

CIMELIA

0

315

MS 40 +

Podr. 2642

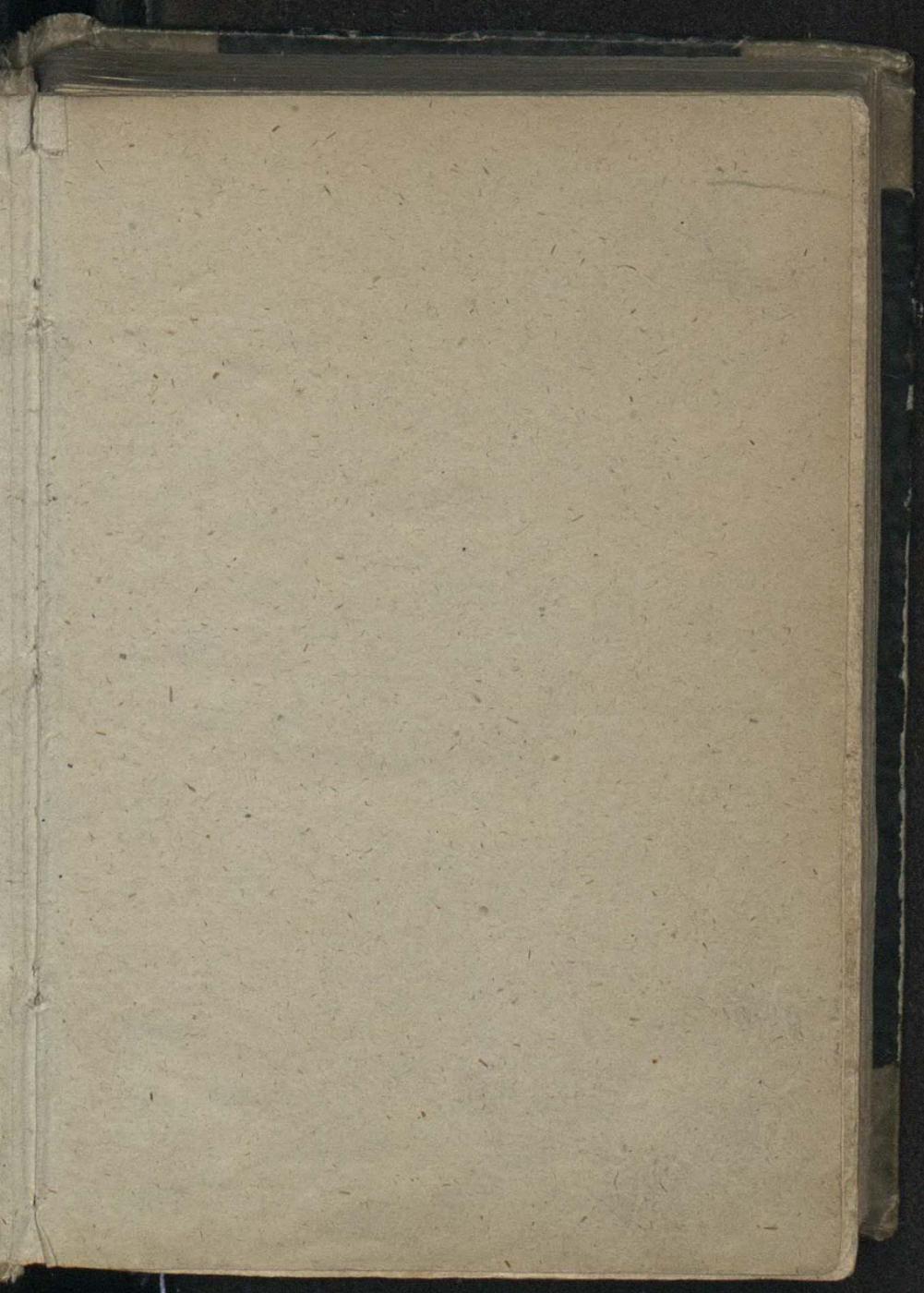

315

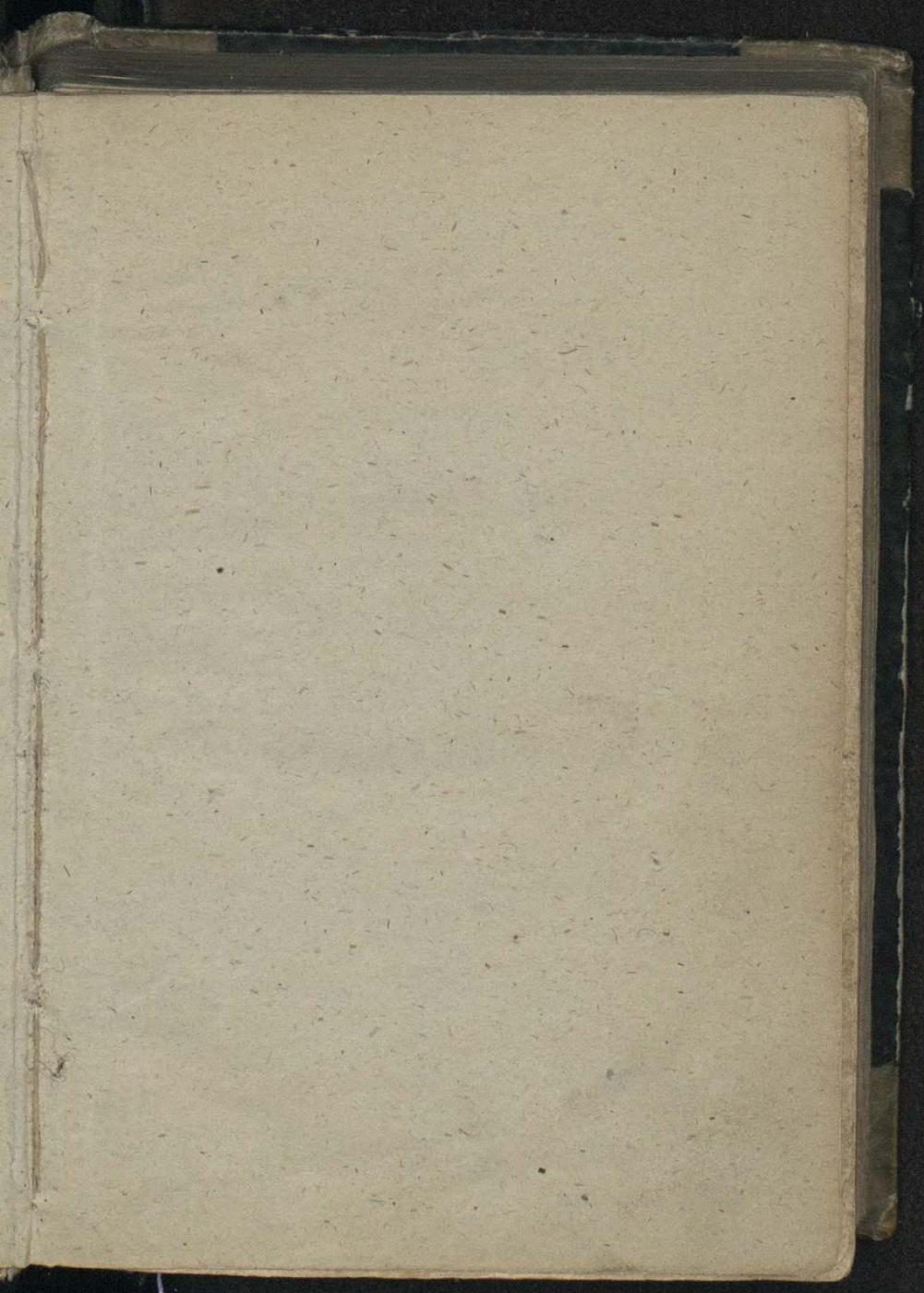
CIMELIA

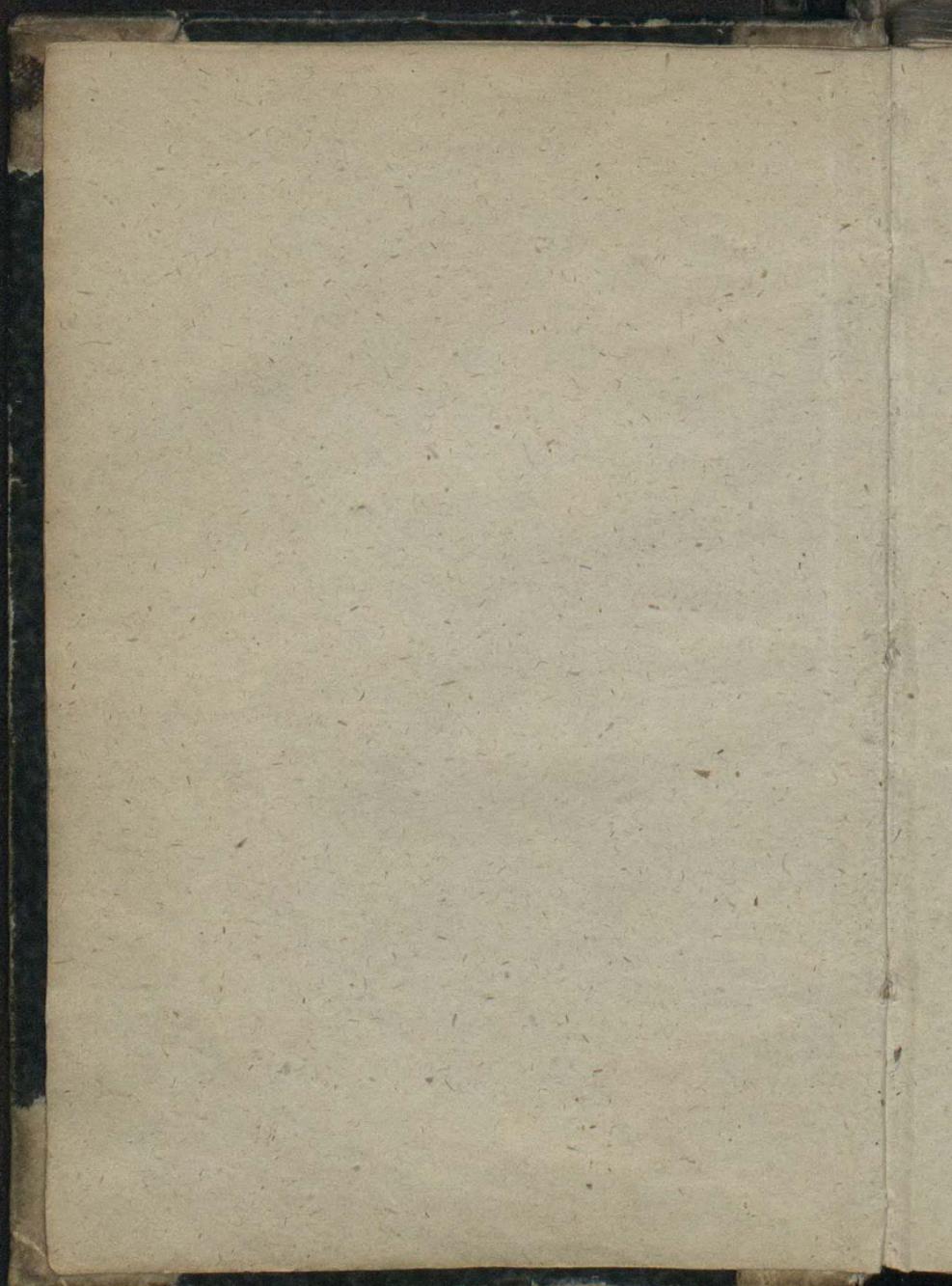
Gram. 467

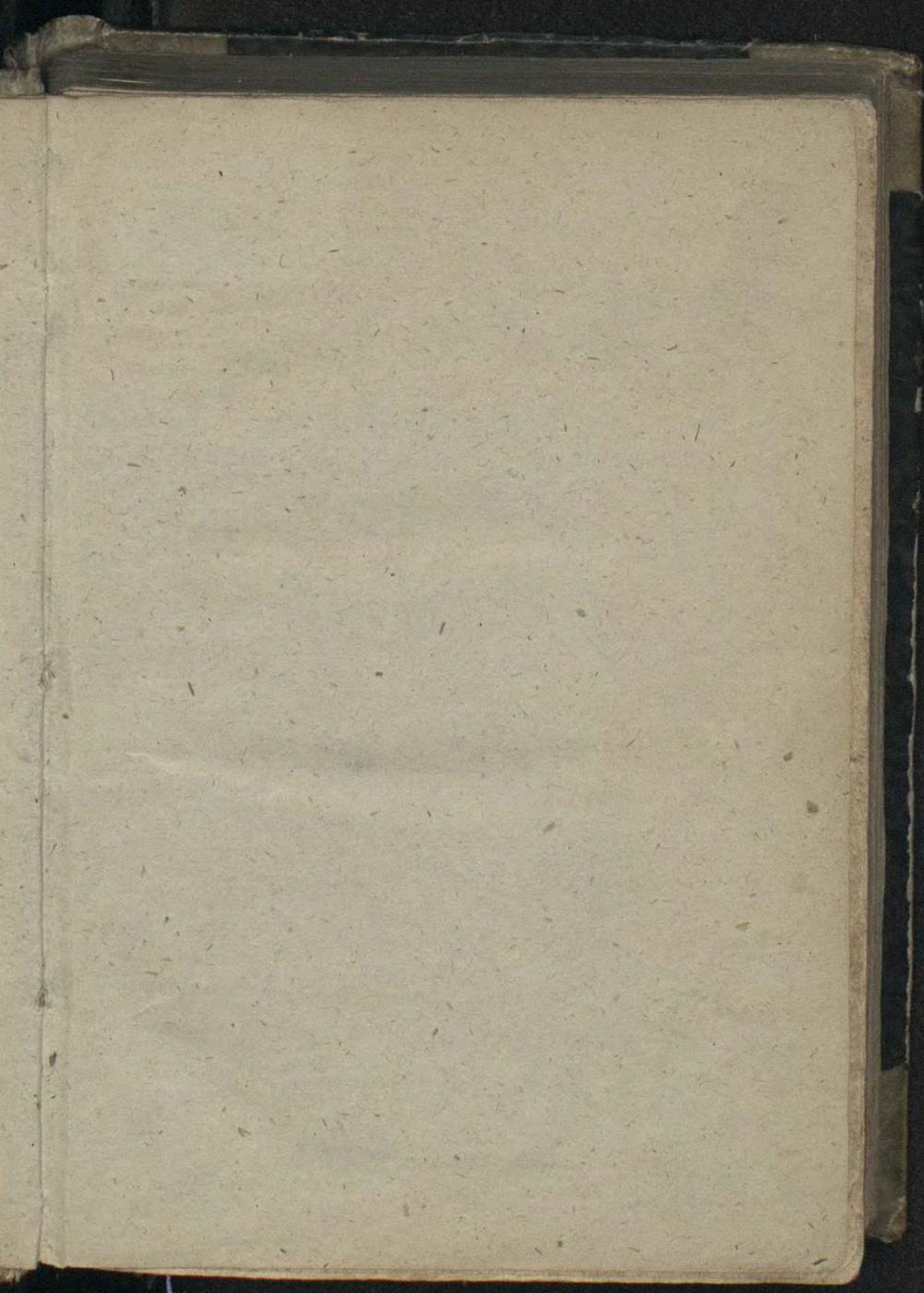
XX. 6. 14.

XI

X.a.25½

EPOLONICÆ
GRAMMATICÆ
INSTITVTIO.

In eorum gratiam, qui eius linguae
elegantiam cito & facile addi-
scere cupiunt.

CRACOVIAE.

Apud Mathiam Wirzbietam, Ty-
pographum Regium.

Præceptus Catalogus literarum. Donis Probatis
Sæc. XVII.

Cim. O. 315

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
GLASGOWENSIS

BIBLIOTHECA UNIV.

UNIVERSITATIS GLASGOWENSIS

GENERO

ET CLARISSIMO VI-
RO D. ANDRÆ DVDTIO.
P. STOIENSKI S. P. D.

VLTO^S QVIDEM NON
infimæ sortis homines quodminus
perspecta cultioris Sarmatiæ hu-
manitatem suas hic sedes figerent,
omniumque fortunarum domicilium
collocarent, Vir Magnanime, linguae ipsius diffi-
cultas absteruit. Etenim cum duæ res sint, quibus
homines non modo brutis præstant, verum eti-
am commanem inter se societatem maximè colunt,
Ratio & Sermo: illi quantumvis ratione atque inge-
nio pollerent, tamen non satis firmum præsidium
atque vinculum se ad colendam exercendamque ac reti-
nendam cum Sauromatum gente amicitiam socie-
tatemque allaturos iudicarunt, si sermonis atque linguae
ysu opereque destituti, ac tanquam muti quidam pre-
sces, omnia vel nutibus, vel interpretu opera atque
adminiculo transfigerent. Cū autem Polonorum
prope incredibilis humanitas & summa libertatis
amor, multos è diuersis ac longè dissipatis orbis parti-
bus ad se pellexisset, eosque Sarmatici sermonis aspe-
ritate abterritos ad sua resilire, Sarmatiamque non

spernendis ciuibus & singularibus ornamentiis spo-
liari indignum indicarem, ego Polonorum benefi-
cijs affectus quamplurimis, pro virili dedi operā,
et quam linguae huius cognitionem & facultatem
toto decennio, summo labore & diligentia sum con-
sequutus, Grammatica methodo breuiter compre-
hensam, amicorum, ac præcipue Prosperi Prouanæ
clariss. viri, ac de me optimè meriti, hortatu, ad
publicam eorum utilitatem in lucem emitterem,
quos linguae huius desyderio teneri minimè ignora-
bam: Cuius studium non tam (ut existimo) ob
difficultatiē multi abiecerunt (quid enim quæso tā
arduum est, quod labor non vincat improbus?)
quam propter inepta quorundam iuditias, qui hanc
linguam ideo negligendam putabant, quod vaga,
inconstans, nullisq; legibus comprehensa, nullis con-
clusa limitibus, ipsis quidem iudicibus videretur.
In quo quām turpiter hallucinati sint, vel metacen-
te indicabunt ipsis, si has nostras lucubrationses vel
leni brachio attingere voluerint. Esse quidem huic
linguae suos idiosismos non iuerim inficias, sed qui
minimè obstent, quominus certa, & sibi constans ca-
nonum Grammaticorum sit ratio, & expedita me-
thodus, quæ linguam hanc alioqui primo aspectu in-
finitam, barbaram, insuanem, arduam, & inex-
plicabilem, non modo comprehensione facilem, ve-
rū etiā ipso vsu iucundā suauēmque efficiat. Cū aut
peregrinorū omniū quos nostra memoria vidit Sar-
matia, tis

matia, tu unus occurras, qui linguae huius desyderio maximè afficiare, non tam, opinor, ut hunc cumulum multarum linguarum, quarum calentissimae cognitio addas, quam ob mirificum in hac gentem studium, in qua relicto solo patro, post habitisq; summis apud Cæsarem honoribus fortunatum domicilium delegisti, id vita genustanta cum laude apud Deum, & recte de virtute iudicantes homines amplexus, quanto cum pudore à tuis olim æqualibus spernitur, ac tanquam nefarium reputatur, meas lucubratiunculas, quas à te vehementer expeti non ignorabam, summa celeritate elabatas, nec dum satis ad amissim per politas ad te mitto, ut si quis illis fructus inerit, tu primus id de libatum percipi as, deinde ad alios, si qui harum rerum erunt studiosi, tuis auspicijs emolumentū quale quidem ex puluere Grammatico sperari potest, quam latissimè propagetur. Quod si è morbis quibus iam ferè toto biennio tanquā procellis agitatus aliquando eluctatus viua voce aliquot dies horum vsum tradere potuero neq; tu hominem intenui re, ac rudi Minerua præditum atq; obscurum aspernare, in spem venio maximam fore, ut hisce rudimentis perfundas, multorumq; tua fortassis opinione citius, summam lingue huius arcem tuo marte concendas, aut saltē eousq; progrediare, ut neq; te diligenter ac laboris, neq; me lucubratiunculae huius unq; pœnitentia. Quod si nostra erunt huiusmodi,

ut publico indigna videantur, mihi tamen meum
studium ideo verti vitio non poterit, quod diffici-
lem scribenda Grammaticæ viam nullo præeunte
ingressus, alios qui ista optimè exequi poterunt,
inpta ac rudi scriptione tanquā classico ab
otio & ignavia in hanc præceptorum scri-
bendorum arenam excitos pertraxe-
rim. Vale. Calendis Iulij Craco-
via. 1567.

GRAMMATI CAE POLONICAE RVDIS

ac prima delineatio.

DE LITERARVM POTESTATE & genuina earum Pronunciatione

A

TRIPLEX est elementi huius vis & pro-nunciatio, quod in alijs linguis non temere o-currit. Primum enim clare & perspicue, ac molli-ter diducto ore profertur, quod ut à rudioribus fa-cilius deprehendatur, accentu accuto notari consue uit. Ut Jámá/ Specus. Sámá/ Ipfa. Spácl/ Dormire, et sexcenta huius generis, quæ negligen-tius prolata insuauem quandam cacophoniam, eru-ditis auribus reddunt. Si quis enim pro Łátá/ An-ni, pronunciet, Łata/ Volat, et orationem obscu-ram reddiderit, et quæ natura distincta sunt confu-derit. Idem de similibus esto indicium.

Alterum huius elementi prolatio est obtusior, ac-veluti occlusa in faucium ac palati inanitate for-mata, medium quendam sonum, inter a & o reti-nens, qualis est Hebræorū Chometh, cùm superior pronuntiatio illorum pathach omnino respondeat, vt, Pan/ Dominus, Herus. Stan/ Status. Sad/ Pomarium. Uacz? ad quid? quorsum, manifeso discrimine, inter Uáé/ quod est nomen,

et folia

¶ folia à quavis radice p̄manātia significet. Obtusæ supinè proferuntur verba omnia, in a desinētia, ut, **Mala** Habet. **Dal** Dabit, siue sint monosyllaba, seu plurimum syllabarum, ut, **Wyral** Esse solet. **Cyhal** Insidiatur. **Ulabyral** Quærit, vel acquirit. Excipitur. **Trzebá** Oportet, quod acutum est. Nominis enim formam habet, quod ex eius composito. **Potrzebá** Manifestum est, tametsi respondet Latinæ voci, opus, est. Excipe præterita quæ acuta sunt, ut, **Bábá** rabeꝝ przepilá.

L 104
Præterea, omnia sibi diectiva in a finita, obtusa sunt ut, **Zta** Mala. **Biat** Alba. **Chytra** Astuta. Excipe pronomina. **Moiá** Twoiá **Wášá** **Ulásá** quæ acuta sunt. Observatu dignum videtur, ꝑ acutum, siue claram nunquari sequit Hungaricum siue crassum. Contra a obtusum semper sequitur l durum, quod in istis duabus vocibus est euidentissimum. **Mály** Exiguus, parvus. **Máli** Pluralis numeri, i. Parui Exigui. **Ma—li?** Habetne? Est enim li interrogandi particula.

Tertius huius literæ sonus à superioribus planè diuersus, nota addita, dignoscitur, tradubio per exteriorum elementi partem obelisco, hoc modo, a. Formatur enim sonus ex superiore a obscuro in narium canis obtuse tinniente voce. Respondit autem Italorum & Gallorum syllabæ an, ita ut non audiatur

audiatur, ut in vocibus istis Angelo, Antonio. Cam-
Pan, pro Cane & Pane, in quibus n minimè per-
cipitur, sed medius quidam sonus est inter m & n.
sicer nostrum a profertur, tam in primis, quam in
med. s et ultimis syllabis, ut Trabá! Tuba. Po-
ciagáč! Attrahere. Heda! Erunt. In hoc ele-
mento proferendo, ut plurimum Germani halluci-
nantur. Dicunt enim, Idzie prostā drogaſ
Dicunt, Idzie prostam drogaiſ Additum
in fine sanē perridiculē. Quomagis est cauendum,
ne in hunc errorem prolabamur.

B

A Latino nihil differt huius elementi prolatione,
Exceptis vocibus in quibus b finalis litera cit-
sibilo quodam effertur, cuius rei gratia, nota quæ-
dam huiusmodi ascribi solet, ut Robi Labora.
Jedwab! Sericum, Wab Sototá! Škub! Škub!
Bielb! Piscis nomen, Latini ut puto fundum vel
gobium vocant. Accidit interdum linguae imperi-
tia ut nonnulli p. loco b. scribant, ut in dictione,
Leb! Caput, quod nonnulli scribunt, Lepi quo-
niam in ea dictione ultima consonans durius profer-
tur, sed error ex obliquis casibus deprehendi potest.
Dicimus enim in gignēdi casu Lbá! nō Lpá! etc.
Quod diximus, interdū hanc literam cum sibilo quo-
dam proferri: v̄sus potius, quam regula docebit, nō
modo in hoc elemento, sed et in alijs ut videbimus
in p. et w.

Latinis,

C

Latinis, Itali, Gallis, huius literæ, variū usum pro ratione vocalium esse voluerunt. Polonis, ante omnes vocales eodem planè profertur modo. **C**āly / **I**nteger. **C**el / **S**copus. **C**ybulā / **C**epe. **C**orā / à Græco nōḡ. i. filia. **C**udi / **M**iraculum. In quibus vocibus, c profertur omnino ut apud Latinos, & Italos c ante e & i. & sicut apud Germanos tz, ita ut multi Germanizantes in lingua Polonica ecum tz confundant. Quod diximus eodem semper modo c à Polonis proferri, de omnibus syllabis id dictum volumus.

Est illud notandum, hanc literam, quoties in capite punctum vel apicem gerit, pinguisculè proferri ut ferè quidam Itali Romani præsertim efferre solent ēi: ut **C**ichy / **M**ansuetus. **T**rāci / **P**erdit. **W**ymyslāc / comminisci. Quoties autem hac litera assunit Z planè profertur ut ch apud Gallos & Italos quosdam, sono tamen quodammodo crassi ore, idq; in omnibus syllabis, ut **C**zacz̄d / **C**repudia, **C**zelušč / **M**axilla, quod in numero multitudinis prolatum, **C**zelušči / pro fornacis ostio, senore, accipitur. **C**yháči quod alij, **C**zuháči Insidiari imminere, ut in illo Ouidij. Imminet extio vir coniugis. **C**zolo / **F**rons. **C**zuc / **V**igilare, **S**entire. **O**č; y / **O**culi. **P**reci / **P**rocul, tametsi & alia significat. Hæc literam, optimè omnium Florentini efferunt sicut & sequentem, quam nos dōendi gra-

cendi gratia chi nuncupabimus, eò magis quod in
quodam libello in Prussia excuso hoc animaduerte-
rim annotatum. Poloni igitur chy aspiratum ha-
bēt, siue chi. Quod peregrinis est scitu necessarium.
Hanc enim literam cum k confudere solent, ridicu-
le admodum. Animaduerti non ita pridem in hoc
lapsum esse eum, quo auctore, huius linguae funda-
menta ieci. Is enim scripturus et pronunciaturus,
Tchatal/ scriptit Jeckal/ quod cùm vidissim, ri-
sum tenere non potui.

Postremo hanc literam in quarundam vocum fine,
quasi parelcon, seu redūdantem reperio, ut, Jacl
pro, Ja. Tyč pſtročity / pro ty versicolores
vestes. Táčecí pro, Táčze. Sic Toč / pro, To.
Hoc. Wierecí pro, Wiere. Certe. Dármocí
pro, dármo / frustra. Aličí pro, Ali. Ecce et
diligenter à verbis distinguendae sunt voces, in qua-
rum fine istud reperitur, ut in hoc Rei summi poëtæ
versu: Bo krásć / zdrodžáć / falso wáć
scieskáć to do złotá. In quo tria infinitiva
præcedunt in áć / quarta vox est nomen scieskáć
addendo ē affirmandi causa. Quanquam non vide-
tur hic sua deesse emphasis. Imò nisi vebemēter hal-
lucinor, hæc litera, in fine dictionum alioqui inte-
grarum, posita, pro integrasyllabać accipitur.
De qua in pronomine dicemus. Habet et vim hæc
litera, pronominis Tobie / tibi, ut si dicas, Vlie
wiem iákoć zá to mām záslugowací ubi,
iákoć / po-

sákoči ponitur, pro, sáko tobie. Zostan przy
tym coč lepiey przystoi. Coč i. Co tez
bie. &c. Ulic rādzeč.

D

DAssumit Z et in unum elementum transire
videtur. Profertur autem bifariam. Nam
dz sequente i profertur ut g.apud Italos, vt, Dzi-
Eti agrestis. Est et coloris nomen, ad castaneum
proxime accedens. Italus autem legat giki, tametsi
Polonicè loquètes, lingua, mucrone, dentes asperius
hic feriunt, quam Itali suum g proferentes, vel
Galli Dziad/ lege ac si scriptum esset Italicè Giad.
Sequentibus alijs vocalibus et ij quæ polonorum pro-
pria est, vt docebimus: dz, profertur, vt apud Ita-
los zz, vt in dictione Lezzo quod Polonus scriberet,
Ledzo. Exempla sint, Rdzal rubigo, tam in
metallis, quam segetibus, Rydzyl equinus color,
qui medius est inter giluum et flauum. & ce.

Reperias tamen voces non paucas in quibus dz pe-
culiare habeat prolationem, quam nulla alia lin-
guæ, facile et fæliciter exprimat. Quare exercita-
zione potius quam regula hic opus, vt voces, Dzdzat
Dzdzowil Drozdzel non temerè quis proferat,
quim mox peregrinitatem suam prodat, tametsi in
nominibus Drozdzel i. feces, et similibus syllaba
dzel ab Italos proferri possit, ac si scriptum esset ge-
rassiore tamen pronunciatione.

E

Duplex E

DVplex E habent Poloni. Subtiliorem enim divisionem Poëtis, & rhythmorum scriptoribus, relinquimus. Prius à nostro nihil differt. Alterum obelisco notatum, ut in ostendimus & profertur, ut n vel em apud Italos, & Gallos, m vel n dissimilato, Kedy/ bedzie/ pietā/ sc̄enie/ quasi scriptum esset Italicè vel Gallicè, Kendi, bengie, pienta schenien &c. Quod autem de exacta huius elementi distinctione, paulò ante attigimus, velim his duabus vocibus, manifestum est, piec/ id ē, fornax, & piec/ id ē assare, quorum illud e claris habet, istud verò obscurum ac veluti occlusum.

F

Hoc elementum, à nostro nibil differt, estq; una
et eadem semper eius prolatio, Monendita-
men et ipsi Sarmatæ, hæc literæ à plerisq; pro w per-
peram in Orthographia usurpari: Sæpe enim scri-
pturi Pánow; Pánoff scribunt quod sit ha-
rum literarum affinis potessas.

G

Gēper p̄fertur vno modo ante oēs vocales sicut
Gab Italīs pronunciatur ante a o & u. Gálaž
ram, Gebálos, Mogitá/cyppus, Gotý/rasus,
Guniá/ equinum stramentum. Reperias tamen
vocalem gi. ipsum, in qua g quodammodo lique-
scit, propterea eruditiores non gi scribunt sed ij, eo
autem vtuntur pro Pronomine go, vt postea di-
cetur.

H Aspira-

H

A Spiratio vocalibus præponitur ut plurimū
in qua tamen pronuncianda, modus quidam
est obseruandus. Expertienim sumus quosdam ali
oqui non vides homines in hoc ita peccare, vt pro
simplici aspiratione, chi literam usurparent, scri
bebant enim et proferebant, chāmowáć pro
hámowáć/ cohibere. chnet/ pro, hnet/ ilico.
In hac autem vocula, hnet/ aspiratio præcedit
consonantem, quod Ital is et Gallis et alijs mollio
ribus linguis, est inusitatum, et apud ipsos Polonus
rarū, nisi vox aliqua Rutenica inciderit, vt, chra
motā/literæ, quod planè Græcum est, ygo muca
ta. Quod quidam tho et thez et similia scribūt,
proto et tez, imperite faciunt.

I

Diligenter est huius vocalis sonus ab y distin
guendus, proferri enim debet planè Latinorū
more, quandocumq; inciderit. Hoc tamen obseruan
dum i apud Polonus nunquā fieri consonantem.

K

K In omnibus syllabis similiter enunciatur,
est q; frequentissimum in hac lingua elementū
Reperitur interdum k simplex per Apocopen pro
Eu idq; vt plurimum ante consonantes quanquam
in eo habendus est delectus, ne k elementum alioqui
asperum consonanti aspere proponatur. Quanquam
autem plitera, non admodum sit dura, tamen k nō
est ei præ-

est ei præponendum. Harum enim duarum literarum concursus, obscenum nescio quod, præfert. Est autem Eu nota dativa, ut Eu tobie/ tibi, et breuius E tobie. In his verbis Ewoli/ E sic proferatur ut parum ag differat, ideo à quibusdam scribitur gwoli/ id autem sonat Latinè in gratiam, vel, pro arbitrio.

L

Duplex. Vnum molle et Latino simile, vt, Lis/ vulpes, Przyaciele mili/ chari amici. In fine dictionum, saepius occurrit, vt nies mal/ propemodum. Dubiel/ piscis nomen, usus patur pro stolido. Hoc autem l molle, cum e et i iungit solet, tametsi cum ceteris vocalibus connectitur, vt Lás/ Sylua, Lód/ Glacies, Lúd/ Gens. Quanquam non desunt qui, vt mollior sit pronuntiatio, scribunt, lias/ liod/ liud/ quod eruditis displicere video. Alterum durum quod Hungaricū voco, peregrinis omnibus pronunciatu perdifficile. Nā præterquam q̄ vim duplicitis l habet lingue matrone, dentes asperè tundendi sunt. vt, Tápáč/ arripere, teps/ caput, Tówič/ venari, Luk/ arcus, distinguuntur autem ab altero, molliore obelisco, quo pars eius superior trāsigitur hoc modo l. Observandum hanc literam cum i vocali nunquam coniungi. His si alias uspiam lingua asuefacta est, ne l molle, cum aspero confundatur, quod vitiosum est, et non sine risu exceptitur. Exempla sint. Cáty/ integer,

integre. Cális integrí. Ioculare est quod vulgo
peregrinis obijcitur. Roto miele mylyn. Si
quis has voces benè pronunciare didicerit, adyutum
ad rectam utriusque l pronunciationem sibi
fecerit.

M

M Duplex. Alterum nostro simile, alterum
accentu acuto notatur, et cum quodam sibilo
proferitur. ut, Láni/ Barin/ Frange, Pajce,
& similia.

N

N Similiter duplex. Alterum nostro persimili-
le, alterum suæ genti proprium, et apice à
communi distinguitur, hoc modo, n. Profertur au-
tem sicut gn apud Italos, Gallos, & Anglos, ut
Ron/ Equus. Lege ac si scriptum esset Kogn.
Pán/ Genitiu, pluralis à nomine, hæra, Domina,
Matrona Pagn. Ipsu nomen Pánis hæra, quasi
Pagni. Ulan/ pro, ná niego/ Nagn, ut To
wiedzie nań huius eum insimulat. Uñ ánis
& quæ sunt huius classis, non distinguuntur accen-
tu, tametsi similiter quasi gn proferantur.

O

O Clarum & obscurum est quod accentu graui
nupera quibusdam notari cœpit. Obscuri e-
xempla sunt. glodi fames. glogi rubus vel cy-
nosbatos, wood aquarum genit: plural: à sing: wo-
dá/ aqua. Quæ obscuritas non tam ab ipsa vocali,
quam ab

quam ab adiuncta consonante proficiisci videtur.
Et si autem hanc vocalem obscuram plerumq; sequi-
tur l, tamen occurunt voces, in quibus l molle sequa-
tur. ut Łakol/ lolium. Notandum tamen in obli-
quis non seruari hanc obscuritatem. dicimus enim,
Łakolu/ o claro et in reliquis quod obscurum vo-
ce, non dissimile est dipheongo Græcæ & vel Gallico
oū &c. Manifestum discriminis apparet in his vo-
cibus, Rodzić. o claro, parere. Rod/ o obscuro
genus. Gallus legeret, ac scriberet Röud &c.

P

PRæter vulgatum p, est peculiare p accentu no-
tatum, quod ut multæ aliae consonantes cum si-
bilo quodam effertur, ut Rupl eme, Lupl spolia
Dupl cariosæ arboris hiatus.

Q

HUis literæ propriè nullus est apud Polonos v
sus nisi in peregrinis vocibus ut Łwit acce-
ptatio, quidam scribunt qwit quod non proba-
sur, rectè sentientibus.

R

RAdmittit Ł et in unam consonantem cum
eo coalescit quam nonnulli eruditiss, hoc modo
scribunt rz. Huius pronunciatio nostris hominib; pau-
lo asperior videtur, ideo in ea multum se torquent.
Alij Ł prorsus non attingunt, ut Trzebá/ Bze-
pá/ Rzad/ Rzym/ pro quibus, minus exerci-
tati legunt Trebá/ Repál Rad/ Rym.

B

Quæ pro-

Quæ pronunciatio uti mollior quibusdam natio-
nibus, gentis Henetæ, seu Sclauonica est fa-
miliaris.

S

S Interdum cum sibilo effertur, ut šítá/ vñ, no-
men, šítá/ multum: aduerbium, Dosýč/ sa-
tis, pošíleč/ subsidium, ut autem is sibillus cogno-
scatur, notatur s a pice, hoc modo ſ.

Hoc elementum, interdum affinitatē Ž ſ & profer-
tur ferè ut ch à Gallis, ut ſablá/ ſyſak/ fra-
mea, cassis, quæ Gallus ſcriberet & proferret, cha-
bla, chichak. Paulò durior est huius pronunciatio,
ſequente cž, ut ſcžták/ ſingultire, ſcžodry/ li-
beralis, ſcženie/ catulus. Qui bleſa ſunt lingua,
hanc literam proferrenon poſſunt, ſed eius loco ſcō-
mune pronunciant, non ſine audientium riſu. Quod
vitium Maſouitum peculiare eſt, & quibusdam mu-
lierculis: quæ etiam hanc, ut ita dicam, bleſitatem,
de industria, affectant. Nam pro Maſt/ habes,
dicunt, maſ. Porro, manifestum diſcriben pro-
nunciationi huius literæ in his vocibus apparebit, ſ
commune, ut Pies/ Pſy/ canis, canes acuſ: plur:
ſ cum ſibilo, Pſi/ wſi/ canes nom. plur: vilæ.
Šz ſátá/ veſtis, ſelag/ ſolidus, vel triens, aut
tertia pars aſſis Polonici, quem groſſum dicunt, ſy-
džic/ illudere.

T

A Latino nihil differt.

Simplex

Simplex semper est vocalis, à nostro nihil differt.

W

WDuplex habent Poloni, cuius pronuncia-
tio à nostro f parum distare videtur, vt in
f obiter monuimus. Hoc autem intelligendum est,
si in fine dictionis fuerit, vt páñoro / quasi scripte
eset páñoffi sono molliore. Quod si in principio
vel medio dictionis occurrat, profertur vt v conso-
nans apud Latinos, wádá / vitium, trawá / her-
ba, tametsi fieri potest, vt etiam interdum in prin-
cipio et medio dictionis durius proferatur, vt
kwoás / fermentum, Przećiwko / aduersus, vel
erga, vel in, & si qua sunt similia, quæ docebit v-
sus. Quod si w apicem, in fronte gerat, cum sibili
quodam proferri debet, vt krew / sanguis, mo-
drzeró / larix, nisi me fallit arboris similitudo,
háyw / buc, Brewo / supercilium, Rotewo / an-
chora.

X

Xraro occurrit in sermone Polonico & nisi fal-
lor, nunquam, exceptis vocib⁹ Latinis, quæ
Poloni suas fecerunt, & ciuitate donarūt, vt Terc.
& similia. Quod enim quidam scribunt Xiazet
Dux. alijs magis placet, vt scribant kſiažel quib⁹
assentior.

Y

HVius literæ pronunciatio, differt ab i simpli-
ci, quods
B 2

ei, quod, nisi sedulū obseruetur, non vulgarem rī-
sum excitauerit peregrinus, harum literarum pro-
nuntiationem & sonum confundēs. **Z**enim simplex
molliter diducto ore, & quasi extra os profertur, vt
in önibꝫ linguis ferè sit, sed **N** polonicū nō multū ab
ita Græcorū differēs intra oris angustias, profertur
quasi i geminatum, ita tamen vt illa non sentiatur
geminatio. vt **W**yto/ merces, **Z**yto/ secale, **P**yz
tam/ quero vel interogo, quam vocem si per i sim-
plex proferas, præsertim in gynæco, Deus bone,
quem plausum quos cachinnos excitaueris. Vocem
pijel babit, caue per y proferas piaculum enim fu-
erit. **B**yto/ quod nos, fuerunt, vertere possu-
mus, licet impropriè, si proferas bito/ aliud pla-
nè dixeris cum hoc à bic/ cedere, illud à byci/ esse
deriuetur.

Notandum et illud, i simplex sāpē syllabam con-
stituere, vt Moi/ mei disyllabum. Stoi/ stat,
goi/ sanat, y autem dyphongum efficit, vt Po-
koy/ Pax, Stoys/ Sta, Moys/ Meus, Twoys/
Tuus &c. quæ iria sunt monosyllaba. **P**yanal
spuma disyllabum, pijana bábab/ Pota anus
trisyllabum.

Z Interdum profertur sicut apud Latinos, vt
Zab/ dens, Skázá/ corruptela, Rozá/ ea
pra, interdum mollius effertur addito etiam apice,
hoc modo z ut zimno/ friguss, kázic/ corrumpere
kozi/ ca-

Edzil caprinus, si sequatur i non notatur apice, vt
ziemial terra, zielel herba.

Postremo crassius effertur in quibusdam dictionibus
addicto in capite puncto, vt ſy wot vita, ven-
ter, ſional vxor, ſal luctus, ſadny vel ſaden
nemo, quanquam ſadny interdum pro deformi ac
incepto translatitię capit. Erratur ſa pius
et ab ipsis Polonis, qui blesi ſunt in hu-
ius literae pronunciatione, ſimplex
enim, pro crasso, frequenter
vſur pant.

B 3

NOMEN.

IN tradenda prima parte orationis nos à genere incipiemus, in cuius cognitione, peregrini ferè omnes ideo vehementer hallucinantur, quod hæc lingua suis careat articulis. Genus autem ex ipsa terminatione cognoscendum erit. Primo igitur loco, Masculini generis terminaciones exequemur, Sic tamen ut ipsi vsui & exercitationi, quæ plurimum in omni arte potest, suas partes relinquamus.

In a desinunt dignatum, officiorum, virtutum & viriorum quædam nomina, viris conuenientia, ut

Masculi-
norū ter-
minatio-
nes.

Wojewodā.	Palatinus.
Stárostá.	Præfetus.
Wymowcā.	Orator.
Sedzia.	Index.
Pochlebcā.	Adulator.

B

ab	Schab.	Petaso.
ab	Glab.	Caulis.
eb	Leb.	Caput.
elb	Rietb.	Gobius.
yb	Szyb.	
ob	łtob.	Præsepe.
ub	ślub.	Promissio vel Sacramentum.
rb	Garb.	Gibbus.

C

ac plác

āc	Plác.	Locus.
ec	Pálec.	Digitus.
ac	Miesiac.	Luna.
ic	Slachéic.	Patricius.
oc	Owoč.	Fructus.
lc	Smalc.	
nc	Glanc.	Splendor.
cj	Podſčiurwáčj.	Incentor.
ucj	Blucz.	Clavis.
ec	Pypeč.	Pullorum morbus.
hcj	Desčz.	In r.
ách	Srách.	T or.
ech	śmiech.	I s.
ich	Sztich.	ū quo punctim
och	Proch.	luis. (cedim⁹.
uch	Duch.	Spiritus.

D

ad	ślad.	Vestigium.
ad	Grad.	Grando.
ad	Rzad.	Ordo & falere equi
bd	Sad.	Judicium. (num.
bd	Chebd.	Ebulus.
id	Wstd.	Pudor.
od	Wrzod.	Abscessus.
od	Lod.	Glacies.
ud	Lud.	Populus.
ud	Vd.	Fæmur.
adz	Wrzeciądz.	Pessulus.

żdż	żoładż.	Glans.
	Liedzwiedż.	Vrsus.
	F	
uf	żuf.	Aries.
	G	
ag	Pstrag.	Trutta.
eg	Brzeg.	Littus, Rippa.
	śnieg.	Nix.
og	Glog.	Rubus.
	Bog.	Cornu.
ug	Dług.	Debitum.
	Bug.	Inquisitio, & vox
rg	Targ.	Forum. (forensis.)

I	
ż Klj.	Bacillus.
Klj.	Sluten.

qdā tamē per y scribūt.

ak	Brzak.	Rubus.
ák	Mák.	Papaver.
ak	Bak.	Oestrū, vel onocro-
	Páiač.	Aranea. (talus)
ek	Klebek.	Glomus.
	Wianek.	Corolla.
ek	tek.	Anterior pars ephi-
	Sek.	Nod. in ligno. (spij.
ik	Rik.	Mugitus.

Szyk.

ye	Szyk.	Aciei instructio vel acies ipsa.
ok	Wzrok.	Visus.
ok	Bok.	Latus, eris.
uk	Buk.	Fagus.
nk	Frásunk.	Molestia.
rk	Szácunk.	Æstimatio.
ark	Stárk.	Surculus.
irk	Rostírk.	Discordia.
rk	Vstírk.	Cespitatio:
urk	Burk.	Stratum lapideum.

L

al	žal.	Dolor.
at	žástrzał.	Telum.
el	Cel.	Scopus.
et	Chmiel.	Lupulus, herbae.
et	Rociet.	Abenum.
osiet.	Osięt.	Afinus.
il	Motil.	Papilio.
yl	Tyl.	Dorsum.
ol	Bol.	Dolor.
akol.	Rakol.	Lolium.
ot	Bol.	Paxillus.
popiol.	Popiol.	Cinis.
vl	Vl.	Alueare.
Mut.	Mut.	<u>Squalor agrorum:</u> <u>Mulus post aqua-</u> <u>rum illuuiem</u> am Bram.

M

am	Bram..	Limbus.
em	Bram.	Tabernamercatoria.
im	Syem.	Comitia.
om	Dim.	Fumus.
um	Grom.	Tonitrum.
	Rozum.	Ingenium, Ratio.
	prum.	Nauigium.

Latius traijciendis fluijs.

N

An	{ Stan. Bárcchan.	Status. Xylinum.
	{ Bocian. Boscien.	Ciconia. Kosna.
En	{ Beben. Brzemien.	Bekna. Silex.
	{ Pierscien. Klin.	Annulus. Cuneus.
In	{ Dworzánin. Mlyn.	Aulicus. Molendinum.
Pn	{ Piotyn. Zakonzakonu.	Absynthium. Lex.
On	{ Ogózogoná.	Canda. un piorunc.

Vn	piorun.	Fulmen.
P		
Ap	Herap.	vt, pryszedl po herapie est Germanicū. Herhab.
	Sklep.	Testudo.
Ep	Oszczepl.	Hasta.
Ip	Dowcip.	Ingenium.
	Potop.	Diluuium.
Op	Snop.	Manipulus, de segetibꝫ.
	Stup.	Columna.
Vp	Iup.	Manubia.
	Trup.	Cadauer humanam, nā de bestia dicitur, scirw.
R		
	Infinitina sunt & alia penē Germanica.	
Ar	Vt, Herwar.	Instrumentum caue- ponibus notum. &c.
	Swar.	Conuentio.
	Fraucymber.	Gynaceum.
Er	Szmer.	Pro tumultu accipitur, Est & herbæ nomē quod serpillum vocari puto.

	Mir.	Pax.
Jr	{ Mir. { Mor.	Vortex. Pestis.
Or	{ Dvor. { Mur.	Aula. Est et domus nobilis.
Ur	{ Rostur. { Rárk. { Stárk. { Solwárk. { Jármárk. { Frymárk. { Szutkfárk. <small>quaæ quatuor postrema sunt Germanicas.</small>	Mureus, mania. Bacillus, ferrea munici- us cuspidæ. Dolona.
As	{ Tárás. { Lás.	Carcer. Sylua.
os	{ Was. { Bres.	Mystax, barba labrisu- perioris.
Es	{ cíis.	Metæ. Taxus arbora.
Ie	{ Lis.	Vulpes. Bloo.

O s	R ios. T r̄zos. C los. G los. L os.	S pica. Z ona. N asus. V ox. S ors.
V o ^s	R us.	<i>Morsus propriè, metaphorice pro damnosum tur quod dolo malo illatum est.</i>
E ss	L emiesſ. p leſſ.	V omer. <i>Orbicularis in sacrificiorum vertice rasura.</i>
O ſſ	K oſſ.	<i>Canistrū, calat⁹, Eſt & Koſſ vox militaris & caſtra significat.</i>
V oſſ	P uſſ.	P luma mollior.
ſ c;	p laſſc;	P allium.
ā t	ſ plāt.	T
	R wiſt.	<i>Census & affumentum panni.</i>
A t	G nati.	<i>Flos.</i> <i>Os de bruis dicitur, metaphorice ad homines.</i>
		a t B ato.

at	{ Bat.	Angulus.	Est
	{ Bret.	Talpa.	Ist
Et	{ Ocet.	Acetum.	Ost
	{ Aramit.	Holofericum.	Osi
	{ Pot.	Sudor.	Vsi
Ot	{ Plot.	Sepeſ.	An
	{ Chart.	Vertagus.	En
Rt	{ Cjart.	Demon.	Jw
	{ Rognac.	Gallus gallinaceus.	On
	{ Grunt.	Fundamentum.	
unt	{ Bunt.	Seditio.	
	{ ſtaſt.	Mensuræ genus, 60. co-	
äſt	{ Roſt.	ros Polon. coscoinet.	
	{ Roſt.	Sumpitus.	
	{ Gwalt.	Vis, quam Barbari vi-	
Alt		olentiam dicunt.	
		Est Rdest.	

E st	R dest.	<i>Herba quam officina persicariam vocant.</i>
	lyst.	<i>Sura.</i>
I st	L ist.	<i>Epistola.</i>
	M ost.	<i>Pons.</i>
O st	post.	<i>Ieiunium.</i>
O st	R ost.	<i>Craticula.</i>
V st	R ospust.	
	O dpuſt.	
A w	P otraw.	<i>W Cordum.</i>
	R ekaw.	<i>Manica.</i>
E w	Ch lew.	<i>Caula.</i>
I w	Dzi w.	<i>Miraculum, Portentum.</i>
O w	R ow.	<i>Fossa.</i>
	Obo w.	<i>Calceamentum.</i>
Y	G ay.	<i>Saltus vel sylua.</i>
Ay	R ay.	<i>Paradisus. Rix.</i>

	Rijs.	Bacillus.
Iy	Striy. Zdroj.	Patruus. Fons.
Oy	Stryj.	Ornatus.
Z		
Az	Raz.	Ictus. Est & Aduerbiu mor- dinis, Semel.
as	Was.	Serpens.
Ez	Bez. Woz.	Sambucus. Genitius, Bzu. Est & Praeposi- tio, Sine, Absq. Currus.
Oz	Powroz.	Funis.
Oz	Srozs.	Custos.
Cz		
	Klucz.	Clavis.
	Ogarz.	Canis venaticus.
	Pecherz.	Vesca.
	Wieprz.	Porcus.
	Rierz.	Genitius, Erzal Rubus. Kedzierzo

Kedzierz.

Cincinnus.

Zwirz.

Fera.

*Et hæc de masculinorum terminationibus hactenus,
ex quibus reliqua quæ propè infinita sunt, facile co-
gnosci poterunt.*

*Et istis quidem vocibus, semper præponuntur ino-
ratione cum est opus, **Ten/ Tego/ Temu/ &c.**
Pro ratione casuum, non autem tali tey/ te/ vt fa-
ciunt huic linguae rudes.*

FOEMININORVM TERMINA- TIONES.

Si eanomina de quibus in masculinis diximus
in adefinitia excipias, reliqua omnia quæ in a fi-
niunt, fœminina sunt. **Glowá/Wodá/Logá/**
Trzodá. Item omnia ferè nomina quæ exeuunt
in ośc/ fœminini sunt generis, **Roscí/Osossí/** iē-
tosć/ Dolor vel mæror, **Młodość/Iauentus,** et
alia infinita præsertim virtutum & vitiorum no-
mina. Quæ tamen bifariam efferunt interdum,
ut **Glupość/Stultitia,** alia terminatione dicitur
glupstwo/ Przystoyność/ Decorum. **Przy-**
stoienstwo. Apud Reium videre est, non mo-
do nomina hæc bifariam proferri. Sed etiam Ma-
sculina quædam fœminina fieri, ut **Bład/** error,
ex quo fit bledność. Quod tamen rarum est, &
poëticum. Observandum etiam non omnia fœmini-
na quæ ośc finiunt, alterā illā terminationē admit-
tere quæ

tere quæ est ſtwo. Non enim dicimus, Szedziſtwo/ Sed Szedziwoſć/Canicies &c. Neq;e contra, ſunt enim nomina definentia in ſtwo vel etwo quæ non tranſeunt in clafſe eorum quæ in oſć deſinunt, vi Dziewictwo/ dziedzictwo/ opilſtwo/ & ſexcenta huius generis. Non enim dicimus. Dziewictwo/ Dziedzictwo/ Opiloſć. Diſſimulatum tamen non eſt, elegantius uſur pari nomina in ſtwo/ quam in oſć/ Si modo ſunt in uſu, pulchrius. n. dicitur ſallenſtwo/ qua ſalonoſć. Sunt et aliae fœmininorum termina- tiones: quas uſus docebit. Verum ut rudioribus ſubueniamus exempla ſubiſcienda ſunt: ſine quibus iſta percipi nequeunt.

EXEMPLA VARIARVM terminationum Fœmiuini generis,

Vlāc.	Folia à radice manātia, vt à rapae.
Gáč.	Via in palude lignis, ruderibus, vt alia materia ſtrata.
Wíč.	Reſis, Diminitium wittá.
Vlič.	Filum. Dim. Vlitká.
Pteč.	Sexus & faciei qualitas.
Chéč.	Cupiditas.

Obrec;

Obrecj.	Circulus, quo dolia compinguntur.
Trtecz.	Sydrargyrum.
Odmiecj.	Humidum tempus, vel tempestas (humida).
Moc.	Robor.
Vloc.	Nox.
Wieśc.	Rumor.
Powieśc.	Sermo.
Przypowieśc.	Paræmia.
Cześc.	Honor.
Cześc.	Pars.
Másc.	Color. vnguentum.
Błoc.	Stramen longius, tegendis tuguriis.
śmierć.	Mors.
Siersc.	Pilus de bratis dicitur, pro ipso co-
Garść	(lore sumitura)
Pugillus.	
Kadż.	Cadus, vel lacus, vasis nomen.
Czeladż.	Famulitium, familia.
Piadż.	Spychania gołoledzi.
	C a Niedż.

Miedz.	Cuprum.
Mlodz.	Iuuentus.
Stal.	Chalybs.
Biel.	Album lignum quod est inter cornū (cemez ipsum arboris cor.
Posciel.	Sol.
Látoross.	Mysl.
Radziel.	Pilsn.
Razn.	Castigatio.
Wazn.	Odium,
Boiazn.	Timor.
Dan.	Tributum.
Sien.	Atrium.
Bron.	Telū, quod defendēdit causa ge-
Dlon.	Palma.
	(statur.
Wies.	Villa.
Ges.	Anser.
Korzyści.	Preda.
Kostkoff.	Voluptas.
Myß.	Mus.
Wess.	Pediculus.
Brew.	Supercilium.
Kotew.	Anchora.
Ostrew.	
Bonew.	
	Straż. Custodia.
	Gałaz. Ramus.
	łcz. Mēdaciū.
	Obroz. Millus.
	Twarz. Vultus.
	Rzecz. Res.
	Cetera huius gene- ris vsu et exerceita- tione facile cognoscen- tur.

NEVTRORVM TERM nationes.

NEUTRORVM tres sunt terminationes eētō.
Nideo hoc genus omnium facilime cognoscitur.
Exempla e przymierze. e wymie uber. o we
dzidlo. frānum. In hoc genere obseruandum est
multa occurrere nomina quæ Poloni neutro genere
efferunt, quorum tamen alia natura sint masculina
vt, Panie/ Paniatko/ quod diminutum est à
Pan/ Dominus, Herus. Alia Fœminina. Dzica
wczę/ Dziewczętko. Puella, Puellula. Alia
communia vt Sczienie/ Szczeniatko. catulus,
quod Polonicè indiscriminatim tam de mare quam
fœmina intelligitur.

Deniqꝫ diminutiva quædam in isto, natura Ma
sculina in hoc genus transferunt, vt chłopistko
Wilejsko/ Niedzwiedzko. et huiusmodi.

De Genere Admonitio.

VI Rorum, officiorum virilium, mensium, mu
lierum, et officiorum muliebrium, ventorū
et mensium nomina genere cum Latinis conueniunt,
proinde nihil de illis separatim trademus. Exempla
tamen quædam propter rudiores proponemus.

Virorum vt,
Piotr. Stanisław. Zbigniew.

Officiorum virilium, vt:

Ráycá. Wóyt. poborčá.
Mensium vt,
Styczeń. Luty. Márzec. Kwiecień. quæ
ex ephemeride petidebent.
Mulierum vt,
Márgorzetá. Helena. Dorotá.
Officiorum muliebrium.
Wábá. Mámka. Mátká.
Ventorum vt,
Wschodny/ Zachodny/ południowy/
Połnocny/ sub. wiatr. quæ fræquenter circum
locutione efferuntur, od wschodu/ Eurus, od
Zachodu/ Zephyrus, od południa/ Auster,
od połnocy/ Boreas, quasi à media nocte dicass.

Fluuiorum nomina cuius sint generis, ex ipsa ter-
minatione cognoscitur. Idem de arborum, Vrbium
fructuumq; nominibus sentiendum. Quæ in a desi-
nunt, suum i. fæmininum sequuntur genus, si mi-
nus aut masculino aut Neutro generi sunt adscri-
benda. Quod ex terminatione dignosci poterit, ob-
seruat quæ de quibus sunt à nobis traditæ regulis.

Fluuiorum, Fœminini. G.
Vistá/ Vistula. Odrá/ viadrus. Wartá/
Warew. Wolchá/ Tanais. Dzwina. Rubo.
Masculini.
Dunay/ Ister. Dunáiec/ Ulieprz/ Borysthenes.
Uiestr/ Tiras. Vlumen/ Memella. Hug.
Arborum.

20

Arborum.

*Arbor Polonica est Drzewo. Neut. g. specialia autem arborum nominata terminatione cognoscuntur Masc: G. Dab/ Quercus. Wiaz/ Vlmus. O
rzech/ Nux iuglans. Klon/ Acer. Cis/ Ta
xus. Bukspan/ Buxus. Hug/ Fagus. Swirk.
Picea. Brzost/ ego roboris genus esse autumo.
Modrzew/ Larix. etc. Jaloniec/ Iuni
perus.*

F. G.

*Omnia in a finita. Sosnia/ Pinus. Jodł/ A
bies. Gružká/ Pirus. Wiśniá/ Cerasus. Wierz
ba/ Salix. Item, Jabłon/ Pomus. Circūscribi
m quædā vi Laskowe drzewo/ Corylus. dici
tur etiam leſczyná. Bobkowe drzewo. Lau
rus. Figowe drzewo/ quæ & figa dicitur.
Ficus.*

Fructus. M. G.

*Orzech włoski/ żoładż/ migdał/ Ráftan/
Laskowy orzech/ Nux, Iuglans, Gläs, Ami
gdala, Castanæa, Auellana.*

F. G.

*Gruszká/ Pyrū. Sliwá/ Prunū. Wiśniá/ Ce
rasum. Broskwiniá/ Persicū. Oliwá/ Olina.*

N. G.

Jablko/ Pomum.

*Vrbium nomina ex termina
tiōē cognosci debet, vi dīlū ē.*

De Epicæno Genere.

In hoc genere cognoscendo non multum laborandum est: Si quæ ante dicta sunt de masculinorum, fœminorum, Neutrorum & Communium terminatiōnibus in promptu fuerint. Accedit quod raro occurunt animalium nomina quæ viroq; genere non inflectantur, ut suo loco dicemus. Quadrupedū quædam Epicæni sunt generis sine masculinam siue fœmininam habeant terminationem, ut Rys quam lyncem esse puto, alij lupum cernariū. Loſt Alces. Sárna / Caprea. Líšká / Vulpes. tametsi & Lis dicitur masculina terminatione. Borsuk vel Jázwiedz / Taxus vel melis. Jeſ Erinaceus. Wiewiorká / Sciurus. Auium et Járzabek / Attagen. Kuropátwál Perdix. Drop / Tarda. Wrobl / Passer. Rániá / miluis. Piscium, ut Barp / Cyprinus. Szczuká / Lucius. Lyn / Tinca. Pſtragh. Trutta. Kárás ego hunc píscem inter Rhombos numero. Insectorū te páiat / Aranea. pcžotá / Apis. Chrzaſcž / Bruchus, & sexcenta huiusmodi, quæ cum duorum sint generum, tamen sub una terminatione continentur. Distinguunt autem Poloni hoc genus epicænum, per sámiec / mas, & sámicá / fœmina, quæ nomina de brutis tantum usurpant, de homine loquentes dicunt honestius, Sam / Sámá.

NOMINVM COMPARATIO.

Est vſitatae

Est usitata & anomala apud Polonos adiectio
Euorum comparatio, usitatam voco, quæ in du-
obus ultimis gradibus positivi formam seruat, ut
Swiety / Swietzy / Naswietzy / Sacer-
Dlugi / Dluzy / Nadluzy / Longus. Pie-
kny / Piekniesz / Napiekniesz / Pulcher.
Vbi notandum est, in quibusdam etiam usitata cō-
parationis nominibus comparatiuum una syllaba
crescere, ut vides in Piekny / Piekniesz / in
quibusdam minime, ut Chudy / Chuds / ma-
cilentus, pauper. Comparatiui igitur nota est
sz / Superlatiuus fit ex comparatiuo, præposita par-
ticula Nas / vi Hoyny / Hoiniez / Nahoy-
niez. Biaty / Biels / Nabiels. Interdum pro via dicunt Nay / ut Nayleps /
Naygorz / Naywoiz.

Anomala comparatio est, cum duo Gradus postre-
mi à positivi terminacione & cognatione degene-
rant, ut Dobry / Lepzy / Nalepsy. Zly /
Gorsy / Nagorsy. Wielki / Wietzy / Na-
wiety. Maty / Mniez / Namniez. Obiter illud notandum comparatiuis interdum præ-
poni particulam przy, ut cum dicimus, To mi-
bedzie przytrudniez. Quæ particula sa-
tis commode Latine exprimetur per sub, hoc modo.
Pan iest przytnutniez. Herus est sub
tristis. Est & alia comparatio sui quodammodo
iuris ex usu ipso cognoscenda. Dicimus enim. Dao-

lek̄i/ Dáls̄y/ Vladáls̄y. Longe remotus pos-
tus vel distans. Gedoḡi/ Gedodz̄y. Ochedo-
zny/ Ochedožnieȳy. Vežony/ Vežen̄y.
Szroki/ Szyr̄y/ Vlásyrs̄y. Latus. Ma-
dry/ Medr̄y/ Vlamedr̄y. Lek̄ki/ Ljez-
sy/ Vlak̄seȳy. Wyżoki/ Wyżsy/ Vla-
wiz̄y. Altus. Gleboki/ Glebs̄y/ Vlagleb-
sy. Profundus. Miálki Miel̄sy/ Vlamiels̄-
sy.

Ab aduerbiis, sunt nomina comparativa ut He-
Hestern̄i, Weżorál Weżoraȳsy/ ab Hodie, Dzis̄i
Hodier- Dzis̄ieȳsy/ acras Intro/ Jutrzej̄sy/ a nu-
nus. per. Onegda/ Onegdáȳsy. &c. Darwoń-
Crastins. Darony/ Darwinyeȳsy.

Nuper. Mouentur adiectiva quædam duabus terminatio-
Plenus. nibus, quod in comparatione non fuit omittendum.

Gratus. vt, Petny/ Pełen. Wdzieciny/ Wdziecen̄.

Felix. Szczęsny/ Szczęscien. Prožny/ Prožen̄.

Vacuus. & pražen. Godny/ Godzien. Wolny/

Dignus. Wolen. Požytecjny/ požytecjen̄.

Liber. Alia effteratur per apocopen. vt, Sroḡi/ Srog.

Vtilis. Młdy/ Medł. ex alia in quibus vſus erit obser-
Seu- ter- uandus. dicendi magister. Smietny/ Smiecien̄.

ribilis. Syti/ Syty. Comparativa & superlativa se-
Tristis. quantur genus sui positivi. vt Biaty/ Bialat̄

Biale. Biels̄y/ Biels̄a/ Bielſe, Vlabiels̄-
sy/ Vlabiels̄a/ Vlabiels̄e.

Quod autem in Epicænon monuimus, quædam na-
mina sub-

mīna substantiūa sub duobus generib[us] moueri,
hoc loco est commemorādum. Quod apud Polonos
multò latius patet, quam apud Latinos, ni si vehe-
menter hallucinor, tamē si omnia persequi non sit no-
bis propositum, esset enim prope infiniti laboris, &
v[er]sus ista docebit. Exempla.

Krol/	Krolowa.
Bſiežel/	Bſiežná.
Pan/	Páni.
Gospodarz/	Gospodyń.
Stárostá/	Stárościna.
Woiewodá/	Woiewodzina.
podskárbi/	Podskárbina.
podstolit/	Podstolina.
Kráyczy/	Kráyczyna.

Huc adde alia cum dignitatum, tum artificiorum
nomina fœminina, quorum non vna est terminatio.
alia enim in owa definunt, alia in árká, alia in
elká, alia in iní, ut videbimus. In owa/ vt
Rōtmistrz/ Rōtmistrzowa. In árká/ vt,
Włodarz/ Włodarká. Mlynarz/ Mly-
narká. Kucharz/ Kucharká. In elká/ vt,
Vlāuczyiel/ Vlāuczyielká. Przyiacieiel/
Przyiaciolká/ quod regulam non seruat.
In hanc classem referri possunt propter affinitatem
nomina Gentilia; vt,

Krzesciánini/	Krzesciánka.
žydl/	žydowká.

pogáñini/

Pogánij	Pogánká.
Polakj	Poltká.
Moskvičij	Moskiewká.
Tatárzynj	Tátárká.
Wegrzynj	Wegiertká.
Niemiecj	Niemkini.
Wlochj	Wloská.
Fráncuzj	Fráncuská.
Hiszpanj	Hispánká.
Cygani	Cygánká.
Murzynj	Murzynká. &c.
Litwinj	Literatká.
Rusinj	Ruska.
Eiusdem generis sunt et ista.	
Pánici	Pánná.
Dzierwici	Dzierwicá.
Dziedzici	Dziedzicíká.
Pijanicá	Pijanicíká.
Złodzeyi	Złodzeyeká.
Lotri	Lotryni.
Proroki	Prorokini.
Czárowniki	Czáronnicá.
Zwodniki	Zwodnicá.
Robotniki	Robotnicá.
Ruglarzi	Ruglarká.
Blaženi	Blažnicá.
Rmieci	Rmiotowná.
Niewolniki	Niewolnicá.
Wychowanicz	Wychowanicz.

*Vbi illud obiter notandum ab istis nominibus in
arz finitis, fæmininum semper formari in arcta.*

Kárzelj Kárlicá.

Svietyl Swiečicá.

Bog/ Bogini. &c.

Latáwiec/ Latáwicá.

Quadrupedum nomina:

Lew/ Lwicá.

Niedźwiedz/ Niedźwiedzicá.

Wilki Wilcýca.

Pies/ Pšicá quod est sukk
sulá et sulicá dicitur.

Ogarz/ Ogarzycá.

Chárt/ Chárcicá.

Wyjell Wyjlicá.

Boń/ Robetá/Swirzus
pá/ Blácia.

Osiełl Oslicá.

Mul/ Mulicá.

Roziełl Rozáj

Jelení/ Lánij vel Lánias
vel Jelenicá quod ra-

Cielec/ Cielicá. (rodiuita
Wielblad/ Wielbladzicá.

Wieprz/ Swiniá.

Auium.

Kuri/ Kokos.

Ciecrzevó. Cicciorká.

Gasiors

Gasiort
Racjont
Paw/
Orzeli

Ges.
Ráczká.
Pawicá.
Orlická. &c.

Numeralia.

Plura apud Polonos declinantur numerorum nomina,
na, quā apud Latinos.

¶ Jeden/ Vnus.

Num. Sing.

N.	Jeden/	Jedná/	Jedno.
G.	Jednego/	Jedney/	Jednego.
D.	Jednemu/	Jedney/	Jednemu.
A.	Jednego/	Jednel/	Jednego.
Ab.	Jednego/	Jedney/	Jednego.
Sep. Ca.	Jednym/	Jednal/	Jednym/

Plur. Num.

N.	Jedni/	Jednel/	Jednie.
G.	Jednych.		
D.	Jednym.		
A.	Jedne.		
Ab.	Jednych.		
Sep. Ca.	Jednymi.		

Jeden sape usurpatur pro sam / vt, Jeden
francymet co kostwies?

¶ Dwál Duo.

N. Dwál

N. Dwā/ Dwie/ Dwie/ (Dicitur & Dwoie/ et coniungitur cum Genitivo plurali nominum tam neutrorum, quā Masculinorum, ut, Dwoie chłopiat / Dwoie chlebā/ Dwoie chárstow/ Dwoie psow/ Dwoie ludzi/ Dwoie pieškow/ quod dicendi genus contemptum quendam significat, et habet Dwoie in Genitivo, Ac. et Ab. plur. Dwoygá/ Sept. Casus. Dwoygiem / vt, vſzjwał záiacá dwoygiem chárto.)

G. Dwu.

D. & Dwiemá.

Abl. et

Septimus Casus.

Dwoie/ Troie/ Cíwoye ryby &c.
Differt à Dwie/ Trzy/ Cíterzy ryby/ nā dwoie rybie/ duo pisces. Dwoie ryby pisces duobus modis coctos vel apparatos, vel duoru generū. Troie džiwę/ Trzy zbyty.

¶ Trzy/ Tres Omnis generis.

N. Trzy/ Trzey.

G. Trzech.

D. Ab. et septimus cas. Trzemá & Trzemi.

Dicimus & Troie/ cuius & declinatio & constru-

ctio eadem est cum superiore Dwoie.

¶ Cítery/ Omnis generis.

N. Cítery/ Cíterzey.

G. Cíterech.

D. Cíterem/ Cítermál & Cítermil
pro ratione substantivum quo iungitur.

¶ Pieč Omnis generis.

N. Pieč.

N. Pieć.

G. Piać.

D. Piaciam.

▼ Szesci Omnis generis.

N. Szesc.

G. Szesci.

D. Szesciam.

▼ Siedmi Omnis generis.

N. Siedm.

G. Siedmi.

D. Siedmiam.

▼ Osmi Omnis generis.

N. Osmi. G. Osmi.

D. Osmiam.

▼ Dziewiec omnis generis

N. Dziewiec. G. Dziewiaci.

D. Dziewiaciam. Także dziesięc.

A quatuor ad decem reperiuntur numeralia quae desinunt in oro et eandem habent constructionem quam Duo et Trois de qua vide supra. Haec autem sunt.

N.	Czworo/G. Czworga/D. Czworgiem/
Drzewa.	Piecioro/ Pieciorga/ Pieciorgiem.
Ludzi.	Szescioro/ Szesciorga/ Szesciorgiem
Chleba.	siedmioro/ siedmiorga/ siedmiorgiem
Prosztat.	Osmioro/ Osmiorga/ Osmiorgiem.
Dzyci.	Dziewicioro/ Dziewiciorga/ Dziewiciorgiem.
Ec.	Dziescioro/ Dziesciorga/ Dziesciorgiem.

A decem

A decem usq; ad viginti, additur particula hæc
nascie nominibus numeralibus, ut. Jedenna-
scie/ Dwana scie/ Trzynascie/ &c. man-
te ipso nomine declinabili, Dwana scie/ Dwie
manascie/ Pieciornascie/ Pieciorga-
nascie/ &c. Sic Dwoienascie/ Troienas-
cie/ Czworonascie/ &c.

Viginti, Dwadziesciat/ }
Triginta, Trzydziesci/ }
Quadraginta, Czterdziesci/ }
Quinquaginta, Piecdziesiat/ }
Sexaginta, Szescdziesiat } önis generis.
Septuaginta, Siedmiedziesiat/ }
Octuaginta, osmidziesiat/ }
Nonaginta, dziewiec dziesiat/ }

Centum. Sto. ¶ Kilká declinatur hoc
modo, kilka/ kilku/ kilkiem/ & est omnis ge-
neris, kilka chłopow/ kilka bialych głow
kilka pamiat/ Quidam dicunt, kilo/ kilkoro,
quod Ruthenicum est. In obliquis obseruanda ē
huius vocis constructio kilka groszy/ kilku gro-
sy/ kilkiem groszy/ kilka osob/ kilku osob
kilkiem osob/ kilka psow/ kilku psow/
kilkiem psow/ &c. kilkanascie/ aliquot su-
pra decē usq; ad viginti, kilka dziesiat/ aliquot
supra viginti usq; ad centū, kilka seti Aliquo-
ties centum usq; ad millo. Quod dicitur Tysiaci
& sic declinatur.

Numero Singulari,
N. Tysiaci Masculi Generis
G. Tysiacalis
D. Tysiaculi
Sep. Cas. Tysiacem.

Numero Plurali,
N. Tysiecy / Tysiacali
G. Tysiacu / & Tysiacyl
D. Tysiacom /

Sep. Cas. Tysiacimi.

Sto / Dwiescie / Trzy stá / Czterzy stá /
Pieć set / vsq; ad Tysiac.

Tysiaci Dwá tysiacali Trzy tysiaces
Czterzy tysiaci Pieć tysiecy / v/sq; ad cen-
tum millia, & deinceps. Jeden grossi dwá
grossi / trzy grossi / Czterzy grossi / pieć
grossi / & ita deinceps. Vbi notandum est, sub-
stantium sequi euphoniae causa, terminationem
nominis numeralis contranatarum declinationū.
Dicimus in plurali Konie / Equi, & Latine Di-
citur, Duo equi. Polonice vero, Non dwá ko-
nie, Sed dwá konią / cum konia fit termina-
tione singularis numeri. Trzy / Czterzy konie
regulariter, at pieć / Sześć / Siedm / &c.
Dziesięć / Dwadzieścia / Trzydzieści / &c.
Sto / kilka set / Tysiaci / kilka tysiecy konis
& ita de reliquis sentiendum.

Idē de Feminino & Neutro est iudicium. Jed-
na Szta.

nā Sztukā/ Dwie Sztuce/ Trzy/ Cztery
sztyki/ pieć/ Szesc sztuk/ &c. Jedno o
ko/ dwie oce/ trzy oká/ cztery oká/ pieć
szesci/ siedm/ &c. ok/ &c. Sciendum ta-
men hoc non esse perpetuum ut substantiū se-
quatur nominis numeralis terminationem. Dici-
mus enim Dwā chłopi/ dwā wory/ dwā
domy/ &c. quæ v̄sus docebit.

Sunt quædam nomina à numeralibus compo-
ta q̄ Latino carent nomine. Sed periphrasi ex po-
nuntur, vt Sámowtori/ Sámotrzeć/ &
Sámotrzeći/ Sámochwārt/ & Sámō-
cīwárty/ Sámopiaty/ & ita deinceps, quæ
tribus generibus inflectuntur Sámowtori/
Sámowtorá/ Sámowtore/ &c.

Latine explicantur per participium comitatus.
vt Sámowtor przyechat/ venit uno comi-
tatus, vel vnum habens comitem, vel cum uno
comite, & sic de reliquis.

N V M E R I.

Praeter numeros Singulare& Plurale, quos
Poloni cum reliquis linguis habent communes
Dualem numerum apud eos reperio. Sed in qui-
busdam Pronominib⁹ et verbis tantum, tamen si
& occurunt nomina quædam in constructione
duali vt in verbis dicetur. Quia de resu suo loco di-
cemus. Ceterum numerorum terminaciones ex de-
clinationibus cognoscuntur.

CASVS.

Prater Sex Casus cum reliquis linguis communes, casum habent Poloni, quem Septimum apello, est autem eius Significatio eadem, quæ Ablatiui Latini, quem Instrumentalem vocant, quanq; et alium usum habet, ut usus docebit.

DECLINATIONES.

NEmis curiose declinationum numerum conseclando me et lectorem remorer: tres omnino declinationum ordines constituam, et ad tria illa summa genera docendicausa eos accommodabo. Primus ordo erit masculinorum. Secundus fæminina complectetur. Intertio neutra collocabimus: Initio illud monentes. Nomina masculina in a finita declinatione cum fæmininis in a terminatis conuenire. Item, neutrorum tres esse casus similes, tam singulari quam plurali numero, in quo isti casus pares in a finiunt, ut apud Græcos et Latimos.

TYPVS PRIMÆ DECLINATIONIS MASCULINORVM.

Numero Singulari,

N. Multiplex eius terminatio.

G. A, V, E, GO.

D. OVI, V, Y, EMV.

A. A, V, e, Y, GO, & Sæpen nominatio semi-V. CZE, V, O.

Ab. A,

Ab. *A, V, Y, EM, a.*

Numero Plurali.

N. *Y, I, IE.*

G. *OW, Y.*

D. *OM.*

A. *E, Y.*

V. *Y, I, IE.*

Ab. *OW, Y, MI, AMI, IECH.*

PARADIGMA.

Singulariter. Pluraliter.

N. *Herb/* *N.* *Herby/*

G. *Herbu/* *G.* *Herbow/*

D. *Herbomu/* *D.* *Herbom/*

Ac. *Herb/* *Ac.* *Herby/*

V. *Herbie/*

Ab. *Herbu/* *Herbem/* *Ab.* *Herbow/* *Her-*

bie. *by/* *Herbiech.*

PARADIGMA IN A.

Singulariter. Pluraliter.

N. *poborcá/* *N.* *poborce/*

G. *poborce/* *G.* *poborcow/*

D. *poborcy/* *D.* *poborcom/*

Ac. *poborce/* *Ac.* *poborce/*

V. *poborco/* *V.* *poborcomes/*

Ab. *poborce/* *Po/* *Ab.* *poborcom/* *Po/*

borcú/ *Poborca,* *borcach/* *Poborcámi.*

PARADIGMA.

Singulariter. Pluraliter.

D 3 N. Bielb

N. Rielbi/
G. Rielbiál/
D. Rielbiow/
A. Rielbiál/
V. Rielbiu/
Ab. Rielbá/Riel-/Ab. Rielbiow/Riel-
biu & Rielby. biem/Rielbiech.

¶ Omnis fere terminationum

P A R A D I G M A .

N. Roniec/
P. Roncet

G. Roncái/

D. Roncow/
In quibusdam uerbi terminis pálcit.

Quædā assumunt n. mlodzieniec/P. cy/mlod-
zienicá/mlodzienicowi. Ec in cá/Gos-
scimiec/Goscincá/Goscincu. Ec/Cy-
scieci/Cyssca/Cysscori & Cysscu.
Lec/Lecá/Lecowi. Piec/piecá/pieco-
Quædam literam deponunt. (wi.

Rierz/

Krzá/ non Rierzál

Krzul/

Quædam duas.

Pies/	pší/	Frzebiec/
psá/	non Piesá/	Frzebcá/
psí/	cuius diminuti-	Frzebcowi.
uum tamen retinet,		Skepic/
Piesek/	Pieská.	Skepcá/
		Skepcowi.

Gwies/	Gwys/	
Gwsai/	Robieci/	
Gwsia.	Robca.	
Kopiec/	Wieprzek.	
Kopca/	Krzacze/	
Kopcowi.	Krzacze/	
IN Et præcedente consonante, deponunt semper e in obliquis.		
Pepek/ pki.	Wianek/ Wianka.	
Peptak/	Szciudlek/ Szciudlka.	
Peptkowi.	Vpadek/ Vpadku.	
	Lelek/ Lelek/	
Pytel/ le.	Rnásel/ Rnáflu.	
Pytlá/	Figel/ Figlu.	
Kościen/	Rosná.	
Sen/	Smu.	
Bebens/	Bebná.	
Blazens/	Blázna.	
Ber/	Bru.	
Bez/	Bzu.	
IN Ec deponunt e frequentem.		
poteč/	cie.	
Potciál		
Potciu.		
IN ab & ab.		
Golabi/ ebie.	Jastrzabs/	
Golebiá/	Jastrzabá/	
Golebii.	Jastrzabowi.	

D 4

IN Ab

IN Ab et Arb.

Drabi abi.	Skarbi árby.
Grabá/	Skárbu/non Skárba.
Drabowil/	Skárbowil/
Ob	Vb.
Grob/ oby.	Slub/ uby.
Grobu/	Slubu/
Grobowil/	Slubowil/
Ac	Arc.
Pláci áce.	Hárci árce.
Pláciu/	Hárciu/
Plácowi/	Hárcowi/

IN Acz.

Gracj/ eje.	
Graczá/	
Graczowi/	
Ach Ech Och Vch. (sitoc.	
Strách/ áchy.	mchu mchowi depo-
Stráchu/	Proch/ ochy.
Stráchowi/	Prochowi/
Grzech/ echy.	Prochowi/
Grzechu/	Ducht uchy.
Grzechowi/	Duchá/
Mechfacit mchy	Duchowi.
	Ich.
Sztych/	Mnich/ ißy.
Sztychui/	Mnichá/
Sztychowi/	Mnichowi/
	Irzch

Irzch

Vf.

Wirzchi/ irzhy. *żufi usy.*

Wirzchui/ *żufu/*

Wirzchowis/ *żufowic żufu/*

Ośc/ *Łećj.*

Gośc/ oście. *Deszcj. Dżdze.*

Gościá/ ości. *Deszcjá/ sed cōmuniſ e.*

Gościorwi/ *Dżdżá/*

Dżdżowis/

Ab. Dżdżui/

ad.

Bład/ edy. *Rżadui/ eż edy.*

Błedu/ *Rżedu pro varia Signifi-*

Rżad/ ady. *catione Rżadowi.*

Ad *Ebd.*

Grad/ ády. *Chebd/*

Gradu/ *Chebdus/*

Gradowis/ *Chebdowi.*

Od *Vd.*

Zawod/ ody. *Ludi ludzie.*

Zawodu/ *Ludu/*

Zawodowis/ *Ludowis/*

adz *Jedz.*

Pieniadz/ adze. *Niedzwiedz/ edzie.*

Pieniadzá/ *Niedzwiedziá/*

Pieniadzu/ *Niedzwiedziowis/*

Pstragi/ pstragá/ *pstragowi.*

D 5

Sniegi/

Eg.

Sniegt Sniegu/ Sniegowis eḡi.
Og.

Glog/ u/ owis ogi.
Arg.

Targ/ u/ owis agi.
Vg.

Plug/ a/ owis ugi.
Ak.

Ptak/ akā/ owis acy.
ADMONITIO.

Quæ in ak desinunt, si rerum animatarū sang
Nomina, formant Pluralem Numerum in acy,
vt žak/ žacy. Si vero rebus non animatis tri-
buantur, habent Pluralem Numerum in aki/ ve
žak/ žaki. Idem in quibusdam terminatig-
nibus ysu venit.

ak.

Páiat/ akā/ owis owie.
ek.

Brzek/ kui kowi.
Ok.

Boki/ kui owis oki.
Vk.

Buk/ u/ uki.
Unk.

Frásunk/ kui owis unkī.
Yrk.

Vstyke

Vstyrki lisi owi.

Al.

Zali u/ owi.

El.

Chmiel/ lisi owi/ sele.

Et.

Kocieci/ otly.

Kotlák/ anomalum.

Kotlowi/

Ol & Ol.

Boli u/ owi. Piopioi/ u/ owi.

Quædam sunt otuerotá/ Wot/ u/ e. a.

Stot/ Stotu/ & Stotá.

Yt.

Yt.

Tyl/ lisi owi. Motyl/ lá/ owi.

Vl.

Vl/ u/ owi.

Am. Ym. Om. Vm.

Bram/ u/ owi. Dym/ u/ owi.

Grom/ u/ owi. Prum/ u/ owi.

An.

Pani/ pánal/ pánu.

Stan/ Stanu/ Stanowi.

Blan/ Blanu/ Blanowi.

Bociam/ Bocianál/ Bocianowi.

En.

Ciení/ Cieniá/ Cienius/ & owi.

On.

Dzwoni/

30

Dzwoni / Dzwonu / Dzwonowi.

Vn & Yn.

Pidoruni / et al Pidorunowia

Piotyni / piotynal Piotynowi.

Ir.

śirpi / śirpá / śirpowi.

Ep.

Lepi / Lepu / Lepowi.

Osieżepi / Osieżepál Osieżepowi.

Op.

Tropi / Tropu / Tropowi.

Snop / Snopu / et al Snopowi.

Vp.

Slupi / Slupá / Slupowi.

Trupi / Trupu / et al Trupowi.

Iupi / Iupu / Iupowi.

Ar.

Dari / Dáru / Dáru.

Swar / Swaru / Swaru / et qwi.

Er.

Fraucymery / Fraucymerus / owi.

Ir.

Miri / Miru / Mirowi.

Or.

Dwori / Dworu / Dworowi.

Vr.

Murs / Muru / Murowi.

Kosturi / Kosturá / Kosturowi.

Arks

	Ark.	
Stárk/	Stárku/	Stárkow/.
Tárási/	Tárásf/	Tárássowi.
Lás/	Lásu e sál/	Lásowi.
Cjás/	Cjasu/	Cjasowi/ et compositum.
Wejás/	Wejasu/	Wejásowi.
Pás/	Pásál/	pásowi.
	as.	
Was/	Wasál/	Wasow/.
	Es.	
Bres/	Bresu/	Bresowi.
	Is.	
Cis/	Cisu/	Cisowi/
Lis/	Lisál/	Lisowi.
	Os.	
Glos/	Glosu/	Glosowi.
Nos/	Nosál/	Nosowi.
	Vs.	
Kus/	Kusu/	Kusowi.
	Vsz.	
Puš/	Pušu/	Pušowi.
	Esz.	
Lemiesz/	Lemieszá/	Lemieszowi.
	Osz.	
Koš/	Košá/	Košow/.
	Afcs.	
Plaſcž/	Plaſcžá/	Plaſcžowi.
	Ačo.	

	Ac.	
plácij/	plácju/	plácjowi.
	At.	
plát/	plátu/	plátowi. Censu.
Rát/	Rátá/	Rátu/ er kátowi.
plát/ plátá/	plátu.	Pánifrustū assumētū.
	at.	
Rát/	Rátá/	Rátowi.
	Et.	
Bret/	Bretá/	Bretowi.
Ocet/	Octu/	Octowi.
	It.	
Arámit/	Arámitu/	Arámitowi.
Szczyt/	Szczytu/	Szczytowi.
	At.	
Chárt/	Chártá/	Chártowi.
	Ot.	
plot/	plotáer u/	plotowi.
	Vt.	
Rogut/	Rogutá/	Rogutowi.
	Vnt.	
Grunt/	Gruntu/	Gruntowi.
	Alt.	
Láft/	Láftá/er tu/	Láftowi.
Rost/	Rostu/	Rostowi.
Most/	Mostu/	Mostowi.
Rstale/	Rstaltu/	Rstaltowi.
Spust/	Spustu/	Spustowi.
	Aw.	

A.

Rekaw/ Rēkawá/ u/ Rēkawovi.

Iw.

Dziw/ Dzíwu/ Dzíwovi.

Rw.

Cýrw/ Cýrwu/ Cýrwovi.

Ow.

Row/ Rōwū/ Rōwovi.

Ay.

Gay/ Gáiá/ u/ Gáiowi.

Iy.

Riy/ Ríjá/ Ríju/ e owi.

Striy/ Stríjá/ Stríjowi.

Oy.

Stroy/ Stroiu/ Stroowi.

Sy.

Resy/ Resego/ Resemu/

Habet formam adiectiui, ideo adiectiuorum imitatur inflexionem.

Az.

Raz/ Rázú/ Rázui e rázowi.

Vz.

Guz/ Guzu/ Guzal Guzowi.

až.

Waz/ Wežál Wežowi.

Vč.

Klucz/ Kluczál Kluczowu/

Iš.

Sliž/

Slisz / Sliszal / Sliżowi.
Oś. /
Stroż / Strożal / Strożowi.
Irz
Zwirz / Zwirzu / zwá / Zwirzowi.
et hæc hactenus.

REGVLÆ QVÆDAM DE VO-
CATIVO ET ABLATIVO,
cum inter se conueniunt.

Quæ in ab / ab / ob / ub / desinunt, for-
mant Vocatium, in ie / Drabie / Jastrza-
bie / Grabie / Czubie.

In ac / faciunt Vocatium, in u / Miesiac
Miesiacu. Záiac / Záia cu.

In Acz / Ec / formant Vocatium czu / Oz-
racz / Graciu. Puchacz / Puchaczu. Pár-
tacz / Pártacz. Polec / Polciu.

In Ec / finiunt Vocatium in cze / Młod-
zieniec / Młodzienče. Niedbalec /
Niedbálce. et hoc intelligendum de per-
sonis. Alioqui Vocatius erit in u / Roniec /
Roncu. Pále / Pálcu. Ráganiec / Rá-
gáneu.

In Jé / facit cze / Sláchecí / Sláchecíe.
Horum Ablatius finit in u siue personam siue
rem significant.

GENERALIS REGVLA
OMNIVM.

In Adi

In **Ad**/ & **ch.** desinentium est, ut assumpto **u**/ formetur *Vocatiuus ex Nominatio*ne,
Strách/ **Stráchu**. **Miech**/ **Miechu**.
Mnich/ **Mnichu**. **Groch**/ **Grochu**.
Duch/ **Duchu**. **Jad**/ **Jádu**. **Gad**/
Gádu.

In **ad**/ finita mittunt *Vocatiuum in dzies*
Sad/ **Sadzie**. **Rzad**/ **Rzadzie**.

In **Od**/ faciunt *Vocatiuum addito ziel*
Narod/ **Narodzie**. quæ etiam est *Ablati-*
ui terminatio.

In **Dd**/ faciunt *Vocatiuum Dul*/
Lud/ **Ludu**.

In **K** præcedente quacunquvocali sumitus/
Krzak/ **Krzaku**. **Bak**/ **Baku**. **Pepel**/
Pepku. **Puk**/ **Puku**.

In **Tr**/ facit **Trze**/ **Lort**/ **Lotrze**.
Piotr/ **Pietrze**, mutato **o** in **e**/ **Rmotri**/
Rmotze.

In **El** molle interdum assumpto **u**/ formæ
Vocatiuum, **Dubiel**/ **Dubiellu**, seruata regu-
la, **Rnafel**/ **Rnáflu**, non **Rnafelu**: **Przy-**
iacieli/ **Przyiacieliu**. In **Et** durum &
Hungaricum, aliter formatur, ut **Rozieti**/
Rozle. **Poset**/ **posle**.

In **n̄** faciunt **niu**/ **Cien**/ **Cientiu**.

In **n**/ faciunt, **nie**/ **Blazen**/ **Blaznie**, &
generatim omnia **n**/finita, assumpto **ie**/ formæ

Vocat. similiter & quæ in p/ desinunt.

R/ finita, summunt u/ Dar/ Daru. &
ita deinceps. Excepitur quædam in or/ & urs/
quorum vocatius est rze/ vt Obior/ Obie-
rze. Riwior/ Riwierze. Rostur/ Ro-
sturze. & si quasunt similia.

In S/ finita, quædam assumunt u/ vt Lás/
Lásu. Quædam ie/ vt Was/Wasie. Nłos/
Nłosie.

In ſ/ & ſc/ finita, summunt u/ Lemiesſ/
Lemiesſu. Koſ/ Koſu. Plaſcſ/ Pla-
ſcju. de quibus dictum.

Iu T/ finita, exeunt cie/ Rwiát/ Rwie-
cie. non Rwiacie/ euphonie gratia. Rat/
Racie. Bret/ Krecie. Grzbiet/ Grzbie-
cie. Similiter quæ in ſt/ desinunt, mittunt Voc.
in ſcie/ Máſti/ Máſcie. Most/ Moscie.
Láſt/ Láſcie. &c.

In W/ quædam mittunt Voc. in ie/ vt Re-
kaw/ Rekawie. Quædam in u/ vt Cíyw/
Cíywu. Scírw/ Scírwu.
Quæ autem desinunt in ew/ habent Voc. similem
nominatio.

In Y/ purū finita assumunt u/ Riy/ Rýu.
Striy/ Striyu. Gay/ Gáiu.

In Z/ finita, variam habent Vocat. termina-
tionem. Quædam exeunt in u/ vt Bez/ Bžu/
Węz/ Węzu. Strož/ Strožu. powrož/
powro

Powroźle. Pecherz/ Pecherzu.

Wieprz/ Wieprzu.

Obseruādum est autem istas fere omnes vocatiōnēs terminatiōnes, communes esse ablatiūs eorundē nominū: quorum sunt Vocatiui. Quod utilissimum est rudioribus ad inueniendam Ablatiūi terminatiōnem, alioqui subdifficilem.

Ceteri casus multo sunt faciliores. Exempli causa, Siscire voles quis sit Ablatiūs à Nominē Rzad/ quārē eius vocatiūm in obseruationib⁹, et virunq; casum habebis. Itē quis sit Ablatiūs nominis Most/ Wzrost/ eodem modo erit inuestigandus.

Sed ut obiter attigimus minime silentio prætereundum est, vocales nominatiūi plerunq; Euphoniacausa in istis casib⁹ quibusdā mutari, ut Lás/ non dicimus Lásie/ sed Lesie. Sic Czás/ Czesie. Wrzos Wrze sie. Popiol/ Popiele. Kościol/ Koście le. Czolo/ Ciele. Ciálo/ Ciele. Okrag/ Okregu. Kráwadz/ Kráwedzi. Pies miażdż/ Pieniedzi. Wrzad/ Wrzedu/ Wrzady. Miárá/ Wierze/ Miárá Mierze.

Insignis et perpetua sit mutatio e in a, in genitiviis pluralibus, tam masculinorū quām fāmi niorum nominum. Meká/ Mak. Gebá/ Gab. Romiegá/ Romiag. Otreby/ Otrab. et quae sunt generis eiusdem à peregrinis accuratissimè obseruandas.

Numeri.

APPENDIX DE A- BLATIVO.

Monendi sunt rudiores. Ablatiuum varie
esse terminationis. Quod fit constructionis ratione.
Primum. Ablatiuuus propriè sic dictus Genitiuo
Accusatiuo est similis. Exempla. Ten kord
iest páná mego. Mei heri est hic gladius.
Widzialeś páná mego. Herum meum vi-
disti. Maſt to dobrodzieſtwo od páná
mego. Hoc beneficium habes ab Hero meo.
Hic est accusatiuus propriè dictus. Deinde est
Ablatiuuus secundus, quem septimū casum nun-
cupo. Idzie droga. Kjem irie vbit.
Stárſy ciebie rokiem. Tobaſie to dzie-
ſie. Pánem ſie broni. &c. Postremo Ab-
latiuum habet Poloni, quo vtuntur cum verbis
aliquid alteri melle, vel in altero fieri signifi-
cibus. Exempli causa. Mam w Bogu ná-
dzieie. S pem in Deo habeo. Licet etiam dicere.
Mam w Pánu Bogu nádzieie. Sicut di-
cim, Vliemáſ w Bogu odmiány. Con-
ſulēdus tamen emendate loquentium vſu. Vlie
máſ chlebá w domu. Dicitur et Domieſ
Oſtoia ſie twe ſtarby w cudzym domieſ
Sed hoc infreqüetius, quod tamē à dicti ſimiſ po-
etis vſurpatur. Vlie kupuy kotá w worze.
Wielka dzis odmiána w vbiere. Zaiat
go po grzbiecie. Vlie robiniki o glodzie;
Vlá pieſ

Ná pietrze iáblká. W wawozie vlgnat
et c. Ná sercu/ W sercu/ ná gorze/ w go-
ve/ Po gorze/ W wielkiey trwodze.

Hæc autem Ablatiui varietas etiam plurali
numero communis est. Nie sydż z v bogich
Ludzi. Nießtam miedzi dobremi ludz-
mi. Dzis w Ludzroch dziwne obyczja
ie. Nießczęscie po Ludzioch chodzí/ nie
po drzewiech.

Hoc autem in omnibus fit generibus. Dictum
est de masculino. Exemplum fæminini. Drog/
Drogáni/ Drogach. Exemplum Neutri-
us generis. Drzewo/ Drzewy/ Drzewiech.
Cómu. gen. Slug/ Slugáni/ Slugach.
Kaciech/ Okreciech/ Chomaciech/
Preciech.

OBSERVAT 10.

In omnibus Masculinis & Neutris. Ablati-
us pluralis secundus, id est; quem in exemplis
superioribꝫ secundo loco posui, raro definit in A-
misi sed vel in yl -vel in mi. Biesiadue s
przyacioly/ Igráia żony z mejmi/ Ro-
bi konimi/ Pieniadzmi/ Dwiemá plus
gt. Cae ne dic as cum vulgo, Przyaciolámi
z mejami/ Koniami/ pieniadzami/ et c.
Licenter forte dixeris. Ten wol bodziero-
gámi/ pro rogi.

Fæminorum & Communium in a desinen-
tium, Ab-

tium, Ablatiuus secundus plur: num: exit in
Ami / semper. Trudny rząd z białemi
głowami. Nieprzyjedzieł przed złymi
drogami. Ma sprawy sługami/ Dzi-
wnie się obchodził s śrotami. Abla-
tiuus interdum dupliciter effertur, vt po swie-
cie/ po swiatu/ na ledzie/ na lodu. quæ
fere sunt poetica in vsu tamen. Notandum
autem hos Ablatiuos in nominibus Adiectiuis
semper in iini/ desinere, Biālyni konimi/
Biālyni fārbāmi/ Jāsny mi zwierciā-
dly/ Twārdym wedzidly.

¶ SECUNDA DECLINATIO,
quæ est Fœminorum, & Communium in a. &
Fœminorum tantum, quorum variæ sunt ter-
minationes, vt ante in exemplis fœminini gene-
ris videre est.

Singulariter.	Pluraliter.
N. A.	N. Y, E.
G. Y, E.	G. I, & inys quæde-
D. Dze, Dzie, I.	sinunt in Ba, Ca, Da,
A. e, a, Interdum si-	Fa, Ga, Ka, ta, Ma,
milis Nominituo quo-	Na, Pa, Ra, Sa, Ta,
ties in consonantem desi.	Wasza. formatur hic
V. O, I.	nit ipse Nominitiuus. g, p, ablato a, ex fine no-
Ab, Y, vel I, a,	minatui Sim. Quæ tláj
Dze, Dzie,	finiūt, habet gen. plu. tek
	Miotlá/ Motel.

Item

Item quæ habet e in Nominatio Sing. mutatur
in Genit. Plura, in a, ut diximus antea.

D. Am, Rárczimá/ Rárczem.

V. Y, E, facit Vocatius Ablatiuo similis.

Ab. I, Ach, Ami, præter illam terminationem,
quam cum Genitiuo Plur. habet communem.

¶ PARADIGMA. in a, purum. Purum
autem dicitur quod vocalis precedit, impurum
quod ante se habet consonantem.

Singulariter. Pluraliter.

N. Szyiá/ N. Szyiel

G. Szyies/ G. Szyys/

D. Szyi/ D. Szyiam/

A. Szyies/ A. Szyies/

V. Szyio/ V. Szyies/

Ab. Szyies/ Szyia/ Ab. Szyys/ Szyiam/
Szyi. Szyiach.

ANNOTATIO.

Declinationem nominum, in a purum sequuntur desinentia hāl ut Duszá. in cāl pracák Racá/ Mácá. in dzál Cledzá/ Rdzá. Kulá/ I molle, Roskulá. Observato quod de Genitiuo plurali diximus. Cledze/ Kul
Roskul/ prac/ Rac/ Mác.

ALIVD.

Singulariter. Pluraliter.

N. Wodát N. Wodyl

G. Wodyl G. Wodi

E 4 D. Woda

D.	Wodziet	D.	Wodami
A.	Wodel	A.	Wodyl
V.	Wodoł	V.	Wodył
Ab.	Wodyl Wod-	Ab.	Wod/ Wodā-
	da/Wodzie.		mi/Wodach.

*ANNOTATIO, DE DAT. &
Ablatiuo.*

Desinentia in Hál Sing. quem tertium do-
cendi causa voco, formant Datium et tertium.
Ablatum singularem, in Wie/ Hábá/ Há-
bie. Trabá/ Trabie. Gebá/ Gebie. Zie-
bá/ Ziebie.

Desinentia in Dál formant Datium, et
Ablatum tertium singularem in Dzie/ Wod-
dá/ Wodzie. Trzodá/ Trzodzie.

Desinetia in Gál formant prædictos casus in
Dzel/ Drogál/ Drodze. Trwogál/ Trwo-
dze.

Desinentia in Rál formant hos casus in rzej/
Rurát/ Rurze. Dziurá/ Dziurze.

Desinentia in Tál habent hos casus in Ciej/
Záplátá/ Záplacie. Chłostá/ Chłoscie.
Robotá/ Robocie. Cnotá/ Cnocie. Ro-
tá/ Rocie. Chá/ finita habet Sze/ Psychál/
Pyſſe.

Cætera in à desinentia sequuntur terminatio-
nem nominum in Hál finitorum. Szafá/ Szas-
kie, exceptis qua in kál & wkál desinunt, que
hos casus

hos casus mittunt in Ce/ Łaká/ Laco. Ria-
ňanká/ Rijance. Maká/ Mace. Mám
ká/ Mámce. Ráwka/ Ráwce. Píšaw-
ká/ Píšawce.

Quæ lá/ finiunt, hos casus habet in le/ Smo-
lá/ Smole. Pčolá/ Pčeles. mutato o in e.
qua de antea dictum est.

DE VOCATIVO ANNOTATIO.

Quæ áfiniunt, habent Vocatuum in o/ Sles-
poto. Niedzo. Quod etiam in nominibus ma-
sculinis in áfinitis obseruatur. Woiewodo.
Seruatis regulis quas recensuimus, & disertorum
loqueudi usu. Quæ in consonantem exeunt, Vo-
catuum formant assumpto i. Stárość/ o bie-
dna Stárości. qui casus genitivo est similius.
Gálaž/ Gálezi. Pleć/ Pleći. Kazní/ Ka-
žni. Češć/ habet gen. & Ablat. heteroclitum
sci/ Češć/ Češći.

ALIA OBSERVATIO.

Masculina prime Declinationis, Secundæ
femininorum Declinationem sequuntur: obser-
uatis regulis paulo antea nobis traditis.

DE IIS QVÆ ÈW FINIVNT,

ADMONITIO.

Quæ Èw/ finiunt, habent genit. Sim. wieſ
Dat. & Ablat. wi/ Bréwo/ Brwie/ Brwi.
Ronew/ konwie/ konwi. Bréwo/ brwie/
Brwi. Szew/ Szwie/ Szwi. sunt qui scri-

bunt & dicunt Szwu. Uie bedzie sie tho
wam po Szwu proto. Que parœmia signifi-
cat, aliquid ex animi sententia non succedere.

APPENDIX.

Annotauit in Accus. Sing. a. Id autem intellige-
dum defœminat in terminacione Adiectiuorum, &
eorum quæ his sunt similia, ut Participia fœni-
nina de quibus dicetur suo loco. Alioquin nullum
est substantium quod accusatum mittat in a.

PARADIGMA Nominis Adiectivū

per omnia genera.

Singulare Numero.

M.	F.	N.
N. Biatyl	Bialal	Biales
G. Bialegor	Bialeyl	Bialegor
D. Bialemu	Bialeyl	Bialemul
A. Bialegor	Bialal	Biales
V. Biatyl	Bialal	Biales
Ab. Bialegor	Bialeyl	Bialegor
Biatym.	Biala.	Biatym.

Plurali Numero.

N. Biale/	Biale/	Biale/
G. Bialych/	Bialych/	Bialych/
D. Bialym/	Bialym/	Bialym/
A. Biale/	Biale/	Biale/
V. Biale/	Biale/	Biale/
Ab. Bialych/	Bialych/	Bialych/
Bialymi.	Bialymi.	Bialymi.

Annotatio.

ANNOTATIO.

In Neutris Pluralibus substantiis, Nominius, Accusatiuus, & Voc. in a finiunt. Adiectionia autem in e, ut vides in exemplo, quod hoc loco posui, ut esset in conspeclu adiectiuorum declinatio, quæ omnia secundum hoc paradigma reflectanda sunt sicut & participia actiua praesentis, & passiua præteriti temporis.

TERTIA DECLINATIO NEUTRORVM.

Typus declinationis Neutrorum.

Singulariter.	Pluraliter.
N. E, e, O.	N. Ac. Vo. A.
G. A.	G. Formatur partim à nominatuo Sing., detracta
D. V.	nominatuo Sing., detracta
Ac. & Voca. similes	à fine vocali, partim à no-
Nominatuo.	nminatuo plurali, eadem
Ab. A, V, E, EM.	ratiōe, quoties pluralis nō nihil à Sing. degenerat.

D. OM.

Ab. Primus similis genit. plu. Y, IECb, Ach.

PARADIGMA IN E.

Singulariter.	Pluraliter.
N. Ložej	N. Ac. Vo. Ložaj
G. Ložaj	G. Loži
D. Ložem	D. Ložem/
Ac. Ložel	Ab. Loži Ložy/Ložiach.
V. Lože	

Ab. Łożć/ Łożu/ Łożent.

Singulariter. Pluraliter.

N. Ac. V. Wymień N. Ac. V. Wymionā

G. Wymienia/ G. Wymion/

D. Wymieniu/ D. Wymionom/

Ab. Wymienia/ Ab. Wymion/

Wymieniem/ Wymiony/

Wymieniu. Wymionach.

Quædā euphonie causa assumūt c, in obliquis.

Dati. & Abl. vt żrzbicie/ żrzbicieā. Pa-

nie/ Panieciā. Szczęsie/ Szczęsieciā.

quorum genitivius plur. exit in at/ Paniat.

Szczęsiat.

PARADIGMA.

Singulariter. Pluraliter.

N. Ac. V. Panie/ N. Ac. V. Panietā

G. Panieciā/ G. Paniat.

D. Panieciu/ D. Panieciom.

Ab. Panieciā/ Pa- Ab. Paniat/ Panie-

niciu/ Panieciem. ty/ Panieciech.

PARADIGMA O.

Singulariter. Pluraliter.

N. A. V. Wedzidło/ N. A. V. Wedzidlāl

G. Wedzidlā/ G. Wedzidli

D. Wedzidlū/ D. Wedzidłom.

Ab. Wedzidlā/ Ab. Wedzidli

Wedzidle/ Wedzidły/

Wedzidlem. Wedzidłech.

Quædā

Quæ in ſkō et tō finiunt, habent gen. plur.
in ek/ ut Loſko/ Loſek. Chlopiatko/
Chlopiatek. Ropycko/ Ropytek. &c.
Quæ in dō habent del/ tel/ Siodlo/ Sio
del. dicitur tamen, Radl/ à Radlo. & à
Siodlo/ Siodl. quæ rara ſunt.

PARADIGMA in eto & ato.

Singulariter.

Pluraliter.

N.A.V. peto/ chomato/ N.A.V. petá/ chomatá/
G. petá/ Chomatá/ G. pet/ Chomat/
D. petu/ Chomatu/ D. petom/ chomatom
Ab. petá/ Chomatá/ Ab. Pet/ Chomat/
Pecie/ Chomacie/ Peciech/ Chomaciechi/
Petem/ Chomatem. Pety/ Chomaty.

Obſeruanda ſunt quædam, ut Vcho/ plur.
Vſy/ Vſ/ Vſom/ Vſy/ Vſu/ Vſy-
má. Item, Oko/ Oczy/ Ocze/ Ocziom/
Oczach/ & Ocju/ Oczymá.

ANOMALA.

Rara ſunt apud Polonos nomina, quæ com-
munem declinationum regulam non feruent. In-
ſigne exemplum eſt Ćlowiekt/ quod numerū
plur. propriè nullum habet, mutuantur autem à
nomine Lud.

N.S. Ćlowiekt/ & Ćlekt/ cōtractē. G. Ćlo-
wiektá/ & Ćlektá/ cōtractē. D. Ćlowies-
kow/ & Ćlowieku/ cōtractē, Ćleku.

Ac. Ćlowiektá/ Ćlektá. V. Ćlowieces/

tantum

vantum. Ab. Czlowicka/ Czlekia/ Czlowie-
ku/ Czleku/ Czlowiekiem/ Czlekiem.
Plu. N. Ludzie. G. Ludzi. D. Ludziam/
alijscribunt; Ludziom. Ac. Ludzie/ & lu-
dzi. V. Ludzie. Ab. Ludzi/ Ludziach/ Lu-
dzimi.

Ipsum nomen Lud/ id est, Gens, videtur ca-
rere. Plur. sed haec Grammaticis relinquo.

Lud/ autem sic inflectitur.

N. S. Lud. G. Ludu. D. Ludowi.
Ac. Lud/ Ludu. Ab. Ludu/ Ludem.

Rok/ non habet vfitate Roki/ sed Lata/ ve
ante dictum est, intellige cum pro anno sumitur.

Locorum propria quæ in yce/ finiunt, singu-
lari numero carent, quorum infinitius est nu-
merus apud Polonos, ut Kosyce/ & similia,
sunt autem secundæ declinationis femininorum.

Appellatiua quamplurima, Singulare num-
ero carent, quæ ex ysu sunt petenda. Nos exem-
pla quædam subiiciemus, Ostia/ Godz/ Wi-
dty/ Pochroy/ Drzwi/ Ksiegi. quanquā
nonnulli dicunt Kstegá/ quod eruditis non pla-
cer. Okoroy/ Zgoniny/ śmieci/ Grocho-
winy. Dicitur Neutro genere śmieci/ ut
Ná śmieciu lezy. Zagle/ Okretyl/ Záná
drá/ Drozdze/ Dziecie/ Piersi/ Lákoći/
Konopie/ Jezyny/ Choboty/ Láchmá-
ny/ Oskominy/ Lowy/ Szranki/ Száz-
chy/ Cepy.

Sunter

Sunt et alia in ity / finita quæ Plurali numero declinatur, ut Zrebowiny / Pokladziny / Wywoodziny / Krzczyny / Przenosiny / & natalitia, quæ hoc modo formantur, Janowiny / Andrzejowiny / Augustowiny.

40

Plurali numero carent, ut Wet / Secunda mēsa, seu bellaria. sklo / Vitrum. Megle. quod collectiui significationem habens, plurali numero caret, & similia.

Anomala etiam est declinatio est Nominis, Obá / & Obádwá / Obie / Obiedwie / Oboie.

N. P. Obá / Ambo, vel Obádwá / Mas. g.

G. Obu / Amborum, vel Obudwu /

D. Obiemá / Ambobus.

Ac. Obu / vel Obudwu /

Ab. Obu / Obiemá / & Obudwu.

Fœminum.

Cdwie.

N. P. Oboiá / vt Oboiástroná. Oboie vel obies

G. Obu / vel Obudwu.

N. P.

D. Obiemá.

N. Oboie / Obie.

Ac. Obie.

G. Oboygá.

Ab. Obu / Obudwu /

D. Oboygam.

Obiemá.

Ab. Oboie / Oboys

gá / Oboygiam.

Est et hæc terminatio Neutrius generis, vi Obie occi /

Hoc viimur in cōnūctiōe
duorū diuersorū generū,

Obu

vi si die

Gbuocžu/Gbiez | vt si dicas de viro et v-
má oczymá. | xore: Gbote dobrych
q̄ notatu dignū ē Peregrī
nis in hoc facile errātib.

Quæ imitationē significāt indeclinabilia sunt,
vt Táncuie Háyduckiego/ Włostiego.
Idzie Gonionego. Skoczy psiego. wle
cže sie kániego/ et hæc quidē frequēter occur-
runt. Hæc quæ non inflectuntur Sámopás/
Pustopás/ &c. Rorien/ Ge. Rorwia.
cæteris casibus caret.

▼ NOMINVM SPECIES.

Primitiua alia sunt, vt Jelen/ Ron. Al-
lia à primitiuis deriuantur, vt Ronik/
Jelonek.

PATRONYMICĀ.

Alia gentem seu familiam significant. In
hac autem lingua vt plurimum in ſki/ desinunt.
fæm. in ſká/ quæ terminations latissimè patent.
Quod si gentis nomen in ſki non desinat, patrony-
micū masculinum à primitiino non differt. Fæmi-
ninum autem exit in owná/ vel in anká. hæc
autem terminatio à primitiuis deriuatur in à de-
finentibus, vt Rmitá/ Rmicianká. Zá-
kliká/ Záklicianká.

A propriis nominibus non fiunt patronymica
in hac lingua. Lituani eleganter formant sua pa-
tronymica in ic/ vt Andrys/ Andrysowic.

Siedur/

Fiedur/ Fiedurdowic. Poloni circumscribitur
Syn Andrzejow. Syn Janow. Quater
minatio owo/ est una ex formis adiectiuorum.
Eius Fæmininum est owa/ Neutrū owe/ vel
owo. Quod si nomini proprio cognomen familie
vel genus addideris, non uteris adiectuo in owo
sed genituo nominis.

Patronymicorum formam ista habere videtur
Brolewic/ Woiewodzic/ Stárościc/ se
dzic. id est, Regis, Palatini, Prefecti, Iudicis,
filii, &c. Fæmininū ankā/ Woiewodzian
kā/ Stárościankā/ Sedziankā.

A patria, id est: ab urbe & gente sunt pa-
tronymica masculina in in/ Fæm. ankā/ eczka
in kā/ vt Grecsyn/ Greczkā. Turczyn/
Murzyn/ de quibus diximus. Rzymianin/
Rzymiankā. Krakowiánin/ Krako-
wiankā. Dicitur & Krakowczyk/ vt se-
quenti annotatione monebo.

Obseruanā ut tamen quomodo Vrbium nomi-
na desinant. A quibusdam enim formantur pa-
tronymica in czyk/ vt à Wilno/ Wilnows-
czyk. à Lublin/ Lubelczyk. Athenio-
enczyk.

P POSSESSIVA GENTILIA.

Hec plerūq; in skī desinunt. Włostki. Frān Alia in
eustki. Niemiecki. Nieuystki. Wieystki. czy vt czo
Bzymski. Menecki. &c. Sum & quādam wiet, czo
F mow/ wieczy.

mōw/ vt dictum est, Janow/ Pānow/ vt
Czyi to mīecz̄ Pānow. Czyia to sātāz̄
Janowā. Sunt & alia in owoſki/ vt à
Woyt/ Woytowski. Alia fūnt in odny/
vt ab Ogrod/ Ogrodn̄y. Alia in owoſ/
vt à Targ/ Targowy. Wołowy. Alia
in ni/ vi ab Jelen/ Jeleni. Sārnāl/ Sār
ni. Swiniāl/ Swini. Bāran/ Bārami.
A toſ/ si toſi, à Lis/ Lisi. ab Oſiel/ Oſi.
à Ryſ/ Ryſi. à Ciele/ Cieley. à Bſiads
Bſeſy. à Biskup/ Biskupi. Alia in in/
de quibus paulo ante diximus, & fūnt à primi-
niis in à desinentibus, vt à Starostā/ Stā-
roſčin. à Woiewodā/ Woiewodzin.
Fæmininum in ina.

Alia in sty/ vt Gycyſty. quod & Gycow
ſki dicitur, quanquā illud prius ab Gycyznā
deduci videtur. A mātkā non dicimus māt
ſki sed mācierzynski/ à Nominatio n Mā-
cierz/ vel Māci quo vtuntur rustici pro
Mātkā.

Sed hæc varietas cum tanta ſit vt p̄ceptis
comprehendi vix queat, vſu eſt cognoscenda,
multum autem iuuabit ſeruata nominū analogia.

Illud tamen obſeruandum, horum poffeſſiōnō-
rum variam eſſe ſignificationem. Interdum enim
non tam poffeſſionem quam decorum ſignificant,
vt Pāuſka to rzecz̄. Hoc herum decet. Vſie
mistrzowski

mistrzowska to rzec^z. Hoc magistrum non
debet.

DIMINUTIVA.

In hac parte vehementer Polonica lingualu-
xuriat. Ego enim ab uno primitivo decem plus
minus Diminutiuia, eaq^z omnia vfitata interdum
obseruauit, quod vt alijs linguis appareat; ego
exemplum subijciam. erit autem nomen Chlopek
quem^r rusticum, & virum fortē in-
terpretantur.

Sic ab eo formantur diminutiuia, Chlopek
Chlopeczek/ Chlopiatko/ Chlopiatea
czko/ Chlopie/ Chlopisko/ Chlopina
Chlopejko/ Chloptas/ Chlopinec^rka
Quae usurpantur modo minuendi, modo blandi-
endi, modo irridendi, modo negligendi causa.
Esse autem in hac lingua multa huiusmodi no-
mina non dubium est.

ALIA DIMINUTIVORVM EXEMPLA.

Krol/ Krolik. pan/ pánek. Ciles
wiek/ Cłowiec^rek. Dom/ Domet/ Do-
meczek/ Domina. Chálupá/ Chálup-
ká/ Chalupec^rká/ Chálupina. Quae in
má desinunt contemptus causa usurpat^rur, Pies^r
Piesek/ Psiško. Wilk/ Wilc^rek/ Wilczej
Wilc^ratko/ Wilc^rysko. Quae in sko desi-
nunt, intendendi p^rim habent eō enim utimur se

re, quum ingentem belluam designare volumis,
Główá/ Główká. Réká/ Raczká. Pá-
lec/ Pálušek. Serce/ Serdeczko/ Ser-
duško. Brzuch/ Brzušek. Vlogá/ Vloš
ká. propriadiminiuntur, partim in pueris, par-
tim blandiendi gratia. Jan/ Janek. quod ru-
sticum est. Politores dicunt, Jás. Stánis-
ław/ Stás. & in Fœminino, Hárbará/
Bássiá. Rátárzyna/ Rássia.

Drzewo/ Drzewko/ Drzewiná, quod
diminutiuum semper non est, Rámieni/ Ráz-
myk/ Rámyczečk. Rybá/ Rybká/ Rybe-
ciká/ Rybie/ Rybiatko. Rók/ Rótek/
Róleček. Krzak/ Krzaciečk. Ron/ Ro-
nik/ Roniczečk. Osiel/ Osielečk. Stárzečl
Stáruszek. Młodzieniec/ Młodzienia-
sek. Myś/ Myšká/ Myšatko. Ulie-
wiástá/ Uliwiasteczka/ Uliwiesčisko/
Uliwiesčiná. Dušá/ Dušká/ Dušycze
ká. Vl/ Vlik.

Adiectiva etiā diminuuntur, Mály/ Ma-
luszki/ Málusienki/ Málusieniečki/
Máluturny/ Málundy. Cienki/ Cie-
niuczki/ Cieniuchny/ Cieniufieniečki.
Tlusty/ Tluscianchny/ Tlisciufieniečki
Sity/ Syciuchny. Chudy/ Chudziu-
chny/ & Chudziná. Reliqua ex usu petenda
sunt.

Denomi-

DENOMINATIVA SVB-
STANTIVA.

Smiály/	Smiálosć.
Cnotá/	Cnotliwy/ & Cny.
Niczemury/	Niczemność.
Hárdy/	Hádrość.
Pýchny/	Pýchá/ non Pychość.
Skrzetyl/	Morosus, Skrzetność.
Wrzedny/	Wrzedá.
Wstydliwy/	Wstydy/ & wstydliwość.
Slugá/	Službá.
Ovcá/	Owczárnia.
Kowáč/	Kowal, Kužnicá.
Rozný/	Roznicá.
Glowál/	Glowacj.
Rog/	Rogacj.
Stodkí/	Stodkość.
Mocny/	Moc.
Možny/	Možnosć.
Dab/	Dabrowká/ Debina.
Gniazdol/	Gniazdoſze.
Szkodzíč/	Szkodá/ Szkodnik.
Wirzbá/	Wirzbiná.
Drzewoſ/	Drzewiná. A Substantiis & ver-
Soli/	Solinicá. bis fiunt quedam Substā
Olfal/	Olfyná. tina p̄priē cuiusdā clas-
Buc/	Buczyná. sis, vt. Lalezne. Odin-
świrč/	świrczyná. zdne. Mostowe. Tar-
Ociecl/	Ociezyná. gowe. Oborne.

Máciej / vel Máć / Máciezyznā.

Bábá / Babízná.

Swiádek / Swiádectwo.

Drzwi / Odźwierny.

Klucz / Klucznik.

Wrotá / Wrotny.

Przewoż / Przewożnik, et sexcenta huius generis, hæc autem de multis delibauimus, ut hanc sequentes analogiam letores, cætera ipsi inuestigare possint.

¶ A Substantiis et Adiectiis Verba derivantur eleganter, quod alijs linguis nō est usq. adeo familiare, ut à Wrzod / Wrzedziec.

à Krostá / Okrostawieć. à Płochy / Płoszác.

Párh / Párywiec. Łuk / Luczyć.

Pole / Polowác. et c. à Dzikii / 3dziczeć.

à Stáry / Stárzelesie. à Młody / młodzesie.

Odmiładzam sie. Siwy / Siwieie.

ADIECTIVA DENOMINATIVA.

Zdrowie / Zdrow / San, Zdrowy / Salubris

Szczęście / Szczęśliwy / et Szczęsný.

Szrzodek / Szredni.

Pole / Polny. Campestris, Agrestis.

Bálužá / Bálužisty. Palustris.

Deszcz / Szczzowy. Pluviösus.

Okrutnik / et Okrutny / Okrutnicá. Cru-

Lež / Lžywý. (delis.

Niebo

Vliebos	Vliebieski.	Cœlestis.	
Zielej	Zielisty.	Herbidus.	
Chwasti	Chwaścisty.		
Krzewináj	Krzewisty.		
Gátazj	Gátejisty.		
Piasékj	Piaſczisty.		
Rámienj	Rámienisty.		
Drzenj	Drzenisty.		
Trawál	Trawony.	Herbosus, de equo herbis aut gramine affuetu.	
Zelázol	Zelazny.	Ferreus.	
Wostj	Wostowy.	Cereus.	
Rotj	Rocjty.	Anniculus.	
Aduerbium est, Lonij	Loni.	Loniski. Anni pteriti.	
Látosj	Látosj	et Letny.	
Æstinius.	et huius anni.	Pieprz.	
Rzekáj	Porzeczny.	Fluuiio proximus.	Pierny.
Morzej	Pomorski.	Maritimus.	Korzenie
Dabj	Debowy	Quernus.	korzenny
Derenj	Dereniowy.		Brat.
Sosnáj	Sosnowy.	Pineus.	Bratski.
Wilkj	Wilczy.	Lupinus.	braterski.
Drzewo/Drzewiány/Drewoniány.	Ligne	Ciotka.	
Glosj	Głośny.	Vocalis.	(us.) Ciotcony
Moniaj	Monny.	Odoratus.	Kopeć.
Rybáj	Rybny.	Piscosus.	Okopcia-
Winol	Winný.	Deducitur etiam à Wi-	ty.
NNá.)	Lui ex vino constat.		

Piwo/ Piwny. Qui ex zytho constat.
Opilstwo/ opity/ Ebrius.

Vcho/ Vfasty. Auritus.

Gebal/ Gebiasty. Vastioris, futilis.

Zab/ Zebaty. Dentatus.

Rog/ Rogaty. Cornutus.

Roni/ Ronki/ Ronny. Varia significatione, Equinus, Equestris.

NUMERALIA ORDINALIA.

Pirwzy/ Wtory/ Trzeci/ Czwarty/
Piaty/ Szosty/ Siodmy/ Osmy/ Dzie-
wiaty/ Diesiaty/ Dwudziesty/ Trzy-
dziesty/ &c. Setny/ Dwusetny/ &c. Ty-
siacny.

DISTRIBUTIVA.

Po jednemu/ Po jedynkiem. Po-
dwu. Po trzech. Po czterech. Po pię-
ciu. &c. Singuli, Bini, Terni, Quaterni, Qui-
ni. &c. Po stu/ Po dwu set/ Po trzech
set/ Po czterech set/ Po piaci set. Po
Tysiacu.

DE ADJECTIVIS ADMO- NITIO.

Quæ sibi finiunt possessionem proprie, inter-
dum decoram quendam significant, ut paulo an-
te ostendi. Quæ owy/ & any finiunt, materi-
am ut plurimum notant, tametsi non est perpe-
tuum. Rogowy/ Corneus, sklany/ Vitreus.
Primiti-

Primitua quædam hanc formationem non ad-
mittunt, ut złoto/ złoty. A złoty/ flore-
nus sit, złotowy/ id est, florenum æquans.
Srebro/ Srebrny. Argenteus. Rámiens/
Rámienny. Zelázo/ Zelázny. Alia erunt
vñu cognoscenda.

Quæ in isty & bny finiunt, copiam signifi-
cant, vt à Zielle/ herba seu planta, differt enim
à vulgari gramine quod dicitur Trawá/ sit
Zielisty/ Herbidus. Item Rálužisty/ Opā
rzisty. Vide supra plura exempla.

Ab uno primituo sunt plura denominatiua
Adiectiuæ, quæ vt voce, ita significatione diffe-
runt, vt à Koní/ sit Koníski. Equinus. Koní
ski rogi/ Konískæ grzywá/ Konískie ko-
pyto. Ronny autem Equestrem Significat.
vt Rotá konna/ Ronny poczet/ Ronny
Rotmistrz. Quum quid apparatu insigne ef-
ferre volunt Poloni, ab hoc Adiectuo in ny for-
mant aduerbia in nos/ vt Ronno/ Páchols
czno/ Zbroyno/ Lánczno/ Stroyno/
Swietno. quæ omnia una voce Latina expli-
cari nequeunt, quod quidem sciam. Quatuor illa
prioræ circumlocutione ita exponuntur, vt signi-
ficient, egregium equorum, famulitij, armorum
& torquium apparatum & splendorem.

Alia duplēm habent terminationem idem
tamen significant, vt Wieczny/ Wietuisty.
Verum de his hactenus. F 5 Verba-

Chybīc.

VERBALIA.

Chyba.

A verbis formantur nomina, ut à Mīlos-

Gubić.

wácl Mīlosē. à Vlāuczákē Vlāuká. à

Guba.

Czytác̄/ Czytánie. à Stuchác̄/ Stuch.

Ohydzić.

Auditus, à Styfsc̄/ Styfjenie. Audientia.

Ohyda.

Pisác̄/ Pisánie/ Pisarz/ Písimo.

Krziw-

Zálowácl Zalt Zalobá.

dzić.

Przychodzic̄/ Przychodzien̄.

Krziwda

Chodzic̄/ Chod/ & eius composita, Rozs-

Strzelać.

Chod/ Dochod/ Przechod/ Wychod/ etc.

Strzelba.

Opiekácl sie/ Opieka/ Opiekun/ O-

Mierzić. piekálnik.

Miara.

Stworzyć/ Stworzenie/ Stworzyciel.

Mierzić.

Skepić/ Skepstwo/ Skaposc̄.

Mierzia

Siedzieć/ Siedzenie.

tka.

Pánorwácl Pánorwánie/ Pánistwo.

Chlubic̄

Zábíci/ Zábicie/ Zábijánič/ Zábijáć.

sie.

Píc̄/ Picie/ Pišak. hinc Pišawká/ hirudo.

Chluba.

Zrzeć/ Zárcie/ Zártok.

pochluba

Sádnicič/ Sádno.

Kupić.

Zadácl/ Zadza.

Kupia.

Chcieć/ Chcenie/ Cheć/ Chuć.

Kowac̄.

Czucič/ Czucie/ Czynosć.

Kuznia.

Cieszyć/ Pociechá/ Uciechá/ pocieszyciel

wierzić.

Cirpieć/ Cirpliwość.

wiara.

Brzekácl Brzeki

Chramac̄

pásć/ Paszai/ Pástrwisko/ Pástewnik.

chromota

Piesćič/ Piesciotá.

stromaćsie

Przy-

Przysiadz/	Przysiegá/	Przysiescá/	vnde Srom.
Krzywoprzyestwo/	& Krzywoprzy/	sromocíč.	
Prosić/	Prosbá.	(siescá/	Sromota.
Odziaci/	Odzienie.		zawodzič
Obraci/	Obior/	Obranie.	Zawod.
Ubieraci/	Ubieránie.		Rozwo-
Zástonici/	Zastoná.		dzič.
Ztorzecizci/	Ztorzeczenistwo.		Rozvod.
Obmowici/	Obmowisko/	Obmowca.	Przewo-
Wymowici/	Wymowá/	Wymowka.	dzič.
Vlámowici/	Vlámowá.		Przewod.
Przymowici/	Przymowlá.		Zatoczič.
Wyrzeci/	Wyroč.		Zatoka.
Vrzeci/	Vrot/fascinum.		Rozew-
Przykryci/	Przykricie.		rzeč.
Spiewaci/	Spiewat/	Spiewanie.	Rozwora
Závádáci/	Závádá/	Mádá simplex.	Lipič.
Zwycieszci/	Zwyciestwo/	Zwyciescá.	Lup. Lu
Pobráci/	Pobor/	Poborcá.	piestwo.
Widzieci/	Widzenie.		Lupiesca
Weźrzeći/	Weźrok.	(wisko.	Brako-
Stac/Stan/Stanic/Stania/Stano=			wac.
Stroic/Stroy.			brak.
Gwałcići/	Gwalt/	Zgwałcenie.	wrze-
Wydrzeći/	Wydárcie.		szczęč.
Deriuantur etiam Nomina Fæminina, ut trzeszczec Rzadziochá/ Mocarká/ Rycerká/ Roz Trzask. Dzicielká/ Zwycieszycielká/ Vláuczyciel/ Tarkotac Eál quæ Tarkot.			

Marko. Pâl quæ tamen à Nominibus Masculinis potius
tač. quæ à verbis oriri mihi videntur.

Markot. ADIECTIVA QVÆDAM

Przewro- VERBALIA.

ćic. Rty. Vîyci Vîyty. Pošyci Pošty.

Przewrot zbit/ zbitý. Odbiē/ Odbity. Kryci
wywroćic Skryty. sunt quæ hanc formam habent, neq; ta
wywrot, men sunt verbalia, ut Rozmáity/ Obsity/
wykrećic znakomity/ Pospolity.

wykret. Isti/ Zámožisty/ Pozłocisty/ Prze/
Grožiç. pádzisty. quod inclinationem quandam.

Groza. significat.

Grozba. Iwy/ Swarliwy/ Gniewliwy/

Lamač. Márkotliwy/ Zdrádlwy.

Vlomek. Tny/ Ony/ Zdrádny/ Vkládny/ V
Pleć. Ple trátny/ Odátny/ Rádny.

widło. Any/ Odrány.

Plewiars- Emny/ Przyiemny.

ka. Tu/ Bitny.

Omylič. Arwy/ Legáwy/ Ciekáwy.

Omyłka.

Cisnač. Uny/ Quanquæ

Cizba. cō Gnnyl hæ terminatio latius patet. (nnny.

ferta mul Aty/ Vlomny/ Ogromny/ Skro-

itudo. Ity/ Sklonny. (ly.

Aty/ Osierociály/ Staly/ Žemdlá

Aty/ Zgnity/ Opily.

Aty/ Opádly.

Tny/ Swietny/ Smetny/ Metny/

Rty/ Spiętly/ wypiekly/ opuchly.

Ty/ Gla-

Tyl Vlădety / Swiety / Rospiety.
Dny / Grozny.

Reliquas terminaciones docebit usus.

**DE COMPOSITIS, BREVIS
ANNOTATIO.**

Composita ex duobus integris, integrè declinantur, ut Swawola/Sweywoli.

Vliezgodá/ Vliezgody. Przygoda/
dá/ Przygody. Biala głowa/ Bialej
głowy. &c. Ex corrupto et integro sic Swo-
wolny/ Swowolnego. &c. integro tanum
declinationem recipiente. Ex duobus corruptis, Ex duo-
bus Dobrodziej/ Dobrodzieja/ Dobro- bus cor-
dziewi. Voc. Dobrodzieju. Marnos Kazno-
tratny/ Marnotratnego. ut reliqua Ad dzieia.
reclina. Podszcjuwacj/ Podszcjuwacjá. kolodziej
ut reliqua in ácj. Pedzi

DE PRONO^{II} MINE.

Ego, **Ia**l **Tu**, **Ty** / **Sui**, **Sie** / **Siebiel**
pro ratione constructionis alio etiam modo
verti poterit. **Ille**, **On** / vel **Ten** / vel **Ow**.
Iste, **Ten** / addunt interdum discriminis causa
Poloni, **Oto ten** / **Owo ten**. **Ipse**, **On** / vel
Sam. **Hic**, **Ten** / **Oto ten**. **Is**, **On** / **Ten**.
Quis, **Rto**, **Qui**, **Rtory**, pro quo **Poloni** usur-
pant **co**l

pent co / omnis generis, Boni co v mnie iest.
Glowa co boli. Niebo co swieci. In obliquis proktorego dicunt, co go. Kochano
uius in Diluuio. Sam Ulo nalezion co go
Chlop co Bog milowal. Co go id est, Quem. Ita
nanim sto in Fæmimo, co ia proktora. In Neutro,
platow. co ie proktore. Meus, Moy, Tu, Twoy
Ociec ka Suus, Swoy, Jego. Iussit herus suu equu
zat aby adduci, Rostazat Pan aby iego konia
sedt do przwiedzyono. Konia swego przywiesc.
niego. Noster, Nas, Vester, Was. No
Ociec ka stras, Nas, Sub. Ziemet vel Towarzysil
zatci vel po bratym. Vestr as Was, S. ziemek
przisc do &c. Cuius, Czyy, Cuia, Czyia, Cuium, Czy
siebie, ie. Cuias, Skad, Cuiate, Skad quod ad
verbum sonat, Vnde.

PRONOMINA OMNIS

GENERIS.

Iai Tyl Sie vel Siebie. Ego Tu, Sui.
COMMUNIS.

Nostras, Nas, Nasai Nostrate Neutrums,
Nasse. Vestr as, Was, Wasai Vestr ate,
Neutrums, Wasse. Cuias, Skad ten abo
ta, Cuiate, Skad to. ut Skad to Wino.

PRONOMINA trium vocum.

Ille, On, Ten. Illa, Ona, Ta, Illud, Ono, To.
Iste, Ten. Ista, Ta, Istud, To.
Ipse, On, Ow, Sam. Ipsa, Ona, Sa,
Ma, Ipsum.

mā. Ipsum, Ono/ Sāmo. Hic, Ten/
Hac, Tā/ Hoc, To. Is, Ten/ Ea, Tā/ Id,
To. Quis, Rto/ interrogatum. Quæ, Rto/
ra/ Quid, Co. Qui, Rtor/ Relatum. Quæ
Rtor/ Quod, Rtore. Meus, Moy/ Mea,
Moiā vel Ma/ Meum, Moye vel Me.
Tuus, Twoy/ Tua, Twoiā vel Twai/ Tu/
um, Twoie vel Two. Suus, Jego/ Swoy.
Sua, Jey/ Swoyā vel Swai/ Suum,
Swoie/ Jego vel Swe vel Twe.
Noster, Náš/ Nostra, Nášá/ Nostrū, Náš/
še. Vester, Wáš/ Vesta, Wášá/ Vestrum,
Wáše. Cuius, Ćyy/ Cuias, Ćyiá/ Cuium,
Ćyie.

ADMONITIO.

Habent Pronomina Poloni, alijs linguis inco-
gnita, q̄ formatur à possessiuis. Moy/ Twoy/
Swoy. Dicunt enim. Moysi/ Twoyski/
Swoyski/ Jegoyski. Significant autem a-
ptitudinem quandam, vel id quo quis plurimū
delectatur, ut, Moysi to kon. Hic equus
michi ē idoneus, vel apta, vel eo delector, Twoys/
ki to chleb. Swoyski interdum significat re-
dominatam, non aduectam peregre, ut Swoys/
ka kókoss. Jegoyskie to mieszkánie. Du-
musei apta & commoda.

DECLINATIONES PRO- NOMINVM.

Singula-

	Singulariter.	Pluraliter.
Ego.	N. Ia/	N. My/
G.	Mnie/	G. Ulas/
D.	Mnie/ Mi/	D. Ulam/
Ac.	Mnie/ Miel	Ac. Ulas/
Ab.	Mnie/ Una/	Ab. Ulas/ Uami.

Nom. Plur. Wá.

DVALIS NUMERVS.

Quo videntur quoties de duobus est sermo,
non tamen superstitione hoc obseruari video, re-
peritur autem in ipsis duobus Pronominibus tan-
tum, & in Verbis, ut postea videbimus.

Tu.	N. Ty/	N. Wy/
G.	Ciebie/	G. Was/
D.	Tobie/	D. Wam/
Ac.	Ciebie/ Cie/ * Ac.	Was/
	* pro quo sápe usurpati sunt et in fine dictio-	
	nrum ut dictum est in literis.	
V.	Ty/	V. Wy/
Ab.	Ciebie/ Tobie/	Ab. Was/ Wam/
	Toba.	Dualis, Tá.

Sui.	G. Siebie/	In plurali eodem modo do iisdem declinatur casibus.
D.	Sobie/	
Ac.	Sie & Siebie/	
Ab.	Siebie/ Sobie/ Soba.	
N.	On/ Oná/ Ono & Jel	
Ille.	G. Onego/ per aphæresim * Go/ git	
	* Jego. & Fæmi. Jey/ Niey/ Oney.	
	D. Ones	

D. Onemu/ contracte Jemu/ & Mu/
Ac. Onego/ Go/ Uiego/ contracte On/
Ab. Onego/ Go/ Uiego/ Im/ Num.

Numero Plurali.

N. Oni/	G. Onych/ Ich/
D. Onym/ Im/	A. Ony/ Je/ Uiel
Ab. Onych/ Ich/ Uich/ Imi/ Uimi.	
N. Owl	N. Owyl
G. Owego/	G. Owych/
D. Owemu/	D. Owym/
Ac. Owego/	Ac. Owyl (mi)
Ab. Owego/ Owym.	Ab. Owych/ Owyl

N. Ten/	N. Cil	Iste,
G. Tego/	G. Tych/	
D. Temu/	D. Tym/	
Ac. Tego/	Ac. Ty vel Tel	
Ab. Tego/ Tym.	Ab. Tych/ Tymi.	

Fæminæ & Neutra sequuntur declinatio-
nem Adiectiuorum Nomium, vide suo loco.

N. Sam/	N. Sámi/
G. Sámegoi	G. Sámych/
D. Sámemu/	D. Sámym/ (me. Ipsi,
Ac. Sámegoi	Ac. Sámy vel Sás
Ab. Sámegoi	Ab. Sámych/
Sámym.	Sámemi.
N. R eo/	Indefinuum.
G. R ogoi	C o/ Co/ Quis.
D. Romu/	Cjego/ Cjegos/ Quid.
Ac. Ros	G Cjemu/

Ac. Rogo/ Ciemu/ Ciemus
Ab. Rogo/ Rim. Co/ Cim/ /
Czegol/ Czym/ compo-
situm, Cokolwieck/ et
sine k/ Cokolwiec/ quo
rusticum est.

Obseruandum est, non temere usurpari casus
eorum Pronominum quos multiplices esse anno-
tavimus, ut in Pronomine, Ja/ Ego, vides Accu-
susatum duplitem, Mnie & Nie. Bene i-
gitur dicas, Podz do mnie/ non Podz do
mie. Itē bene dixeris, Tonā mie wiedzieć
nō nā mie. Reclē hoc, Wygrał nā mie
sto złotych/ non nā mie. Illud enim mie
est Ablatiuicasus, quod ipsa ostendit Syntaxis.
Idem de Secundo & Tertio Pronomine iudicū.

A Pronomine On/ est, G. & Ac. & Ab.
Onego/ Jego/ Uiego, & Fæmininum, On-
ey/ Iey/ Uley. Quæ terminations non sunt
temere usurpanda, etiam si idem significant. Di-
ces enim, Ide do onego/ Do niego/ Do
oney/ Do niey. Od onego/ Od nicgo/
Od oney/ Od niey. Non autem, Ide do ie-
go/ Ide od iego/ Do iey/ Od icy. quam-
quā si substantium addas, sic omnino erit loquē-
dū. Ide do iego domu/ Do iey gmáchus/
non autem Uiego/ Uley/ quia hæc relationē
illa possessionem potius significant.

Et c.

Est et obseruatu dignū quod pro o onego / Et pro w
vel iego / eleganter utimur particula, on et en / vi Ucieśmie sie oni pokusić / id est, o onego et
niego. Fæminino genere dicimus, o nie. 28
Strzez sie samolowki / bys w nie nie non sunt
wpadl. Wiem co sie wen wleie. Ucie in vsu co
mash naden / id est, nad niego. Nemo est muni-
ei præferendus. Ten iest dzien swiety / a nie sic pa-
godzi sie wen robić. wen id est, ipso s. die. trze nañ
Nam cudny klenot / a kto mie on bez id est, na
dzie prosliz et c. oni ipsum. Pana sie boi/y niego.
nie śmie sie przeden v kazać. Non inelega-
ter interdum Substantiu oconiungitur, Relati-
num Pronomen. Reius, in Zodiaco, cap. 6.
Dobrzy w iego Reiestra ci nigdy nie
wchodzi. ubi ciredundat Latine.

Eleganter dicitur per contractionem przen
pro przec niego / vt Przyiechal do mnie
pan / a nie mam nic przen / id est, pro ipso,
vel quod ei apponam.

Ocz pro o co / Bije mie / a nie ma ocz
id est, sine causa. Uaci pro na co / Uaci
mie prosise Ad quid?

Compositum, Oczkolwick / Uaczkola-
wick / Zacz / Zaco / Przec / Prze co. Uio
stoi nizacz / Przec go bijesz. et c.

Si vel ijs / saepius usurpatur pro go / tam de
animatis qua non animatus, Kochan, Satyro.

Rogaty to syllogismus et trudno gi zbaſt
dāc. Przywiodł gi do tego/ id est, ipsum.

Toſ frequenter sumitur in distributione, pro
coniunctione copulativa, To to/ To owo/ id
est, y to/ y owo. Interdum exagerat. Reius.
Tonā to pogladāiac/ iako kiernoz krza
ka. Item, To; dopirko nápoly wſtapić
wen duſa.

Dicitur & Toč/ vt Toč miſal tych lus
dzi. Obserua To/ licet neutrius fit generis, ta-
men promiscue in masculino & Fœminino præponi
vt, To chlop/ To pani/ quod vſurpatur,
quoties aliquis vellaudatur vel spernitur, vt
Cjysty to cjlowięk/ Známienita to pás-
ni/ &c.

Adiicitur syllaba ſe quibus dā Pronominib⁹,
que syllabæ met apud Latinos respondere vide-
rur, vt Tenze/ Onze/ &c. Quæſic infleſtūtur.

S.	P.	S.	P.
N.	Tenze/ čiſi/	Onze/ Oniſi/ (ſel	
G.	Ac. A. Tegož/ Tychze/ Onegož/ Onych		
D.	Temuž/ tymje/ Onemuž/ onymje/		
Ab.	Tymje/ Tymiž/ Onymje/ onymiž.		
Fœmi.	Táž/ Teyze/ Neut.	Tož/ Tegož.	

Et ſic de reliquis, que quidem hanc syllabam
admittunt, vt, Gęzie/ Žacizie/ Przecizie/
Ulač ze. Composita, à Co/ & Rco/ & Rco
ry/ Cokolwiek/ Rokolwiek/ Rorystokol
wiek. Inflexio. Cokols

Cokolwiek/ Rtokolwiek/ Rtorokolwiek.
Ciegokolwiek/ kogokolwiek/ ktoregokolwiek.
cjemukolwiek/ komukolwiek/ ktoremukolwiek.
Czymkolwiek/ Rymkolwiek/ Rtorymkolwiek.

Sic Fæmininum Rtorakolwiek/ &

Neutrum, Rtorokolwiek.

His sunt affinia, Ledá co/ Ledá kto/ Les-
da ktry, Tametsi et cum nominibus & Ad-
uerbijs connectitur Ledá/ vt Ledá chlop. Quidus.
Quius ē vulgo & Ledá kiedy/ quod indefini- Quius.
tum & breue tempus significat.

Addi potest & Uliweczj Nihilū, quod cō-
positū ē ex Sic & Co. Est aut̄ indeclinabile.

Coſt vocauit indefinitum Pronomen, eo enim
Poloni in re ambigua vtuntur, & cuius ratio mi-
nime constat, vt, JEST tu coſt hic aliquid sub-
est, vel latet. Pan pilno czos piſce Herus
aliquid accuratē scribit. Datinus Czemus ſe-
pe pro non sine cauſa ponitur, vt ſi dicas, Ulic
ſzczęſciſie nam czemus po ty lata. Hi-
ſce annis parum ſamus frelites non sine cauſa. Sic
enim hoc loco verto Czemus, cum ad verbum
ſonet, propter aliquid, etiam ſi fit Datiuus. Ni-
ſi quis intelligere malit Czemus/ id est, Ulica
wiem dla ciego.

Huc pertinere videntur ea quibus ſi in fine
contemptus cauſa additur, vt, Jakiſ chlop
ſie ſzta wyrwäl. Sic, Jakiſ Jakiſt

Fæminino & Neutrogenere. Quanquam dubi-
randi interdum nota est, vt vſus docebit. Pro ſ
frequenter dicimus ſi. Eſt & ſi, ſecunda persona
nota, vt, Byſ weyrzał pod iezyk/ ná
laſtbys iad práwy. Quadere in Verbis plu-
ra. Monui, literam ĉ/ & particulam ĉiſ
vſurpari pro tobie. Cuius rei exempla poſſem
inſinua proferre. Ego uno aut altero rem expe-
diam. Reius in Socrate Zodiaci: Min-
maſ powinowáci gdyc owo dudkuia.

Nie pſiſ; Gdy id eſt, Gdy tobie. Ipsi etiam voci
ſobie c̄za- Tobie additur ĉ/ vt ibidem: Nie tobieč/ áſ
le ſpadkom/ &c. Neq; tamen eſt ĉ/ ſemper
ſu, pokic̄ Datiui nota, cum promiſcè omnibus ferè voci-
ſy dla go- bus affirmandi & emphaseos cauſa addi ſoleat,
la. vt, Nieč tu bárzo bliſto/ Nie dálezkoč.
Záſumiálo coś w zgore/ álic̄ Jastrzab
z drzewá. Sa dobrzy/ ſać yzli ludzie ná
ſwiecie. R. M. N. D. Wierzmieć
owo dudkuia. Cudowne poſtanii
Nie dura Bogaciu. Byſki iedno ſkodzeli
mudi. ĉi/ vi, Bychci to miał powie-
dzieć/ id eſt, Bych tobie miał powie-
dzieć. Niechci sie to zárody w głowie
preći. Additur etiam alijs vocibus, Južci/
Ulaſci/ Wiemci/ Nie wiemci/ Ališ ciſ
renda.

Sobiel

bi-
o s
so-
á
lu
ci
ém
pe-
ni
a.
oci
ia
per
ci-
it,
é.
b
á
é
ec
il
ci
ca
ie
il
it
-

Sobie/ interdum pulchre redundant, ut Legy
sobie/ Spiewa sobie/ &c. Rozmawia
sobies slugami. Buyno sobie krochy.

DE VERBO.

VErborum alia Actionem, ut Orze/ Aro,
pisze/ Scribo. Alia Passionem, ut Jes-
stem & Wywam milowan/ Amor. Alia
Neutrū significat, Siedze/ Sedeo. Stoie/ Sto.
Biegam & Bieże/ Curro. Quadam Neu-
tracirculoquimur, ut Zimno mi/ Algeo, Fri-
geo. Cieplo mi/ Caleo. Goraco mi/ Estuo.
qua ad verbum significant, Frigus mibi. Calor
mibi. Estus mibi, s. est.

Verbum aliud Personale, ut Ja rostázua-
ie/ Ego mädo. Ty słuchasz/ Tu audis. Bo-
lesław zábil Stanisláwá/ Boleslaus Sta-
nislau moccidit. Aliud Impersonale, Stoia/ Statur.
Siedza/ Sedetur. Gráia/ Luditur.
Piša/ Bibitur. Idz/ Itur. Circunloquimur
interdum, ut piše sie/ Idzie sie. Je sie. Edi-
tur, ut po pracy ie sie ochotnie/ Post
laborē auide editur. ad verbum, Idzie sie po
málučku/ Sensimitur.

Actiuorū non vna ē terminatio, alia enim
desinunt in nie dysyllabum, ut Miliue/ amo.

Psuei corrumpo; alia in e præcedente consonante. Træcei Amitto. Rädzei Consulo. Alia in am/ vi Mäcam/ Palpo. Obläpiam/ Ampletor. Läpam/ Captio. Alia in e præcedente vocali, ut Kråjei Tego. Bjåjei Cædo. Kråjei Fodio. Alia in em/ ut Rozumiemi/ quæ terminatio ferè Neutris conuenit, ut videbimus.

Passiua nullam propriè habent terminatione, circunlocutione autem exprimitur. Constat autem hæc circulocutio ex verbo Iestem/ vel Jam iest/ vel Bywam/ id est, sum, & Participio præteriti temporis, ut ab aliuo, Russi/ Teto. Passiuū Tentor dicimus. Jam iest kussonis & contracte, Russion/ & Iestem kussonis & Bywam kussonis/ sed istud postremum, frequentatiè sumitur, ut suo loco diceatur. Latinè sonat, Sum tentatus. Sic in Fœminino, Iestem kussona. In Neutro, Iestem kussonis. Sed si nescio quomodo ut hæc lingua passiuis rarius utatur. Actiuia enim significatio plenior est. Eleganter autem per tertiam perso. Pl. nu. circunloqui mur passiuū, ut Russa. go/ Tentatur, ad verbum, Tentant eum. Wisskole zaki bija/ In gymnasio cæduntur scholastici. Quæ loquendiforma ad Impersonalia accedere videtur. Ego ecclipticam esse existimo, & subaudiendum Nomina nuum, qui commodior videbitur. Alia item

circun-

circunlocutio Passiva Verba bellè exprimit, ut
Omylam/ Fallo, Omylam si/ Fallor,
Lupam/ Findo. Lupas/ Finditur. Quæ-
dam tam Actus quā Passive efferuntur, ut
Uie bede go gonit. Uic bede sic 3 nint.
Gonit.

Neutra actionum terminaciones sortita sunt
Sto/ Sto, Plywam/ No, Nato. Wscho-
dze/ Orior. Pádam/ Cudo. Chce/ Volo.
Drze/ Tremo. Ide/ Eo. Mogel/ Possum.
Kwicnet Fioreo, et si autem Neutra casus
non admittunt, tamen dicimus, Hic y na ką
dy dzieni dziesieć mil. Emetitur dena milli-
aria singulis diebus; qui casus est cognatae signi-
ficationis, quod et Latinus est familiare. Est
terminatio, em/ Neutris familiaris, ut
Sniem/ audeo, Wiem/ et V-
niem/ Scio.

Deponentia et Communia ignorat lingua Po-
lonica, verum habet eorum loco verba proprio
nomine carentia. Commodo Neutra Passiva di-
ci poterunt. Ea autem semper assumunt particu-
lam sie/ vt. Dziruite sie/ miror. Wracam
sie/ Redeo, et sexcenta huius generis.

Quibus similia habent Itali, Galli, Germani,
vt cum dicunt Itali, Io me marauiglio. Ja
dziwouiesie. Tu te marauigli, Ty dzirous-
iesie. Quello se marauiglia, On sie dzirous-

Ie. Hoc uno differunt quod apud Italos & Gallos usurpantur Primæ & Secundæ personæ Pronomina in his verbis. Poloni autem usurpat sic tertia persona in omnibus personis & numeris. Wyrzeck to. Pronunciauit hoc, dixit.

Wyrzeck sie tego! Hoc detestatus est, vel Professus est, sibi cum hatre nihil deinceps fore cōmune, est & abdicare, ut Ociec wyrzeck sie Synā swego. Pater abdicauit filium. Quædam verba sie admittentia à verbis simplicibus oriuntur, ut in superioribus exemplis patet. Quædam sui sunt iuris & originis, ut Tułam sie. Blakam sie. Erro, Vagor. Dowiaduis sie. Quero. Vimizgam sie! vultum adimptam quandam grauitatem componere. Nō enim dicitur simpliciter, Tułam! neq; Blakam! Dowiadui. Huius generis, Podobam sie pānu! Placeo Domino. Kocha sie w pie niadzach! pecunia delectatur. Stárzeie sie! Senesco. Swárze sie! Rixor. Klániam sie! Genu flecto, &c.

A perfectis verbis deriuantur frequentativa ut à Robie! Laboro fit Rabiam. à Moswie! Loquor, Mawiam. à Pięci! Bibo, pię iam. ab Jem! Edo, Jadam. à Spie! Dor mio, Sypiam. à Chodze! Eo, Chadzam. à Bięci! Cedo, Bięam. à Widze! Video, Widam. Párze! Wparzam. poszczęsi paſčiam.

Pascham. Dretzdzieram. Tre Scies
ram. Pytam/ siseitor, Sle/ posylam.
Bluet ziklinam. A Chwyset Capto,
Chwycam & Chwatam. Tame si quæda
huius formæ primitua sunt, ut Matam/ Mæ
tior. Szukam/ Quero. Spiewam/ Cano.
Porro illa frequentatiua non semper actionem pra
sentem significant. Sed assiduitatem, conatum
vel habitum, & exponi possunt per soleo, vel per
saep, ut Pijsam/ Soleo bibere, vel sape bibo.

Wywam w Rosciele. Frequentier adsum in
te plo, quod barbare vulgo nostru ait, sio in te plo
Et si autem perfecta & frequentatiua promiscue
in oratione concedente & negante seu prohibente
vsurpantur, vt Chodz/ Ito. Ulie chodz/ Ne
cas. Pijs/ Bibe. Ulie pijs/ Ne bibito. Czyñi
Facito. Ulie czyni/ Ne feceris, tamen usus ob
tinuit vt in prohibente & negante oratione fre
quentatiua locu haberent, vt Siedz/ Ulie sia
day. Zaworzys/ Claude, Ulie zawieryay
Ne cludas, Odmorow/ Ulie odmawias. Denegat
Oddal/ Ulie oddalay. Brni/ Ulie
brodz. Quæ diligenter sunt obseruanda.

Auerte.
Vadato.

A verbis primitiuis in am/ frequentatiua
sunt in ywam/ Spiewam/ Cano. Spies
wywam/ Cantio & similia.

Inchoatiuorum formam habent quæ cum pra
positione pod componuntur, vt Podstærzat
sobies

sobie/senuit, Podpisł/Podziadł sobie. Ha-
bent & inchoatiiorum formam ista & iis similia,
świeteſ Canesco. Stärzeſtſeſ ſeneco. &c.

V E R B O R U M T E M P O R A.

Præſens,	piffel	Scribo.
Imperfe.	pisatemſ	
Perfectum.	pisatemſ	
Plusquāperfe.	pisatem był/	Hac duō tē
Futurum.	Bede pisat.	J pora in com- poſiſ variè efferuntur.

M O D I.

Indicatiuſ,	Miluie.
Imperatiuſ,	Miluyſ
Optatiuſ,	Bodaybych mitowati
Subiunctiuſ,	Gdybych mitowati vel
Infinitiuſ,	Mitowaci (Jeslibym.
Potentialis,	Rzekłby/ Robilby/ Va- czejby ſic/ id est, poſſet dicere, laborare, diſce-

G E R U N D I A. (re.

Di.	Videndi gratia, Sla wiđzenia/ kſit
Do.	Videndo, Widzact (wiđzeniuſ
Dum.	Videndum, Ad videndum, Ku wi- đeniu/ dla wiđzenia.

S U P I N A.

Viſum, Ito viſum, Widzieći
Viſu, Dignum viſu, Godna rzeči wiđze- nia/ vel aby ia wiđziano/ vel aby był wiđzianá. Hęc autem Gerundia & Supina Latinorum

Latinorum sunt. Poloni illis carent. Ideo autem
recensui, ut ruribus ad interpretationem corum
ad futurum sternerem.

¶ FIGVRÆ.

Simplex, P̄je/ Bibo. Composita,
W̄pijam/ Ebibo. Latissimè patet
hic locus, et non parum negoti facies-
sit peregrinis hominibus quod ipse
sum sapientius expertus. Quo plus studij
ius impeditum est, ut hac parte rite per-
discant, in quo ius linguæ cardo ver-
titur. Verba autem cum istis ferè præ-
positionibus componuntur quæ ut si-
gnificatione multum differunt, ita in
verbis ab uno eodemq; themate ortis
miram signunt varietatem. Præpo-
sitiones, DO, O, OB, OD, NA, NAD, PO,
POD, PRZ, PRZY, ROZ, WE, W, WY,
Z, ZE, ZA, V, S.

A simplici Verbo Bić/ Cedo, tot fiunt
composita, quod infinitis alijs continet.

Dobić/ Obić/ Gobić/ Ubobić/ Pobić/
Podbić/ Przebić/ Przybić/ Rozbić/
Wbić/ Wybić/ Ubić/ Zabić/ Źbić. His
adde frequentativa quorum Infinitivus est acil
Dobijać/ Obijać/ et sic de reliquo.

¶ Paść/ Cadere.

Dopąść/ Opąść/ Gdopąść/ Ułapąść/
Popaść/

Chce/ Volo, et
chce inisie/ cum
Accusatio, odes
chciālo mi sie
tego/ id est, desij
velles ad verbum.
Zachciālo mi
sie tegos huius rei
me incessit cupido.
Vlossel Donas
sam.

Popaść/ Podpaść/ Przepaść/ Przypaść
Rospaść/ Spać/ Upać/ Wypaść/
Wpaść/ Zapać. Adde frequentativa m
dać/ Opadać/ Uápadać/ &c.

DE HARVM PRÆPOSITION- NV M SIGNIFICATIONE.

Quæ Sol recipiunt, finem & perfectionem
aliquam significant, ut si dicas, Jamči būt
nieprzyjaciela/ & insy go dobit. Feri quin-
dem hostem, at eum alius interemit. Ut paucis di-
cam, Verba in Dō abolutionem & consilij fine
denotat. Pyta/ ale sie/ zadnicy rzeczy dopy-
tać nie może. Quærit quidem vel sciscitur,
at nihil extorquere potest. Dowiodł regos
Hoc perficit vel efficit, vel ad exitum perdu-
xit. Dopil/ Ehibit, Dodał rády/ Consiliū
suppeditauit. Domieścić/ Perducere. Dō-
paść/ vt Boniā dopadł/ Kordā/ &c. Ar-
ripuit. Construuntur interdum hæc Verba cum
particula sie/ vt Dobit sie/ slawoy. Pugnan-
do famam affecutus est. Dokopali sie/ złotą.
Fodiendo, ad aurum usq; peruererunt. Tak
dlugo kopay/ aś sie wódy ciego dokop-
paś. et infinita huiusmodi. Et cum Datiuſ ſi-
ne sie/ vt Dorobit mi/ & idem est quod po-
robit go. quod est aliquem in angustias sum-
mas redigere. Dost. ie. Dostawa mi/ pie-
niedzyl rozmīl. pecunia, ingenio abundata
polita

pollet. Dostaly sie iāgody. Maturuerunt
baccæ. Dostal sic domiebā. Cœlum adijt.
Dzial mi sie dobrý dostal. Sors vel pars
mibi bona obtigit. Ostyżatem sie. Dolozyć
sie kogo. consulere aliquem. Pečk nie dos-
siada. Avis non expectat insidiante venatore.
Dostoie pānu. Intrepide me illi opponam, q.
d. in eius conspectu stabo belli fortunā ex pertus.

O significationem habet superiori non absimil-
lem, tametsi aliter construatur. Dicimus, Mo-
dā opada. Decrescit aqua. Opadāia kwię-
tki. Decidunt flosculi. Oglodzit miasto.
Wiatr osušy ȝyemie. Desicabit, Ograt-
sasiadā. Aleam ludendo vicinum pecunia spo-
liauit. Oskubt Gaste. Deplumauit anserem,
Odart sie. Attrivit vestes, & laceris indui-
tur. Obaczył sie. Ad se redijt, Otrywac̄
Contegere, Opalic̄ Oburere, Osadzić za-
mek/arcem præsidio munire. Osadzić miast-
sto/ wies/ Vrbem aut villam, colonis implere.

OB Actionem ut ita dicam circularem signi-
ficiat, ut cum quid cingi vel aliquid vndiq̄ fieri
innuimus. exemplum, Obligli zamek nie-
przyjaciele/ Hostes arcem obsederunt. Vnde
obleśenici/ Obsidio, Obstapili go/ obtos-
cylis/ obstrukcylis. Eum corona cinixerunt.
Nte obedyzim rego pola za godzinec
Nequaquā hanc planitiam unius horæ spatio o-
bierimus.

obierimus. Tym si nie obeydel Figurate.
Hoc mihi nequaquam satis erit. Hinc est obiazd.
circutus. Chustke obrebowac. intortas &
implicatas trophioli oras vndiq; con uere, ob
ciuac; obrzynac; obwijac; obkladac;
Obeyrzec sie / & sexcta eius generis. oblowic
sie. Prædam venando capere, vnde oblow.
elegans venatorum vox. Præda, methaphorice
dicitur obloroit sie/ cædem patrauit.

OD significationem habet verborum que La
tine ex De, er Ab, componuntur, ut Odstatipit
przyjacielā w potrzebie, Amicum in peri
culo deseruit. Odnowil mu tego/ Id ei de
negauit, Abnuit. Odłudzic; Blandiciis abdu
cere, E blandiri. Odstrzelac; sie/ Aberrare,
methaphora est à Sagittariis sumpta, Significat
etiam id quod Re Præpositio inseparabilis, ve
Oddac; Reddere, Odkupic; Redimere, Od
mierzyc; Remetiri. Odwetowac; Repen
dere. Odpisac; Rescribere. Odbić komis
Aliquem vicissim cädere. Et Neutrūm passi
uum, Odibili sie. Odeydzi Abire. Odcir
piec; odzutowac;

NA, inter ceteras significationes hæc latissi
mè patet, ut copiam & cum ratiu quendam signi
ficeret. ut U; pijac sie/ U; abpijac sie/ U; astu
chac; sic. Potare, Cädere, audire ad Satietate,
vel multum, & U; alezdzil sie/ multum ac diu
equo vel

equo vel curru vetus est.

In alia sed cognata significatione verba per se
ita, id est, absq; si et frequenter occurunt, ut
byc/ Vásiac/ Vádáci et cum genitivo con-
struuntur, Vábyc/ et Vábyrác pienies Návie-
dzy/ Vásiac pšenice/ Vádáci sloczkozbač, Na-
mu. Vámieszaci/ Vápráwici/ Vátka/ byc, pa-
mu gebe/ Os ei impleuit, sunt alia quæ resol-niecius,
nütur hoc modo, Váiechac go. In eum feci bryzkoz
impetum. Incurrit in eum, vel adortus est, vim Napie-
inferendi causa. Jechat nań sic Váiedrác siecz
go/ id est, Szedl nań. Huic est Váiazd/go. Nale
Vláceráć ná kogo/ ná co.

NAD, variè usurpatum, ut Proſſe ábys
do mnie nádsedi/ Vádiechac. Quæſo ve
me adeas, vbi intelligitur, non diu apud me fu-
turus. Deinde significat interuenire, ut Vádá-
sedi w moy obiad/ me prandente interue-
nit. Interdum copia significandæ causa usur-
pantur, ut Dami/ y Váddam/ Dabo, et
quidem cumulate. Interdum contra, ut Vláde-
cieto mu/ Vádrabano mu.

PO, Intendit significationem Verbi cum qua
iungitur. Popuſc;ay koniowi wedzidla.
Laxa equo habemas. Lis poiadl nam kury/
Chłopi bá y pánowie sie popili. Szedl
vnde, Poszedl abijt, et Poszto/ quod figu-
rate significat inclinationem vel similitudinem,

ut possit o nā blaznā! Hoc ludium vel
morionem refert. &c. Bárzo nā to possit
Eorei vehementer inclinat.

POD, Inchoatiuorum speciem quandam ha-
bere hæc videtur, quāquā alia etiā eorū su signifi-
catio. Pan sōbie podpit! Herus subebrius
est, id est incepit esse ebrius. Podstárzálá sō-
bie páni! Hera subuetula est. Si ita loqui li-
ceat, vel ad senium vergit. Podprochnies
ie drzewo! Arbor quā iam sentit cariem. Pro-
priè autē Pod! est Latine sub, ut Podrabaci
succidere. Podrastaci! succrescere. Podskos-
czyć! ad verbum succurere. Significat autem
supplātare, & fallere, metaphorice. Podeidzi!
subire propriè id est, decipere, figurare. Podz-
rucić! supponere, ut Podrzuczony! suppō-
situs. List podrzuczony! Dziecie podz-
ruczone.

PRZE. Propriè Trans, Przekoczyć! si-
gnificant, ut Przebit go mieczem, Transfi-
xit eum gladio. Przetrzeć! Penitus deterere,
aut diuidere, s. ferra aut alio instrumento. Prze-
niknać! Penetrare. Przepatrować! Pro-
niudere, accurate consyderare. Przedziązać!
Transformare. Interdum Per, Przelekt! sie
Perteritus est. Przepadł! Perit. Przepadł
sie chłop! Terra hiatu ē absorptus, & Ror-
sie przepadł! Frasius est, dissipit ensis. Prze-
mienić!

mienić/ Permutare, vnde Przemianā/ vi-
cissitudo, Przesiądło mitego/ Przepla-
ćć. Interdum significat De, vt Przechod-
źić sie. Deambulare, vnde Przechadzka/
Deambulatio, & Przeicządzić sie/ & Prze-
jezdźka/ Vectatio qua animi causa sit equo vel
rzedā.

Interdum super, vi Przechodzić/ supera-
re, Złoto srebro przechodzi/ Argento au-
rum præstantius. Przegadać kogo/ Differen-
do. alium vincere. Item alia significatio. Przes-
dąć/ Vendere. Przekupować/ Diuendere,
vel propolam esse. Przepilić mienić/ Potando
fundum aut rem absumpsi. Sic Przelotros-
wał/ & similia. Item alia, Przeniewie-
rzyć sie/ Perseide agere, & Datuuo iungitur, vt
Zonā sic meżowi przeniewierzylā/ Fi-
dem violauit viro. Przepatrzać sie/ Incogi-
tanta errare. Przebaczyć/ Ignoscere. Przes-
mowić/ Eloqui. Przewrócić/ Inuertere &
peruertere, vnde Przerwotny/ versutus, cu-
jus animus ad fraudes excogitandas se omnes in
partes versat, quanquā Przerwotny/ decur-
ru dicitur, qui facile euertitur. Przemyćci
Przerywać. Przerwał sie chłop. Prze-
rwał sie staw. Hinc Przerwá. Przeho-
wać/ quod modo cōcoquere, modo furtim quid-
piam vel quempiam calare significat.

Dicitur etiam de iis rebus, in quibus videtur
excedi modus, ut Przeuczył sie modum in
doctrina excesit. Przestrugaci proprii ligni
dolando co planando deterere, figurare est, à me-
diocritate discedere. Verum de his batlenus.

PRZY, id est, ad, ut Przyczynic/ Przy-
dac/ Adiacere. Quanquā Przyczynic sie za-
kim. Alicius nomine alterum rogare signifi-
cat. Vnde Przyczynat pro ea quam barbari
intercessionem vocant, rogatione sumitur. Wie-

Prisa- rze iż to vczyńiſſ ná ma przyczynie. Te-
dzić. boc mihi concessurum vel me rogante facturum
Przimie- confido. Item, Vtā Páński przyjazd przyc-
rzač. czyniasie włodarz/ id est, commeatum ap-
pareat villicus in heri aduentum.

Przychodzić/ adire, Przystepowac/ Ac-
cedere. Przystać/ vt Ten sluga džis do
swego páná Przystał/ id est, in eius fami-
liam est receptus, contrarium est, odstat/ di-
missus est, quanquā przystać de duobus lignis
aptæ cohærentibus & alijs huiusmodi propriè di-
citur, huic Przystoi/ decet, & Przystoien-
stwo/ Decorum. Przybić/ Affigere. Przy-
wrzalo to ro nim z miodu/ Hoc imbibit
vel hoc imbutus est ab inente etate. Sed meta-
phoricum est, vnde Przywár/ quod propriè
crustam significat, que intus ollis adheret, quæ co-
quendis cibis indurescit, nec facile eluitur. Eo
metapho-

metaphorice utimur, pro minus probatis moribus
tenaciter haerentibus. Przyrzucat et Przy-
miec sie niemoc. Morbus contagiosus. Hu-
ic Przymiot/ Przyplynać. Appellere, ad
portum scilicet. Przymarowiam sie do tego.
Interfari significat. Quod Latini in dialogis di-
cunt. Ad hæc ego s. dixi, vel aliquid simile.
Przymorowic komu/ Dictis asperioribus ali-
quem incessere, vel simpliciter, Taxare, unde
Przymorowka/ Reprehensio. Przyuczyc sie/
Consuecere. Przyzwyczaić sie. Przystu-
guie sie komu. Alteri me obsequia et emne
genus officij presto. Przywabić/ Allicere,
Przyriadł mie/ Insedit mihi, ad verbum. In-
terdum significat actionem minus perfectam, ut
Przywrzy/ Claude, quod minus est, quam si
dicas. Zawrzyc/ illud enim est, claude, sic ta-
men ut fores aliquatenus pateant, Zawrzyc/
occlude penitus. Przyciąć mu pälce/ Digi-
tos summos ei abscidit. Reliqua ex vsu petentur.

ROZ, id est, Dis, ut Rozsypać. Rozpro-
syc. Rozmiatać. Dispere. Dissipare.
Disicere. Rozbit sie okret/ Fracta est nauis,
unde Rozbicie okretu/ Naufragium, exten-
ditur etiam alio, huius compositionis significatio.
Rozniemoc sie/ Morbo corripi, vel in mor-
bum incidere. Rozświecić/ Lumen accendere.
Exuberantiam interdum significat. Rozkwiz-
tnela sie

et nela sie lata / Pratum effloruit. Rozkrze
wi lo sie drzewo / Ramorum copia luxuriant
arbor. Dom ten sie rozrodzil / Autumus
propagatum genus. Rozbuiato sie ciato / Li
bidine corpus difflit. Roz-igrac siet Ad
iocos et ludum effundi et nimis propedere. &c.

Rozmariac / Conferre, Colloqui, & Roz-
mowic siet significatiā abducere, ut Roz-
mowi mi fluge / Serum à me fraude ab-
duxit. Rozeniac / Dijadicare. Roz-iac / Di-
rimere, vel rem dirimendam suscipere.

WE, In, Wejrzec / Inspicere, Wesprzeć
siet Innisi, Wepchnac / impellere, &
buiusmodi.

W, In, fere eiusdem significationis, cum
W & We idem sint, nisi quod illud euphonice
causa contracte effertur, Wpasc / Incidere.
Wlać / Infundere. Wpisac / Inscribere.
Wchodzić / Ingredi. Wiechac / omu w
ziemie. Fundum alterius inuadere. Wwia-
zac sie w ziemie. Adire possessionem. Bar-
bari intromissionem vocant, Wbić / Infigere.
Warginac w ziemie nieprzyjaci elsa.
Hostilem regionem inuadere vel impetum in e-
am facere. Wwodzić / Inducere, Wprosić
sie k u c̄etmu.

Non nihil ab hac significatione degenerare
quædam, ut Wstac / Surgere. Wstapić / A-
scendere.

scendere. Sed hæc v̄sus demonstrabit.

60

WY, Ex, Wygnáć/ Expellere. Wybić
Exturbare, Wyprosić. Wyfspiegowáć
Explorare, Exorare. Wyśpiewać/ Cantan-
do aliquid impetrare. Wyfukáć/ Minis, vel
conuijs quippiam extorquere, & admitit, ná/
præpositionem cū suo Ablatiuo, Wygral ná/
mnie. Wyfukat ná mnie. Wyłudził.
Wymatał. Siedzacy nie wysiedziſſi
Sedendo nihil proficies.

Interdum exaliam significat actionem, vt
Wytrzymáć/ sustinere ad finē, Wytrwáć/
perdurare. Vnde illa forensia sunt. Wydzier
żenie/ & Wytrzymanie/ Wyrodzić sic.
Degenerare, Wyślić sie/ Vires amittere. E-
neruari. Wyplynać/ Enatare. Wypusto-
śyć/ Diripere, & in solitudinē redigere. Wy-
lupić/ penitus spoliare. Wybić/ Wyczę-
pać/ Ebibere. Exhaurire. Wywroćić/ Euer-
tere.

S, De, Spásć/ Decidere, Skázáć/ Decer-
nere. Schwalic/ Supra modum Laudare. Skradac
Et Con. vt Skládáć/ cōpōere. Vnde Skládi/ sie.
Emporium, à componendis & cogendis mercibus.
Et Skládáć sie/ conferre symbolum, quod Da-
tiuum asciscit, & Accusatiuum cum præpositio-
ne ná/ Skládáć sie komu/ & ná kogo/ &
ná co &c. Spuścić/ Demittere. Vnde,

H 4

Spust.

Spust. Inconstans est horum verborum significatio, et vix uno verbo Latino interdum potest exprimi.

V; **V**páscí| Labi, Cadere. **V**lačí| Effundere, quod de parte tantum liquoris effundendi intelligitur. **v**l Oley tego winá| Effunde hunc vini partem. Si enim totum velis significare, dixeris, **W**yley to wino. **S**ic **V**sypáčí| quod de aridis intelligitur. **V**puščí| Cedere. **V**iechačí| Abire. **V**chodzíčí| Euitare. **V**sieščí| Considerare. **V**cístáčí| Oprimere. **V**rzečí| Fascinare. **V**nde, **V**rok| Fascinum. **V**spíčí| Somno aliquem sopire. **V**wieščí| Vwodzíčí| Abducere. **V**nieščí| Vnosíčí| differunt. Tametsi virunq; sit, Auferre. **V**nic vnióse tak cieskiego brzemieniá| Tanto oneri efferendo non sum par. **M**łodość go vnosíčí| Iuuentus hominē aufert, vel abripit, s. extra ratione decori metas, vel effert. **V**niosťá go vshedź za psychai lákomstwo/ &c. **V**młowáčí| Boga pro Deamare. **V**błogostáwičí| Penitus beare. **D**eo ē ha bitus. **V**ledzí| vitandi pericula causa dissimulari, & iacendo dictum. **V**kładáčí| Componere, quod late patet, **V**kładáčí| Componere, & colligere sarcinas. **V**ciečí| Aufugere. **V**cietáčiel confugere.

Z, **D**e, **E**x, **Z**wodzíčí| Decipere, quod & lengimari significat **Z**bíčí| Exturbare, **Z**bijáčí| Grassario

Grassari. Zchodzić/ Occidere & cado; alijs scri-
bunt schodzić/ quod magis probo hinc. Zesły
wo leczech/ etate prouelius, vel qui etate in-
grauescente. Zdzierać/ Detrahere. Deripere.
Ziechić/ Abire. Subducere se, ziechać sie
& zeydz sie/ Conuenire. Zbląznić/ Decipere.
ZE, Con, Zebrać/ Colligere, Zetrzeć/ Con-
terere, quod in pierito perfecto, amittit e. Ztartić
quod & start/ scribitur, quod multis alijs acci-
dit.

ZA, Ob, Záchodzić/ Zábiegać/ Zástać
Záwziac. Sed varia est eius significatio Zá-
pisać/ quod partim scribendo designare est, ut
Zápisać gospody/ hospitia designare, par-
tim rē alicui datam in acta publica referre, quod
vulgus inscribere dicit. Zákupować/ Eme-
re. Zápowiedzić/ Interdicere, Vnde Zá-
powiedzi/ Interdictum. Záraſtać/ quod cre-
seere significat. Dicitur etiam absolutē, ut Ten-
młodzieniec dopiro záraſta/ quod nō de-
statura, sed de prima barba, vi lanugine, intelli-
gendum. Item, Pole to zárosto/ hic ager per
negligentiam colentium sentibus & alijs vndiq
enatis opletus est. Zámierzyc/ Metiri & Zá-
ſtawić/ collocare & oppignerare, & Záſtaſ
wić sie. By mi sie záſtawić/ przedsie zá-
pláce, & Zálatuie wonia/ Exhalat odor,
Zámiesić/ proprie est canum & volucrum ra-
pacium,

pacium, quæ venationi & animalium truorū,
Sorbendo asseruantur, designare. Compositione
item, Zámierzyl sie ná mie miczem. Eu
sem mei feriendi causa extulit.

¶ DE COMPOSITA VERBO-
rum Figura.

Componuntur Verba interdum græcorum mo-
re ex duabus præpositionibus & Verbo: ut Pe-
wo kópáć/ Ponáspráwiáć/ quorum signi-
ficatio à composita nihil ferè distare videtur. ni-
si quod intēditur hic verborum significatio. Hæc
autem de Verborum compositione delibasse
sufficiat.

PERSONÆ.

In Personarum numero nihil à Latiniis diffe-
runt Poloni, Ja c̄ytam/ Ty c̄ytas/ On
c̄yta. Wy c̄ytamy/Wy c̄ytacie/ Oni
c̄ytāio. Quanguā Pronomina non præponun-
tur nisi aut emphaseos aut distinctionis graia.

In personarum autem cognitione sunt quædā
obseruanda ab aliarum linguarum vsu abhoren-
tia. De Prima. In verbo Substantivo Iestem
Præsenti tempore, bifariā efferimus. Iestem
Sum, & Jam iest/ Est autem illi primæ per-
sonæ propria. Jam Rysal/ Boni c̄ytali/
Gdym pisal/ Jesliżem winien. Pro mi-
ſepe usurpatur ch/ Quidam dicūt, Iach/ pro-
m/ Jam/ Sed illud absurdius, neq; Bochi,

pre

pro **B**om*i* est in recte loquentium v*su*. Dicitur
autem, **H**ych by*ł* si essem, **G**dych by*ł*, cum
essem, et ita de reliquis. In alijs verbis mutatio
haec in praesenti non temere occurrit, in praeteritio
autem saepissime, ut **J**am c*zyt*at*ł* legeb*ą*, **C**zy
talem, et ita de omnibus alijs verbis. De Se-
cunda. Secundae personae litera propria est **ß**
Miluies*ł* **C**zyta*ł*. In praeteritis **ś** est secun-
dae personae nota. Sicutamen ut verbis non adda-
tur, sed alijs partibus orationis. Exemplum va-
rietatis hoc esto. **T**yś milowat*ł* Amabas, id
est Milowates. **W**yś wiedzial*ł* Si scires,
Moglbyś to v*c*zynić, hoc possis præstare.
Jeszliżes*ł* id est, Jesli iestes. Interdum à ver-
bo remotior est haec nota, ut in hoc versu, **B**oś
wierę mowiac o tym bárzo rufył
Dwonká, Coniungendum est, Boś rufył.
Coś pirwey spal ná láwie, coś spall id
est, Etoryś spal, qui dormiebas. Jakoś s*ty*
sal, Sicut audisti. Pirweyś püal gorza-
ke, id est, püales pirwey.

Tertia persona sui semper similis.

Prima persona pluralis interdum amittit ul-
timam vocalem, ut **M**iluem*ł* pro **M**iluies
my*ł* Amamus, quod iis tantum verbis accidit
que in emy*ł* et imy*ł* desinunt. **R**ozdwoi-
my*ł* Rozdwoim. Prosimy*ł* Prosim-
Idziemy*ł* Idziem. Robiemy*ł* Robiem
Quæ de-

Quæ desinunt in esmy & ismy / dupliciter
efferuntur, ut Mysmy milowáli / & Mi-
lowálismy. mutantur autem in echmy / &
ichmy / ut Bylismy / Bylichmy. Jeste-
smy / Jestechmy / quod quibusdam paulo du-
rius videtur, tametsi magnis viris id displicere
video. Item pro Bylismy / suimus, dicitur:
Mysmy byli / & Myciechmy / & Mycie-
smy byli. Tociechmy nigdy przez chle-
bā nie byli, nunquam pane caruimus. Swiá-
dom ciem iuż tego / & ita de reliquis.

Secunda persona pluralis, dupliciter effertur
ut Styfeli scie / Wy scie styfeli / interdum
non additur wy / ut Abo scie nie styfeli:
nonne audiui stis. vel, fortasse nō audiui stis, quod
etiam dici potest. Snadziescie nie styfeli:
& Podobnoscie nie styfeli / Gdzie scie
pili? Riedyscie przyfli? Jescie enotli-
wi / subauditur verbum estis. Wy scie wi-
dzieli / & infinita alia. &c.

DUALIS NUMERVS, Verborum.

Hic numerus in a definit, et primæ ac secun-
da tantum personæ pluralis numeri conuenit.
Miliewá / Amamus duo, Miluetá / A-
matis duo. Observatur in omnibus modis & tem-
poribus. Robitáswá / Laborauimus. Robi-
tástá / Labra fisi duo. Bedziewá robitál
& bedzie

✓ bedziewá robicē/ Laborabimus duo. Bes
dzietá robitá/ et robicē/ Laborabitis duo.
Imp. modus. Robwá/ Laboremus áuo. Rob
tá/ Laboretis duo. Opt. m. Hoday abyśwá
robitá/ Abystá robítá/ Coniun. m. Gdy
byśwá robítá/ Gdybyſtá robítá.

Hic similiter mutatur s in ch/ ut in hoc ver-
su. Hochwá ná to powinná spotu po-
mniec obá/ Vbi Hochwá/ ponitur pro
Hoswá/ id est, Nosenim duo, quia sequitur.
Obá/ id est, Ambo.

Powinná autem est dualis numeri, cum sit
Adiectiuum à Powinny/ quod per debeo ex-
ponitur, manifestū est igitur et nomimib⁹ Ad-
iectiuis communem esse dualem numerum, quod
ramen rarum atq; insolens est. Podżwá/ Ea-
mus. Podżtá/ ite, quod et Powá/ et Po-
tá/ dicitur.

✓ CONIVGATIONES.

Coniugationum vt certus non potest tradi nu-
merus, ita discentium studia parum idinuat. Ma-
ior in eo est difficultas, vt themata verborum
in promptu sint, tum infinitiui, tum tempora præ-
terita et futura indicatiui modi quibus cognitis
reliqua erunt facilima. In primis autem erit ob-
seruanda inter coniugandum vocalis thematis,
quae ubiq; retinetur. Ego quorundam inanem
sequutus coniecturam tot coniugationes statuen-
das olim

das olim putavi, quod reperiuntur Infinitiuorum
terminationes. Sed illi ipsi in harum terminatio-
num numero hallucinabantur. Sed hinc coniuga-
tionum ingens surgeret numerus, absq; ullo plane
lefforum fructu. Initio de Indicatiui termina-
tione, seu de verborum themate diximus. Alia
enim desinunt in uie disyllabum, ut Záluie/
Doleo. Alia in iie, etiā disyllabum, ut Rie/
Fodio. Alia in eie, ut Leie/Fundo. Fundis.
Alia in oie, ut Sto/ei Sto, Roie/sie Agi-
tor more apum, quae in examen coguntur. Alia
in ei præcedente qualibet consonante ut Pisze/
Scribo. Alia in am, & sunt vel primiuia ut
Szukam/Quero. vel frequentatiua. ut Sy-
piam/Dormio, id est, Dormire soleo. Alia
in em, & sunt aut Actiua, ut Rozumiem/
Intelligo, aut Neutra, ut śmiem/Audeo, ut
dictum est.

■ INVENIENDI INFINI- tiui Regula.

Quorum thema est uie/ Infinitius erit, ex
wac/miluie/milowac. Zaluie/zalo-
wac. Ruiel/Rowac.

Excipiuntur quedam, ut Kluiel Fodico-
eruo. quod facit Klwac. Pluiel Plwac. &
si qua sunt similia. Alia esce/ Ulyduiel Ula-
lesce. Inuenire. Quædam ac/Odeymuiel Od-
eac. Poymuiel Pojac. Zaymuie/Zajac.
Boie/sie

Boie sie/ Bac sie.

Quorum thema est iie/ infinitius erit iē
Szyie/ suo. Bie/ Cædo. Ryie/ Fodio.
Szyē/ Bić/ Ryć.

Quorum thema est cie/ Infinitius erit acī
vt Leie/ Lac. Smicie sie/ Smiac sie.
Alia tamen habent ecī/ vt Mdleie/ Langueo,
infirmus sum. Mdleć. śiwicie/ śiwiec.

Quorum thema est oie/ infinitius erit, acī
Stoie/ Stać. Quedam uic/ Ćuiel/ Ćuć.
Sentire, Vigilare. Alia in iē/ vt Boie sie/
Boic sie. Dwoie sic/ Dwoic sic. Quo-
rum thema est bie/ interdum Insi. uisc/ Skua-
bie/ Skusc. interdum acī/ Dlubie/ Dlu-
bac.

Quorum thema est ei/ impurum, Infinitius
erit varius. Alia enim ab ei/ mittunt, iē/ Rā-
dze/ Radzic. Träce/ Träcic. Alia ecī/
Tre/ Trzec. Plewie/ Pleć. Dre/ Drzec.
Dyſſe/ Dyſſec. Pice/ Piec. Barze/ Ba-
rāc/ Swärze sie/ Swärzyć sie. Quæ oē/
vt Role/ Rloč. Moge/ Moc. & compoſi-
ta. Pomoc. Niemoc. Przemoc. Quædam
uic/ vt Tluke/ Tluc. Quædā, ydʒ/ vt Sersz-
y/ Strzydz. Strzege/ Strzedz.

Alia ecī/ plote/ plesc. Siedze/ Siesc.
Siedziec.

Alia acī/ Pisiel/ Pisac. Piore/ Prac.
Quædam

Quædam áscē / vt Krádnēl Krásc̄. Quædam
étnē et alijs quibusdam, faciunt aēl Láknēl
Láknac̄. Brne / Brnač̄. Mknēl
Mknac̄. Quædam amittunt n / zne Žac̄.
Quædam ošc̄ / habent Rosse / Rošc̄. Bodel
Bošc̄. Quædam išc̄ / Idel Išc̄. Przysc̄.
Quædam ásc̄ / Pásč̄.

Quorum thema est am / infinitius erit, aēl
vt Szukam / Szukáč̄. Rozplatam / rož
platič̄. Pišam / pišáč̄. Quædam pri-
mitiu habent ieč̄, vt mam mieč̄. Quædam
išc̄ / Blogostawiam / blogostáwič̄.

Quorum thema est em / Infinitius erit eč̄l
v miem / v mieč̄. Rozumiem / rozumič̄.
Quædam in áč̄ / šmiem / šmiač̄. Quæda ešc̄l
vt Jem / iešc̄.

ANALOGIA, ET EXPEDITA omnium verborum Coniugandiratio.

Dixi paulò ante vocalem thematis in coniuga-
tione semper retimeri. Vbi vocalem ultimam the-
matis intelligo, in quam verbum definit. Quod
autem semper retimeri dixi: exceptionem habet, sit
enim interdum vocalis in aliam vocalem muta-
tio, vt in nominibus dictum est.

PARADIGMA, thematis in uie.

Indicatiui tempus Præsens.

nie, es, e Sing. Num. Čuiel Čuiesh. Čuiie.
Plur. Num. Čuiemy Čuiiecie Čuiia.
Dua, Num.

Dua. Num. Cziewá! Czietá. et in his
quidem verbis e ultimum thematis semper reti-

PARADIGMA, in die. (netur.

die/ oisʃ/oi. Stoie! Stoisʃ/ Stoi.

Stoimy/ Stoicie/ Stoia.

Stoiwá/ Stoitá/ In his ver-
bis e mutatur in i.

PARADIGMA, e præcedente vocali.

Be/ eʃ/ ſe. Piſſe! Piſſeʃ/ Piſſe.

Piſſemy/ Piſſecie/ Piſſa.

Piſſewá! Piſſetá.

ALIVD in quo e transit in i.

dze/dziſʃ/dzi. Rádzę! Rádziſʃ/ Rádzi.

sic q̄ in cefiniūt. Rádzimy/rádzicie/ rádza

Tráce/pláce. Rádziwá/Rádzitá.

ALIVD alterius formæ.

Pidre! Pierzeʃ/ Pierze. sic Biore. Cuim im

Pierzemy/pierzecie/piora/ et pierza. perfecție

Pierzewá/ Pierzetá. ē brałem

ALIVD.

Dre! Drzeʃ/ Drze. sic Tre/ et similia. īem, In-

Drzemy/ Drzecie/ Dra. fi. Brać.

Drzewá/ Drzetá. et wziąć.

ALIVD.

Idę! Idzieʃ/ Idzie.

Idziemy! Idziecie/ Idza.

Idziewá! Idzietá.

Jáde! Jedzieʃ/ Jedzie.

I Jedziemy!

Jedziemy/ Jedziecie/ Jada.

Jedziewa/ Jedzietá.

¶ ALIVD.

Przel/ Przyſſ/ Przyſſ/ Párzeſſ/ ſi-
Przemys/ Przecieſſ/ Prza. (milia)
Przewa/ Przetá.

ALIVD.

Myle/ Myliſſ/ Myli.
Mylimy/ Mylicieſſ/ Myliaſſ/
Myliwá/ Myliتا.

¶ ALIVD.

Tlukę/ Tluczeńſſ/ Tlucje.
Tluczymy/ Tluczecieſſ/ Tluka.
Tlucziewa/ Tluczeta/

¶ ALIVD.

Plete/ Plecieſſ/ plecie.
Pleciami/ Pleciecieſſ/ pleta.
Pleciewa/ Plecietá.

¶ ALIVD.

Kláde/ Kládzieſſ/ Kládzie.
Kládziemy/ Kládzecieſſ/ Kláda.
Kládziewa/ Kládzietá.

¶ ALIVD.

Przedel/ Przedzieſſ/ Przedzie.
Przedziemy/ Przedzecieſſ/ Przedę.
Przedziewa/ Przedzietá.

¶ ALIVD.

Mogę/ Mojeſſ/ Może.
Mojemys/

Mojemy/ Mojecie/ Moga.

Mojewá/ Mojetá.

¶ ALIVD.

Gine/ Ginięʃ/ Ginie.

Giniemy/ Ginięcie/ Ging.

Giniewá/ Ginietá.

¶ ALIVD.

Rostel/ Rościesʃ/ Roście.

Rościemy/ Rościcie/ Rosta.

Rościerwá/ Rościetá.

¶ ALIVD.

Pachne/ Pachnieʃ/ Pachnie.

Pachniemy/ Pachniecie/ Pachna.

Pachniewá/ Pachnietá.

¶ ALIVD.

Mkne/ Mknieʃ/ Mknie.

Mkiemy/ Mkniecie/ Mka.

Mkniewá/ Mknietá.

Et ha sunt terminationes thematum verborū
in e, quarum analogiam sequentes studiosi huīus
generis facile coniugare poterunt. Observandū
autem est, non modo præsens ita coniugari, sed
etiam futura multa cum præsentis terminacione
conuenire. Quod ubi contigerit, futurum ad præ
sentis analogiam erit coniugandam.

¶ VERBA IN Am.

In his nulla fit mutatio, sed a finale thematis
perpetuo seruat, quibusdā primitius exceptis.

¶ PARADIGMA Regulare.

Szukam/ Szukasi/ Szuka.

Szukamy/ Szukacie/ Szukaja.

¶ PARADIGMA Irregulare.

Błogostawiam/ Błogostawisz
Błogostawi.

Błogostawiemy/ Błogostawicie/
Błogostawia.

Fieri potest ut thema sit, Błogostawie/ vel
Slawie/ quod mihi non displicet.

¶ VERBA IN EMI seruant e.

Vmiem/ Vmiesz/ Vmie.

Vmiemy/ Vmieczie/ Vmieia.

Vmiewa/ Vmietā.

Jem/ Jesz/ Je.

Jemy/ Jecie/ Jedza. Sic eius composita.

¶ PRÆTERITVM IMPERFE-
ctum, & Præteritum perfectum, quod vo-
ce & terminatione conueniunt.

In his temporibus duo obseruanda sunt. Vnu:
vocalem in qua definit ipsum tēpus, sequente ta-
men consonante semper retineri. Deinde bifari-
am efferrabat tempora inter coniugandum.

¶ PARADIGMA Prioris.

Jam c̄uli/ Tyś c̄uli/ On c̄ut.

Mysmy/ & Mychmy/ & Myciechmy/
c̄uli/ Wyscie c̄uli/ Oni c̄uli.

¶ FOE MIN IN VM.

Jam c̄us

Jam c̄sulá/ Tys c̄sulá/ &c. Wysmy
c̄suly/ caue dicas c̄suli/ esset enim Masculinū.

In Præteritis imperfectis perfectis, et quæ ab
iis descendant in omnibus modis et temporibus,
obseruatur coniugatio per tria genera, Masculi-
num, Fæminum, Neutrum.

¶ PARADIGMA Posterioris.

C̄sulam/ C̄sulest/ C̄sul.

C̄sulismy/ C̄suliscie/ C̄suli.

¶ Fæminum.

C̄sulam/ C̄sulás/ C̄sulá. Neutrū.

C̄sulismy/ C̄suliscie/ C̄suly. C̄sulo &c.

¶ REGULA.

Vocalis Infinitivi fere est index imperfecti
quod alioqui difficilius inuenitur, cum præsen-
tis non sequatur analogiam. Ut de anomaliis ni-
bil dicam, quale est Ide. imperfectum et per-
fectum, Szedlem. Biore. Wzyalem.
& si qua sunt similia.

¶ EXEMPLA.

Infinitui Præf. Imperfectum. (Etū ē.
Lać/ Leie/ Latem/ & Jam lat/ ut ante di-
poiać/ poymuie/ poialem/ & Jam poiat. &c.
Krásć/ Krádne/ Kradlem/ & Jam kradł. &c.
Jesć/ Jem/ Jadlem. Wiedzyeć/ Wiem/
Wiedzyalem. Sic Omiesć. Verrere.
Milować/ Miluie/ Milowatem.
Imać/ Imam/ Imalem/ & Jaćsiel
Imesie/ Jalem sie. I 3 Trzeci

Trzeć/
Vlášć/
Sieć/
Wieś/
Chcieć/
Woleć/
Sieć/
Widzieć/
Gryść/
pieć/
Trzaść/
Przaść/
Zać/
Pociać/
Jści/
Bić/
Viemoc/
Rłoć/
Proć/
Czuć/
Skuśći/
Rośći/
Tluć/
Treł/
Vlýdnie/
Siedzim/
Wiodeł/
Chce/
Wole/
Sieke/
Widzel/
Gryze/
piek/
Trzesz/
Przedel/
Znę/
poczynam/
Jde/
Bję/
Viemoge/
Role/
porze/
Czui/
Skubel/
Roste/
Tlukel/
Tárlem.
Vláztem. degenerat.
Siedze/
Wiódtem.
Hac degenerant à nostra Regula.
Chcialem.
Wolałem.
Constructione differunt dicimus enim Chce:
tego/ & Wole to.
Siekiem.
Widziatem.
Gryzlem.
pieklem.
Trzałtem.
Przadłem.
Załem.
Początem.
Czciem. Lego.
Szadłem. Anomalum.
Bitem.
Viemoglem.
Rłotem.
Protrem.
Czulem.
Skublem.
Rostem.
Tluklem.

Stać

Slácl Scielel Skalem.
Postácl poſciele poſtalem.
Sláct Sylam. Stalem.
Postácl poſylam/ poſtalem.

Bosći Bodel Bodlem.

Mieć/Mam/Mialem. Hoc quoq; de-
generat, vt multa alia, que vſus indicabit.

¶ DE PRÆTERITO PERFE-
Cto, Appendix.

Præterito perfecto præpenuntur præpositio-
nes interdum, imo frequentissimè, vt ab imper-
fecto distinguatur, quanquā, vt dictum est, idem
sunt voce, Pilem/ Bibebam, Pilem/ Bibi.
Exemplum, Milowalem cie/ Amabam te.
Vmitowalem cie/ Amaui te. Gdy m
przyſzedł pan swego ſluge bli/ karat.
Cædebat, Caſtigabat. Obil/ e Skaral pan
ſluge/ Cæcidit, Caſtigatit. Slugā kradł
pánā swego. Furabatur. Złodziey wiſi iſ
koniā vkradł/ Furatus est. Chwycitem
go. Apprehendebam. Pochwycitem/ Va
chwycitem/ e Zächwycitem. apprehe-
ndi. Sunt autem hæc verba composita, que adhi-
bentur ad declarandam perfectam actionem.
Tametsi simplex interdum vſurpatur vt,
Znacze pít. Gdzieś ſpał? Jam wiele
czytał/ e c.

¶ DE PLVSQVAM Perfecto.

Hoc tempus constat ex perfecto & Adiectio-
ne verbi substantiui, præteriti temporis, ut per-
fectum, Czytalem. Plusquā perfe. Czytäl.

¶ PARADIGMA.

Pisalem był/ pisates był/ pisat był.

Pisalismi byli/pisáliscie byli/pisáli bili

¶ ALITER.

Jam był pisali Tyś był pisali On był
pisat. Wysny byli pisali/ Wyscie
byli pisali/ Oni byli pisali. Quod pa-
radigma omnibus verbis conuenit. &c.

¶ DE FUTVRO.

Futurum bifariam exprimunt Poloni, aut e-
nim à compositis mutuantur futurum, quod sim-
plici accommodant, aut id circunloquuntur per
futurum verbi substantiui. Bede. & per ini-
nitium aut præteritum perfectum. Pisse list.
Ulápisse list. Bede pisat list. & Bede pi-
sac. Robie. Bede robil. Vrobie. Tamet-
si futura quæ circumlocutionem habent, à compo-
sit is interdum differunt. Aliud enim est, Be-
de robil/ Laborabo, vel opus faciam. & Vro-
biel ut Bede robil cziapti. Faciam pileo-
los. & Vrobiet cziapti. Perficiam hos pileo-
los & Bede byl szates suam vestem, quod
indefinitum est, & actionis initium. Dziś vo-
byte szate. Hodie vestem consuam, quod defi-
nitum & absolutum opus significat, tametsi idē
esse videtur.

esse videtur, Upieke sobie pieczenia / et Be-
de sobie piekli pieczenia. Neq; tamen est per
petuum, ut omne futurum dupliciter effeatur.
Nam preter illa communia, Ideo eo pedes, fu-
turum, Poyde. Iadeo vetus, s. Poiadeo
Quæ aliud futurum non habet. & Bioreo quod
futurum habet Wezme & similia. Sunt insi-
nita quæ futurum non circunloquuntur, eaq; po-
tissimum composita. Quanquam quædam sim-
plicia futurum non habent periphrasticos, ut
Gineo Pagineo Zgineo non dicimus. Be-
de ginal. Sprawiam Sprawie. Wra-
cam Wroce. Zdradzam Zdrádze.
Rupiec habet Rupie. Nam bede kupo-
wali est frequentatiui futurum. Alia tantum
circunloquuntur, ut Wiem bede wiedzial.
Compositorum obvia sunt exempla. Nalešci
Nayde. Zetrzeči Zetre. Zledzi Zlegel
Zležesz Zleže. quod est parere. Zdzieram
Zedre. Wydzieram Wydre. Porro per-
fecti & Futuri cognitio cum plurimum difficul-
tatis habeant, maiori attentione, & accurata ob-
seruatione opus habent.

¶ PARADIGMA Futuri simplicis.

Rupie Rupisz Rupi.
Rupiemys Rupicie Rupia.
Rupiwali Rupitá.

¶ ALIVD.

Zgineſſ/ Zginięſſ/ Zginię.
Zginieſſy/ Zginieſſie/ Zgina.
Zginiewā/ Zginietā.
Sic wezme/ wezmieſſ/ &c. quod est à biore

▼ HVC AD DE.

Poydeſſ/ Poydzieſſ/ Poydzie. ab Ide.
Poydziemy/ Poydzięcie/ Poyda.
Poydziewā/ Poydzięta.
Sic Poiade/ Poiedzieſſ/ Poiedzie. &c.

Poiadaſſ Ter. Personæ, Plur. Num.

▼ PARADIGMA Compositi.

Opreſſ/ Oprzeſſ/ Oprze.
Oprzemys/ Oprzecies/ Oprze.

▼ PARADIGMA Neutri Paſſiuſſ.
Odrzeſſie/ Odrzeſſieſſ/ Odrzeſſie.
Odrzemysieſſ/ Odrzecieſſie/ Odraſſie.

▼ ITEM.

Uaydeſſ/ Uaydzieſſ/ Uaydzie.
Uaydziemy/ Uaydzięcie/ Uayda.

▼ PARADIGMA Futuri per
Periphrasim.

Bede robiſſ/ bedzieſſ robiſſ/ bedzie robiſſ.
Bedziemy robiſſi/ Bedzieſſie robiſſi/
Beda robiſſi.

Fæmininum. Bede robiſſi/ &c. Et Bede
robiſſi/ Bedzieſſ robiſſi/ &c.

Neutrum. Bede robiſſi/ bedzie robiſſo/ &c.
Obſeruatū dignum est, futurum in communi
loquendi

loquendi consuetudine, s^epi^sime pro perfecto
praterito, non ineleganter usurpari. quod ego
ad temporum enallagm referro, ut **Zabode**
Koniá/ pro zábodě. In rei gestæ narratio-
ne, Dicam, Rzeke/ pro Rzékem/ Dixi, vel
inquā. Vyrze go z. dálká/ pro Vyrzalem/
Sed hoc non nisi exercitatis concedimus, non enim
temere hac enallage vtendum.

Quædam futura sunt anomala, vt **Wezme/**
à themate Biore. Rzeke. Videtur in hanc clas-
sem referri posse, tametsi apud nonnullos sit in v-
su simplex verbum, Rzekam/ dico, quo non
vtuntur politiores, eius loco dicunt, **Moroie/**
vel Powiadam/ futurum powiem/ et
rzeke. Rzekam autem in compositis est in v-
su. **Márzekam.** Wyrzekam sic. **Odrze-
kam** sic/ et c. **Kláde/ Vložel** Wklás-
dam/ Wložel et c. **Bíje/ Vderze/** et
bede bīl. quætamen inter se differunt.

■ IMPERATIVVS.

Pro thematum ratione formantur Imperatiū.

■ Thema, vie.

Miluy/	Vliechay	miluie/	pro Vliechay/	Præsens
dicitur	Vliech/	et	Vliechje et	Vliechayje.
Miluy/	Miluycie/	Vliechay	miluia.	Futuru circuloq-
Vliechay	miluie/	Vliechay	miluie.	mur per
Vliechay	miluiem/	Vliechay	miluia.	niechayet
Additur	interdum by/	Vliechby	milowat	thema
				Et Fæmi-
				verbio

Et Fæminum, Vniechby milowálá.
Et Neutrum, Vniechby milowálo. &
sic de reliquis omnibus.

THEMA áie/ & eie.

Lay/ Vniechay láie. &c.

Ley/ Vniechay leie. &c.

THEMA iie.

Piy/ Vniechay piye.

Notandum est Imperatiuis addi particulare
je/ ut Pisse. & ſi ut Krádnisſ/ Trzyſſ/ etc.

Am/ varium sortitur Imperatiuum.
Mley/ Vniechay ma.

Mleymy/ Mleycie/ Vniechay máia.

Szukay/ Vniechay ſuka. &c.

Em/ varium quoq; habent.
Vmley/ Vniechay vmie.

Jedz/ Vniechay ie.

Jedzm/ Jedzcie/ Vniechay iedza.

Wiedz/ Vniechay wie. Dicitur interdum
Hebraorum more. Wiedz/ Wiedzac. Scias
sciens, id est, Certo scias.

oie.

Stoy/ Vniechay stoi. &c.

Boysie/ Vniechay siebois

de/ & dne.

Kládz/ Vniechay kládzie.

Krádnis/ Vniechay krádnie.

et varium est.

Trzy

Trzy/ Niechay trze/ tertia plu. niechay
Chciny/ Niechay chce. (tra.

Sieczi/ Niechay siecze.

Pieczi/ Niechay chay piecze.
od/ e.

Wiedzi/ Niechay wiedzie.

Siedzi/ dze/ Niechay siedzi.

Dicitur & Wiedzisz/ & Siedzisz/ ut ante
monui.

yze.

Gryzzi/ Niechay gryzic.

Idzi/ Niechay idzie.

Czci/ Czcie/ Niechay cisci.

A widze/ dicitur, patrz/ niechay patr
trzy/ & widzi.

rze.

Porz/ Niechay porze/ Niechay by prot.

Kol/ Niechay kole/ Niechay by kol.

Czyni/ Niechay czyni.

e.

Tluczi/ Niechay tlucze.

be.

Skub/ Niechay skubie.

cie.

Rosc/ Niechay roscie/ Niechay by rost.

ne.

Zni/ Niechay znie/ Niechay by zat.

Sic Schnisz/ Niechay Schnie. Mnisi

Niechay mnic. &c. ie.

ie.

Rob/ Vliechay robi.

Lup/ Vliechay lupi.

Bup/ Vliechay kupi.

ede.

Przedzi/ Vliechay przedzie.

O P T A T I V V S & S V B I V N C T I
nus & Potentialis modus.

Hitres modi voce & terminatione planè conueniunt: distinguuntur autem aduerbijs & conjunctionibus, quæ illis inter coniugandum adhibentur. Cæterum vocem propriam nullam habet. Sed indicatiui perfectum mutuantur. Optatiuo adhibetur Boday/ id est, virnam, & Bodayby/ & aby. Subiunctivo, By/ Bym/ Bych/ & compositum, Jesli/ Jesliby/ Jeslibym/ Jeslibych. Gdy/ Gdyz/ Gdyby/ & similes coniunctiones. Potentialis notare est by. In his autem modis variatur coniugatio per tria genera, ut in Indicatio diximus.

P A R A D I G M A Optat. Temporis Praesentis & Imper. & Futuri.

Bodaybym & bych & aby mīłos wali (Hic nulla sit trajectio, vt in Indicatio Jam mīłowali/ mīłowalem) Bodaybyś mīłowali. Boday by mīłowali. Pl. Bodaybyśmy mīłowali. Bodaybyscil mīłowali. Bodayby mīłowali.

Prateris.

Præteritum perfectum & plusquā
perfectum.

Boday ábym mitowat/ &c.

OBSERVAT 10.

Pro Boday sēpe dicimus, Day/ vi Day
zdrow pil. Day to áby &c. & contracte si-
ne by. Boday mitowat/ Boday spat.
quod dicendi genus tertius ferè personis accommo-
datur. Dicimus etiam, o bych był/ wtinam
essem &c. id est Boday ábych był/ interdū
optandi omittitur.

PARADIGMA Subiunctiui.

Præsens & imperfectum mutuatur ab indice
tuo, vt Gdyż mituie/ Cum amem.

Gdym mitowat/ Cum amarem, particu-
lae autem By/ & Jesliby non nisi imperfecto
& perfecto & futuro iunguntur vt Bych mi-
towat/ Jeslibych mitowat. Si amarem,
similiter & Gdyż vt Gdyżem mitowat.
Cum amarem, & amauerim. Jesliby mito-
wat. Si amauerit. By przyiechał/ Si et cum
venerit. In potentiali semper by subiectur, vt gdy my.
amarem. Mitowalbych/ mitowalbys/
mitowalby. &c. Jechalbych/ Tenby
sie wczyt.

Quanquā & plusquā perfectum hoc modo effe-
rimus, vt venissem si iussisses, Przyfiedlbym
był/ bys był roszazat. Integra coniugatio ab
indicatio petatur.

Li pro

bym et by

Bys by.

Bysmye

Bychmy-

byscie, by

Gdyżem

gdyżes.

Gdyż

gdy my.

gdyżescie

gdyż.

Li pro iesli/ verbis adiungitur. Chceſſliſ
Si uis, Mozeſliſ Si potes, et ita de reliquis.

Obſeruandum, by interdum peculiari quadaſ significatione vſurpari, vt modo imperandi, modo optadi vim habeat, vt Byſ milcſat. By domā ſiedziat, quod eſt, ad verbum, ſi tacueris, id eſt, Tace, ſi domi ſedeat, id eſt, domi ſe contineat, quod uſus ipſe declarabit.

¶ INFINITIVS.

Vide ſupra infinitiuorum terminationes.
Præſens. Mitoſowáč/ amare, Oc; yč/ Docere.
Czytáč/ legere. Futurum, Bede mitowat/
Mam mitowáč/ amaturum eſſe, et ſic dere liquis.

¶ PASSIVA.

Trifariam paſſiuua exponuntur Polonis, vt ante monui, aut enim ex particípio præteriti perfe. temp. et verbo ſubſtan- Si quis impersona- tiuo cōſtat, ut Ieſtem nálezion/ lem locutionem hoc nunc pare malit, e- ab aſtino, Czayduie/ Inuenior, In- ſto ſaně: cum in hac uenio, aut tertia pluralis indicatiui lingua impersona- præſentis cum caſu vſurpantur, ut lia accusatiuum ha- Czayduia mie/ Inuenerunt, id ē, beant. Ego tamen Inuenior. Oc; a mie/ Doceor, cū paſſiuum eſſe nō du nominatiuo certo careat, Paſſiuē ex- poni debet, ut ſi quis dicat, Choć ſiono. Hoc allatū ſie zložiey křię/ a wždy go eſt. W kſiegi w náyduia/ id ē, Et ſi fur latitat de- wiedzono. In apprehenditur tamen. Aut per prono- clarelatum eſt.

men siel exprimitur. Nayduie siel Inueni-
or, Opilem siel Ebrius sum. Quod passiuoru*m*
genus & Ital is est familiare cum dicunt, Quæ-
sto se truoua, To sie nayduic. Quello sefa, To
sie dzieie! Quod & Galli & Germani usurpat.

Passiuoru*m* species, cum ex verbo substanti-
uo & participio constat, vtrunq; suu loco requi-
rendu*m* est. In hac autem specie, variantur verba
per tria genera adiectiuoru*m* more.

Secunda species coniugationem infra in imper-
sonalibus, Nayduia! Nalezional! Nay-
da! vide infra.

Tertia species ab actiuoru*m* coniugatione mi-
tuanda est, Nayduie siel Nayduies siel
Nayduie siel &c.

Si quid aut difficultatis in Participio præte-
riti temporis passiuo inueniendo occurrerit, per-
fectum actiui consulendum est, à quo Participiu*m*
passiuum formatur, cuius rei hæc exempla & re-
gulas subijciam.

REGVL A GENERALIS.

Verba primitiva, paucis anomalis exceptis, et
frequentativa in Am! desinentia, formant pas-
siuum præteritum participij, in Any! & Ony.
Szukam! Szukány. Spiewam! Spie-
wany. & eorum composita. Slychan! Sly-
chány. Sfukam! Sfukány. A Nam! et
mierwam! quæ in hac lingua neutra esse viden-

K tur, &

tur, & quibusdā alijs, non formatur participiū
passiuū. Nemo enim sanus dixerit, Mianys
Miewány. Scinam/ Scinány. Po kra
piam/ pokrapiány. Imáci/ Imány. et.

Quæ in Ony/ Zdradzam/ Zdrádzony.
Zdarzam/ Zdárzony. Ostarzam/ Os
tarzony.

Item quædam quæ e impurum habent, & quæ
in áci/ in ec/ & in uie/ desinunt: similiter format
boc participium in Any/ vt Orze/ Orány.
ablato 3. Milutie/ Milowány. Lac/ La
ny/ & lity/ quod adiectuum est, non participi
um, vt quidem iudico, Bráci/ Brány/ Wy
brány. Siac/ Siany. Blwáci/ Vlkwá
ny. Plwáci/ Vplwány. Szczwáci/ Vo
szczwány. Tkáci/ Tkány. & composita,
Vlatkány/ przetkány/ &c. Widzieci/
Widziány/ quod habet in plur. Numero
Widzeni.

¶ Promiscuae terminaciones.

Poymie/ Poietys/ à simplici, Jetys.
Vládyue/ Vláleziony. Vlápominam/
Vlápominiony/ & Vlápominány. pos
ezynam/ Pocjetys. Przede/ Przedziony.
Tne/ Ciety/ Vciety.

Hinc, Rospietys/ Vlápiety/ Rospis
nam/ & Vlápinam/ & przypinam/ &c.
& Zágiety/ à Zágynam.

Krádnel

Krâdne/ Krâdzony. Ciagne/ Ciagniony.
mâgne/ à quo pomyskam/ pomkniony.
Tre/ Tárty. Nosze/ Noshony. & cō posuas.
Dre/ Dárty. Siedze/ Siádly. & compo-
sita que nomina potius quam participia sunt, vt
Ssiádly/ Osiádly. &c.

Ab Ide/compositum est, Dochodze/ un-
de Došly/ quod perfectum & maturum sonat,
ego nominibus talia non participijs ascribo.

Râdze/ Vrádzony. Wissel Wieszony/ et
Obieszony/ & Zárieszony/ ab alijs compo-
situs, Cieſze/ Ciezony/ Vcieszony/ Pocies-
hony/ &c.

Sadzel Sadzony. Wiodel Wiedzony.
Jem/ Jedzony/ ab hoc verbo fit, Sniedzy. E-
sculentus vel esui aptus.

Slawie/ Slawony. Rozumiem/ rozumiany.
Dme/ Nlädymam. Dety/ Niadety.
Sidle/ Vsídlony. Bronie/ Broniony.
Wikle/ Vwiklány/ Chronie/ Vchroniony.
Vmiátam/ Vmietiony. Karmie/ Karmiony/
vnde Karmny/ vt Karmny wot/ Karmny ká-
plun/ Altilis. Nyie/ Nyty.
Szyie/ Szyty. Ryie/ Rty.

Pjel Pjány/ & Pity/ Pculentus nomen, vel
potui aptus, vt Miod pity/ Mulsom.

Robiel & composita, Robiony/ Vrobiony.
Trzesel Trzesiony/ Drapiel Drapány.

Bodel Bodziony/ Trápie/ Trapiony.
žne/ Žety. Leczyć/ Leczony.
Klne/ Klety. Strzege/ Strzezony.
Slubniel poslubiony. Topie/ Topiony.
Sypiel Sypány. Krwawie/ Krwawiony.
Pieſcze/ pieſczony. Sieke/ Sieczony.
Mowie/ Mowiony/ Rzeczony.

Karzel Karány. Párzel/ Párzony.
Piekel Pieczony. Raczel/ Draczony.
Włokel Włoczony/ Gárdzel Gárdzony.
Ciczel Ciczony. Býzel Bity.

Gryze/ Gryziony/ Ogryziony/ & Ogryzły nomen.
Chodzel/ à quo cōposita, Przechodzony/ etc.
Mogel/ vnde Przemagam/ Premożo-
ny/ & Zamagam sie/ habent Zamożystyl
nomen.

Role/ Rłoty.
Porzel Proty.
Tlukel Tłuczony.
Skubel Skubiony & cōposita.
Slubiel Slubány.

Roste/ habet Rostyl/ quod est non participi-
um, vt Rón rosty. Equus grandioris statura,
vel molle.

Cætera quis facile coniçiat, si hæc, sem-
per in promptu habuerit.

Quæ non habent passiuum participium, sic cir-
eunloquimur, Jam iest smetny/ pro Smis
ce siel

ceſte. Smutny/ & Zásmucony/ pro ſmu-
ce ſie/ Zásmucam ſie.

Quod antea monui, quædam ultimam vocalē
emittere, diligenter obſeruandum eſt, ut Po-
čet/ pro Počery. Poimani/ pro Poimá-
ny. Vbit/ pro Vbity. Všan/ pro Všány.
Vſiečon/ pro Vſiečony.

IMPERSONALIA.

Duas impersonalium classes initio constitui-
mus. Alia enim in a desinunt, aliam terminati-
onem fortia particula ſie adſciscunt. Quæ a fini-
unt à personalibus ſumpta ſunt: nempe à tertia
perſona plur. indic. præſentis cuius paradigmā
ſubijcitemus.

Indicat. Præſ.	Gráta/ Luditur. (ſum ē.
Plusquā perfe.	Grano/ Ludebatur, & lu-
Imper. & Perf.	Grano bylo/ Luſumerat.
Futuro,	Heda gráč.
Optati. Præſ.	Hoday grano.
Perfect.	Hodayby bylo grano.
Futurum,	Hodayby grano.
Subiun. Præſ.	Gdyby grano.
Perfect.	Gdyby bylo grano. etc.
Sni ſie/ Sni mi ſie/ Sni to mi ſie/ cum ablatiuo &c o.	

Præteritum horum verborum formatur à præ-
terito paſſiuo, ut Milowano/ Lano/ Po-
jetō/ Poimano/ Brádziono/ Tártol

Dárto/ Siedziano/ Szto/ à ſedł/ et com
poſta, Podeſto/ Odeſto/ et à frequemati-
mo, Ježdzano/ Skubiono/ Byto/ Byja-
no. Byto/ Bywano. Tłuczono/ Stlu-
czono. Rłoto/ Kolono. Možono/ Scie-
to/ Scinano. Nálezono. Wiedzono.
Wodzono. Wožono. Jedzono. Myto
Umywano. Szyto/ Szywano. Umie-
cione. Rlwano. Plwano. Trzesiono.
Przedziono. Bodziona. Zeto. Pocjeto.
widziano. Sieciono. chodzono. proto-
Strzyżono. Broniono. Karmiono.
Kyto. Grano. Kledo. Mowiono/ Rze-
czeno/ Rzeklo sie/ powiedano et po-
wiedziano/ Sed istud est perfectum illud fre-
quematuum, Sypano/ Suto/ à Suć/ etc.
Hac autem casum recipiunt, ut Widziano
go/ visus est. Zábito go/ Interemptus est
quod de iis intelligendum est quæ ab actiuis for-
mantur.

PARadigma posterioris formæ.

Indicat. Præf.	Dziecie sie.	Cuię sie.
Impe. et perf.	Działo sie.	Cneto sie.
Plusquā perfect.	Działo sie byto.	(sie.)
Futuro,	Wedzie sie działo. Zecnis	
Impera. Præf.	Niechay sie dzieie.	
Futurum,	Niechayby sie działo.	
Op. præf. et Impe.	Bodayby sie działo. et	
pratermissō by.	Plusquam	

Plusquam perfe. Boday by sie bylo džialo

Obserua quod supra monui in hoc modo et
Subiunctio sape omitti, Boday et gdyl prae-
sertim in imperfecto, ut Robitoby sie/ Labo-
raretur. Jadloby sie/ Južby sie spálo/ si-
cet in actuod dicim, Spatbych/ Jadlbych/
bym miat co/ et c. que conditionem signifi-
cant. Hys yzdechl/ Hys mie nabárzey
prosíl/consequentiam negationis significant, id
est, non faciam quod postulas.

Subiunctius planè cū Optatiuo cōuenit voce.

CONIVGATI O Verbi Substantiui.

Indicatiui Præsens.

Jestem/ Jesteſ/ Jest.

Jam iest/ Tyſ iest/ On iest.

Jestesmy/ Jesteſcie/ Sa.

Imperfectum et c.

Bytem/ Bytēſ/ Byt.

Jam byt/ Tyſ byt/ On byt.

Bylismy/ Bylisicie/ Byli.

Fæmininum.

Bylam/ Byláſ/ Bylá.

Bylysmy/ Bylyscie/ Byly.

Neutrum.

Bytom/ Bytōſ/ Byto.

Bylysmy/ Bylyscie/ Byly.

Futurum.

Bedeſ/ Bedzieſſ/ Bedzie.

Bedziemy, **Bedziecie**, **Beda.**

Imperativi Præsens.

Niech bede, **Badz!**, **Niechay bedzie.**
Badzmyt, **Badzcie!**, **Niechay beda.**

Futurum. *(był.)*

Niechay bych był, **Badz!**, **Niechay by**
Niechay bysny byli, **Byscie byli**, **Niechay by byli.**

Optativi Præsens.

Boday bych był, **Byś był**, **By był.**

Boday bysny byli, **Byscie byli**, **By byli.**

Vitam fuisse et si fuisse.

Imperf. etiā Subiunct.

Bych byłt, **Byś byłt**, **By byłt.**

Bysny byli, **Byscie bylit**, **By byli.**

Plusquam perfectum.

Bylbach byłt, **Bylbyś byłt**, **Bylby byłt.**

id est, fuisse.

Infiniuim.

Być. *Participium, Bedac.*

Być cū Datiuo, *Futurum significat, ut Być dżdżowis pluet, Być mu v nas! ad nos veniet etc.*

PARTICIPI- VM.

Participia,

Participia cū adiectiūs sint similia, quicquid ad eorū cognitionē erit necessarium, inde peti poterit, loquor autem de genere Declinatione. Casibus. Numeris. etc. Temporu autē cognitio huius loci est propria.

Terminatio actiua, præsentis temporis masculini generis, &c. Fœmin. aca. Neut. ace. Rmiecrobiam. Rmietownarobiacat. Bydlo robiace. Observandum tamen, terminationem ac sepius pro Gerundio in Do surpari: et omnis est generis, vel explicatur p subiunctiuum. Ociec, vñieráiac, dzieci, hoe brátu poruczil. Mákálist, cýtáiac, omdlátá. Bydlo orzac zdechlo, id est, dum moreretur, dum legeret, dum laboraret, vel moriens, legens, laborans. Notanda sunt anomala, Jem, Jedzak, Mowie, Mowiac, erzekac, arzekam, erzekac, unde, Cies, rzekac. Latine, Nedum, vel tantum abest, ad verbum, non dicendo. &c. Ab indicatiui persona prima formatur hoc Participlum et facilime ac nullo prorsus negotio inueniri potest.

DE PARTICIPIO ACTI-

uo præteriti temporis.

Poloni in Participijs actiuis imitantur Græcorum aoristum primum. Latini hoc participium efferunt per ablatiuum absolutum passiuæ vocis. Eius terminatio est sy. Sicut Græci σας, ut εργιτος τοισσος. K 5 Ziadsy

Zładły kes/ poiedziem w droge. Przez
czytarwy kriegi/ spalit ic. Przepisa-
wowy ten list/ wroćże mi gi. Quod dicendi ge-
nerem nihil apud Polonos est frequentius, neq; ele-
gantius.

F U T U R U M.

Nulla est peculiaris vox huius temporis in
participio. Quoties autem opus est, nos futuro in
dicativi utimur, vel circumloquimur per verbū
habeo. Sumiturus. Poładeł vel Nam iea-
chāc. Sum scripturus. Bēde pisati vel
mam pisāc.

Passiuæ quoq; vocis nullum hic futurum habe-
mus sed circumlocutione utimur. vt amandus,
Godzien miłości/ Godzien aby go mia-
łowano/ vel ktorego beda milowac̄ et
sic de reliquis.

De participio passiuo præteriti tēporis, vide
supra in verbis passiuis, ubi copiose hanc partem
prosequuti sumus. Quod ad participij Syntaxim
atinet, ne plura à nobis commemoretur, planè
sequitur sui verbi constructionem, vt Miluie
pieniadze/Miluiać pieniadze. et c. Qua-
re in Syntaxi nos de participio nihil trademus.

ADVERBI- VM.

Aduerbi-

ADuerbiorū voriae cū terminationes, tūm
significationes sunt. Admittunt etiam cons
parationem vt et apud Laimos. Alia autem &
se existunt, alia aliunde orta.

Terminationum aliæ sunt a/ vt Kryjoms
ka/ Telle. Piechota/ quod et piešo/ dicitur
pedestri itinere. Alia sunt kiem/ vt Milcza
kiem/ Tacuē. Narokiem/ Data opera. Cat
kiem/ Duskiem/ Poiedynkiem/ et illa
puerilia. Pezem/ Lorem. Alia in mie/ O
mamicie/ Obscurè, vel in tenebris, vt Omaz
cmie siedziec. Alia in ie/ qua terminatio est
vſitatiſſima, vt Pieknie/ Pulchrè. Alia in
ecz/ vt Wrecz/ comminus, et dozab tametsi
ad nomen pertinet, videtur tamen in Aduerbiū
transire. Alia o/ vt Trudno/ Difficulter.
Prožno/ in cassum. Pusto/ vt Pusto dom
stoi. Solitudo est domi. Alia in wie/ vt Le
dwie/ Vix. aliudicūt Ledwe/ et Žaledwe.
Alia in ko/ vt Dáleko/ Procul, pro quo dici
mus etiam Opodal/ quod satis commode Lat
nē expreſſeris per longiusculē. vt Jeſceje opo
dal miſko. Adhuc lōgiuſkulē diſtat oppidū.

Declinationis speciem iſta aduerbia habere v
dētur, vt Ž dálezka/ Ž dálka/ Ž wyſoká/ Ž glos
boká. Aduerbiis etiā loci annumerari possunt,
Ž zastola/ Ž zatáwia/ przezdzieki/ Ž za
čapčja/ Ž zarzečja/ qua vno verbo Latino
exprimine-

exprimi nequeunt, ut Idee zazarzeča / Venio,
abea parte, quæ transfluum est, et sic de alijs.
(His addi potest, poprzedek / Ula vt̄os / Ula
prost / Wciaž / et similia.)

Aduerbijs etiam adcenſeri potest, Oſlepí
id est, clausis oculis, Cyt / tacite. Sed ex signi-
ficationibus ipſe terminationes elucent, quas
succinctè trademus.

Quæ à ſe existunt, Dzis / Dzisiaj Hodie,
quod tamē videtur eſſe à Dzieni / Dies, Jutroſ
Jutroſſ / cras, quod ego à nomine Jutrzniaſ
et Jutrzenka / id est, phosphorus ſtella, de-
duco.

Aliunde orta, ut Wieczor / vefperi. Quæ-
dam huius classis circumloquimur, ut po polo-
ſku / po Niemiecku / po Wloſku / po eje-
mu / po iakiemu / po náſhemu / po ſta-
remu / po Bákowárku / quod elegáter forma-
uit doctiſſ. Kochanouius. Quædam bifariam ef-
feruntur, ut Lákomor / Lákomie / Auidé,
et similia.

¶ SIGNIFICATIONES.

Loci, id est, in loco. Hic, Tu / Sám / Aya-
wo / Ayw. Illic. Tám / tamo. Iſtic. Tám /
gdzieſ ty iest. Ibi, Tám / Gwodzie. Vbi,
Gdzie, Gdzie wziąć tu wziąć. Gdzie
nabyć tu nabyć. peculiaris phrasis quod dici-
tur. Nō quarendū vbi aliquid haberi iure poſſit
ſed o-

sed omnino habendum esse, sine ullo delectu. quo
iure qua iniuria. &c. Redy/ Gdzieś/ Re-
dy. Vbicunq; Gdzie/ & Redykolwiek.
Vbiq; Wsiedyl/ & Wsiedzie. Vbiuis, Ledā
gdzie/ Ledakedy. Alibi, Indzies. Intus,
Winatrz/ Weronatrz. Blisko/ Blizu.
Nacieśni/ Naprzestrzeni. Foris. Uł-
dworze. Supra, Ułgorze. Infra, Ułdo-
le. Pręsto. Pogotowiu/ vel Uładoredziu/
id est, in promptu.

Ayw.

Ad locum, Huc, Sám/ Illic, Tám/ I-
stuc, Tám, Eo, Tám.

Quo, Gdzie/ Redy. Quocunq; Gdzie/ &
Redykolwiek/ Uaktorakolwiek stro-
ne. Foras, Precz. Introrsum, Winatrz. Re-
trorsum, Wspak/ Ułazad. Sursum, Bu go-
rze. Deorsum, Uł dol. Quorsum, Rtoedy.
Leuorsum, Uł lewo/ Rsbie. Dextrorsum,
Uł prawo/ Od siebie/ Versus. Biu/ &
Uł/ Adde. Wtwarz/ Wznak/ Pronę,
Supine.

De Loco. Hinc, Stad, Illinc, Stāma-
kad. Inde, Zopad. Vnde, Skad. Alicun-
de, Skad. Inferne, Odespodi/ Zdotu.
Superne. Zwirzchu/ po wirzchu/ Uł
wirzchu. Poloni dicunt peculiari quadā phra-
si, Przyiechaj wirzchem/ id est, Uł po-
nisi. ad

niu. ad statuendum discrimen itineris pedestri,
et curulis. Desuper, Zgory.

Per locum, Hac, Tedy. Illac, Gwedyj
Onedy. Istac, Tam tedy. Peregrē, Precz.
Abeo peregre, Jāde precz. et Absum pere-
gre. Jām iest w gościnie. Hinc, Zágo-
ścic sie. Diu domo abesse, et peregrē abesse, et
Rozgościc sie. Itineris impedimenta de pone-
re, et quasi respirare. Jedzie z gościny. Pe-
regrē redit. Domi, Domā, W domu. Mi-
litiae, Vlá woynie. Humi, Vlá ziemi. Ru-
ri, Vlá wsi.

Temporis, Hodie, Dzis. Cras, Jutro.
w tym, id Nunc, Teraz, Vlá ten czás. Nupr. Cles
est, intere dawno. Aliquando, Vniekedy, Czásem
a, w tym Iam, Już, Tum, Tedy. Tym czásem
przissiedł Wten czás. Mane, Ráno, Zzáranku, S
wieczor, poránku, et diminutivum Rániuczko. Se-
ro, Pozdno, vnde verbum. Opozdzić sie
Tardius venire, vel Sero. Semper, Záwoďys
et záwoſe. Paulisper, Málo, Máluchko
Vlachwile. Quo ad, Ile. Quādju, Pokū
Dokad, Dotad, Haſtenus. Iam, Teraz, o-
lim, Riedys, Przed ląty, z dawna. Mo-
dō, Dopiro, Dopirkó, Dopiruczko.
Pridem, Dawno, Dawienko z dawna.
Dadum, Dawno, Długo. Nuper, Nieda-
wno, Onegda, vnde Onegdáyſy, Nu-
periſſo.

perus, Niedawienko! Nuperime. Antea,
Przedtym. Heri, Wczorā. Nudius tertius,
Trzeciego dnia! etc.

Postridie, Wázaiutrž! Perendie. quidam
interpretantur przez dzien! quod non placet,
cum diem significet qui postridianum sequitur.
Interpretor, po iutrze. In posterum, Wá
potym! Od tadi! Od tego czásu. Nunc
huc, nunc illuc. To tam! to sam. Modo, id
est, paulo post, po chwili! Wnet! Wáty= Skoro
chmiaſt. vsq; Aż, quod inepti quidam dicūt Postquād
eż idioma sequuti Mazouiticū verbis ad locum Vbi.
& de loco significantibus iungitur. Jest aż 3
Rzymá! Roma vsq;, Postat aż do Rzymá!
Romam vsq;. Subinde, Ćiesto, Adhuc,
Jescze, Adde. Wespiački! W pierwo
spy.

Numeri, Semel, Raz. Bis, Dwárazy
po drugie. Iterum, Dwá kroć. quod non
inflectitur. Dicimus autem, Piecrázow. sed,
Pieckroć! & sic in infinitum. Toties, Tyle
kroć. Tyle rázow. Quoties, Jle kroć! Jle
rázow. sápe, Ćiesto! Ćiestokroć. Raro,
Rzadko. Rariss. Iterū, Zásie! & Powto-
re! & Znowu! Unde Porocarzá! Iterare.

Negandi, Non, Nie. Neq; Ani! Ni
Minimē, Namnicy! Bynamnicy! By
Castá. Nullatenus, Žadno miara! Žaz
dnym

brym sposobem/ żadnym obyczaiem/
Ulikacie/ Ulikáto/ et Owożekis/ et similis
exoletis relinquimus aniculis, et monachis.

Affirmandi, Ták/ Ita. Owożem/ Bál
Quippe, Etiam. Quod etiam proprie respondet
nostro Też/ vt, Etiam demones Deum metuunt.
Też Czartowice Bogá sie boja. Utimure-
niam in ecliptica oratione et ea quidem reprehē-
soria ut aliqua iniuria affecti dicimus. To też.
deficiente oratione innuere volumus, id nobis di-
splicere. Contemptum interdum significat, inter-
dum affirmant, vt si quempiam cœlo taclum di-
cas aut mortuum, respodeat alter, Złyć też był/
quasi dicas, merito sceleratus, enim aut cert erat,
quaे usus melius docebit. Ták wczás/ Sic satis
vel mediocriter. Záprawde/ Poprawdzie/
Wprawdzie/ Jscie/ Záiste. Certè, Profes-
tio. Práwie/ Plane. Nowożem/ Maxime.
Bezpochyby/ Bezpochybnie.

Demonstrandı, En, Oto. Ecce, Owo. Hé,
Owo ia. Ano/ Ali/ Alic/ Aliscí.

Optandi, Boday/ Vimam. O By/ Osí.
Hortali, Nuž/ et Nužel/ Eia, Age, Age-
dam, Agite, et Nužedno/ Nužedno.

Ordinis, Zá tym/ Po tym/ Deinde. Uzá
potym/ Leinceps. Uzápochroilek/ po-
chwilis vt Schoway mi to ná pochwilek.
Mihi hoc reponi aut afferua, vt paulo post

ptaro

vtar, videtur esse temporis non ordinis. Rázem
Simul. Zárázem/ z strzaskiem/ Protinus, Cö-
timuo. Przedtym/ przedkiem/ Antea. Po-
tym/ Postea. Pochwili/ Vláostátek/ Vlá-
wet/ Roniec; nie/ Deniq. Tam si Ronie-
cniel/ affirmandi sit, et significet, omnino, plane.
Vlád to/ Druga/ R temui/ Præterea. Wzä-
iem/ vicißim. Vláprzemiany/ Idem, quod et
alternatime & alterius dicitur. Interrogandi. Ćje-
mu/ Ola cęego/ Cur, Quare. Riedy/ Quando,
Aza/ Azaf/ Žaf/ Ža Žali/ Num. Nunquid.
Nonne. Co/ Ćemu nie/ Ćemu tak/ Quid.
Quidni. Quid ita. Similitudinis, Jako/ Jakos-
by/ Jako iedno/ By/ Quasi, Ceu, vt Tanquā.
Tak iako/ rzkomo/ et wrzkomo/ quasi,
Rzkomo nie wiesz. Quasi nescias, vel perinde
ac si nescias. Także Owák/ Takię/ prout. Ro-
wne/ Äquè. Perinde. Wszystko záiedno/ I-
naczej/ Inak/ Uleinaczej/ Alter. Secus.
Non secus. Bifarium construitur, vt Uleiná-
czej iako/ et Uleinaczej/ iedno iako/ Non
secusquā, Rtorum obyczaiem/ Mktory o-
by cęay. Quo modo.

Qualitatis, Męźnic/ viriliter. Dobrze/
Zle/ Benę. Male. Pretko/ Celeriter, que inter-
dum bifarium effeuntur, vt Mocno/ Mocnie.
Láchno/ Latwie. Smieschno. Smiesznic/
Ledwo/ Ledwie. Srogo/ Srodze. alia in-

di tantum desinunt, ut plocho. Twárdd.
Dlugo. Teżno. Prożno/ po prożnicy/ &
quaę gestum significant, Sztychem/ Punctim/
Pláza. Vrywčja. Vriwka. Strzaskiem/
& ista. Jednakō/ vno modo. Dwojakō/ Tro-
jakō/ Dziesięciorakō/ &c. Bifariam, Trifa-
riam, Decem modis.

Quantitatis, Wiele/ Multum, Sila/ quod
cum nomen sit, in aduerbium transit, Sila pies/
niedzy/ vis, id est, multum pecunie, Barzol/
Multum, Valde. Mało/ & Rasek/ Multum
Doścī/ & Doścī/ & Doścī/ Poetice. Satis.
Názbyt/ Nimum. Dośćzatka/ Pennus, or-
mimo prorsus. Composita cum prāwie/ vt prā-
wie cudnie/ Per pulchrę. Composita cum przyl/
vt Przydussniewyym/ Przystásniewyym/
de quibus in nomine diximus.

Item hæc, Niemal/ Bez mala/ Blisko/
tego/ Orwlos/ & illud raucidū Jakmarz/
ferē sic interpretantur, penè, prope, propemodum,
Dobrze fere, & ferme. Huc pertinet et usitata illa in hac
niessaleie lingua locutio. Dobrze ſyw/ pro, Ledwo/
id ē, mało ſyw/ quod vehementer irasci significat. Ego hinc
nic. by do natum esse hoc dicendi genus existimo. Adeo bi-
brzesko- le effe rœo, ut præclare mecum agatur, quod sim fu-
nat. etiam perstes. Dobrzem ſyw nácie/ Vehementi-
fianiam bi succenso. Item źle/ pro vix sumitur: źle był
azat. przyechaj/ źle sie okazał/ pro eo quod est,

Ledwo

Ledwo przyiechał. Ledwie sie okazał.
Quod explicare possumus, per Dopiero. Sed in
hac locutione obseruandum est ut semper aliquid
subyciatur, ut zle ssia dts konia / a vmar. Huc addenda sunt et ista, Lekko / Polekki
Po malu / Po kesi / Po kasku / Ledwie / Le
dwo / Zaledwie / Sensim, Paulatim, Pedetent
tim, Aegrè, Vix.

Dubitandi. Snadž / Podobno / Cowies
dziec / Jeslit / Forsan, Forstan, Fortasse, Vtru, Czy, e
An. cyli p

Personis attribuuntur. Zemna / Mecum. Zto mino cons
ba / Tecum. Zsoba / Secum. Znam / Nobiscum, ptum est
Zwam / Vobiscum. Sed haec sunt Pronomina po
tius quam aduerbia. Razem / Calkiem / Simul.

Integre.

Separationem seu distributionem haec significat,
Zosobná / Seorsim. Po iedynkiem / Sigillatum
Rozdzielnie / Diaise. Inaczej / Aliter. Ula
dwoie / Et Medwoie / Bifaria quod et Dwo
iąkim sposobem exponitur. Ula troje / Tri- Sic kry-
hariam. Rozmáicie / Multifarum; et ita dene iomka
liquis, Tak wielu / Tylko / Tylo / Wyle / Je Poka-
dno / Wy iedno / rozdy / excludendi Aduerbia, tnie
Solum, Tantum, Modo, Saltim, Duntanxit.

Iurandi, Ula / vi, Przyjagi na Bogal p
Deum qui dicunt przez. Latine non Sarmaticelo-
quuntur, quanquā sit in frequenti ysu. Datinum
L 2 tamen

tamen sapient usurpat in iuramentis, ut Bogus
slubuiet & przysiegam.

Eligendi, Rāc̄zey/ Wiec̄zey/ Grof̄zem/
Rowf̄zem/ Potius, Magis, Imo, ultimum illud
barbare quidam Latinisantes dicunt. et Imo, nos,
Imo, vero.

Congregandi, Spotu/ Spolec̄znie/ Groz̄
māda/ St̄idem/ Simul, vna, Coniunctim.

Prohibendi, Vliechay/ Vliech/ Vlie/ Ne.

Concedendi, Dobr̄ze/ C̄yscie/ quæ cum pro
prieſt aduerbia qualitatis, tamen usurpātur, pro
efto ſane.

Euentus. Z przypadku/ Z trefunku/ Tres
funkiem/ Forte, Fortuito, quæ nomina non ſunt,

Comparandi. Miniey/ Minus, Wiec̄zey/ Ma
gis. Vlalepiey/ Optimē. Vlagorzey/ Peſimē.
Vlaminiey/ Minime, Vlaywiec̄zey/ Pluri
mum, etc.

COMPARATIO.

Est naturalis, & præter naturam in aduerbijs
comparatio, ſicut in nomine, vt oſtendi.

NATVralis Comparatio.

Proſto/ Proſciey/ Vlaproſciey.

Sowito/ Sowiciey. Sporo/ Sporzey.

Bliſko/ Bliz̄ey. Predko/ Predzey. Celeriter.

Rzadko/ Rzedzey. Raro.

Ciesto/ Ciesciey. Sape.

Mejnie/ Mejniey/ Vlamejniey. Fortiter.

Sprawies

Spráwiedliwie/ Spráwiedliwiek/ Uaz
spráwiedliwiek. Luste. &c.

Drobnie/ Drobniey/ Uadrobniey. Minute.

Długo/ Dlużey. Uadlużey. Longe.

Krotko/ Krotey/ Uakrotcey. Breuiter.

Srogo/ srodze/ Srodzey/ Uasrodzey.

Mialko/ Mieley/ Uamieley.

¶ Nomen Mialki opponitur profundo &
significat aquam quæ vadotransfiri potest; cum non
obest profunditas.

Rádo/ Ráczej/ Uaráczej/ &c. Libenter.

¶ Diminutiva Aduerbia.

Drobniel/ Drobniuchno.

Czyisciels/ Czysciuchno.

Krotko/ Krotciuchno.

Et infinita huius generis.

¶ COMparatio contra naturam.

Máto/ Mniey/ Uamniey.

Wiele/ Wiecey/ Uawiecey.

Dobrzels/ Lepicy/ Ualepicey.

Žlej/ Gorzeý/ Uagorzej.

¶ Aduerbia à nominibus non orta.

Bárzo/ Bárzey/ Uabárzey. & similia.

Jm/ & Tym/ comparatiuis iunguntur. id est,

Quod, Eò, Jm wiecey vszyſſ/ tym inniey

vmie. Quò magis doces, minus ille scit, ad verbo.

Tanto indoctior, quanto diligenter docetur.

Obseruandum aduerbiorum comparationem imi-
tari suorum Adiectiuorum naturam. L. 3

In Superlatiuis utimur interdū particula Col
ut Conarychley/ interdum omittitur, Utal ut
Corychly/ quod respondet Latino quam. Inno-
minibus adiectiuis hoc quoq; obseruatur, ut, Co-
nalepsy/ Conapredsy/ Conachelnichsy/
Cabalq; Utal Colepsy. &c.

PRÆPOSI- TIO.

QVarundā Præpositionum varia est constru-
elio: unde fit, vi interdum unius eiusdemq;
Præpositionis varia sit significatio, ut Aliud est,
po/ cum Accusativo, ut Brnie po pás/ po
toláná. Item aliud, Szedl po chleb/ po wi-
no. Aliud cum Ablatiuo, ut Ponim/ Post eū,
ponim/ Abeo, &c. Item, Aliud est, Za to.
Aliud, Zá tym/ quod nos suo loco trademus.

FSIGNIFICATIONES PRÆ-
positionum, quæ Accusatiuum adsci-

scunt, apud Latinos.

Ad,	Do/ Bi/ B/ Utal
Apud,	V/ Przy/
Ante,	Przed/
Aduersus,	Przeciw/ Przeciwko/
Cis,	Stey strony/
Ultra,	Zá/ Zoney strony/
Intra,	W/

Extrat

Extra,	Vix uno verbo exponi potest, et plerumque circulocutione effertur, ut postea ex eius plis ostendemus, Extra turbē, Ḷ
Circum,	Okotoł (miastem &c.)
Circa,	Okotoł
Circiter,	Okotoł q[uod] vox interdum exponitur per Ḷ vt Nam z d[omi]nie dziesieć koni Jest mu ze dwadziesiąt lat Sunt mihi equi circiter decem. Annos natus est circiter viginti.
Contra,	Przećiwko/ Przećiw
Erga,	Ru/ Przećiwko/ in bonam partem. Vlā/ Princeps erga Populū clemens.
Inter,	Sobry na poddanie/
Infra,	Miedzy/
Supra,	Exponimus fore, Pod/ sed habendo est hic delectus, ut si dicas, Est infra
Luxta,	omnes alios, id est, Podleyś sy mias- dzi wózky klimy/ vel ze wózky
Ob,	Vlā/ Vlā/ (tkich.)
Per,	Przy/ podle/ Wedle/ Wę-
Prope,	dług/ podług/ V/ Imo/ &
Præter,	przed/ (Mimo.)
Propter,	Przez/
Post,	Bisko/ Jakiarz/ Rusticū ē. Okrom/ Oprocz/ Krom/ Kro- mia/ procz/

Dla/ Podle/ Przel.
Po/ Ḷ/ L 4 Penes.

Penes, Przy
Secundum, Po/
Trans, Za.

¶ ABLATIVO HÆ FAMV-
lantur.

A, Od/ Z/ Pro quo etiam scribimus se.
Ab, Od/ Z.
Abs, Od/ Z.
Absq, Bez/ Oprocz/ Procz/ Krom/
Cum, Z/ S/ Ze/ (Kromia/
Sto mocy/ iest go s to/ be/
dziego s cie/ Chleba/ s po/
trzebel/

Clam, Kromka/ Quæquæ circulocutione
hic viimur, S tym sie przed oyo/
cem krije/ Hoc facit clam patre.

Coram, Przed/ Przy/
De, Of/
E, Z/ Ze/
Ex, Z/ Ze/ Wy/
Pro, Za/ Przed/
Pra, Wi/ Przed/
Sime, Bez/ Procz/ etc.
Tenus, Po/ Do.

¶ VTRVNq; casum quatuor hæc
admittunt.

In, Wi/ Wel/
Sub, Pod/ Po/ Przel/
Super,

Super,
Subter.

Uā / Uād / O / Wi
pod.

▼ OBSERVATIO.

Istae Præpositiones, Bezi / Uād / Od / Przed /
Przez / Zl / W / interdum assumunt et in fine, eu-
phoniae gratia, Bezi et Przez / sequente conso-
nante, non tamen perpetuo, ut Beze cci / Beze
wzey chci wości. Sime honore. Beze minie
Sime me, Przezeminiel / Uādemiszykli / Uā-
demina / Uādelbem / Odemnie / Przedez
drzwi / mi / Przedemina / Ze wzytki / Ze
wnatrz. Ze wßad. In verbis compositis hoc
diligenter obseruandū, ut Rozedrzeć / Zedrzeć
anittit e in præteritus, rozdarl / zdarl. Zetrzeć
Starli. Zgaci / Zegnie. futuričporis. We-
lbie / We dnie. We wzytkim / We wsis
We krwi / We minie / We stu lat / We stu
konit We dwiei / We troie / We cziwore.
In compositis verbis idem huic Præpositioni accidit
quod superiori quod nisi quis obseruet, facile hallu-
cimabitur, Wzbiera wylat / Mezbratl wi-
slā. Sed hæc ad usum relegamus.

Pro kū sæpe dicimus, kī vt Slusy kī stolus
vide in literis.

Constructiones Præpositionū vide in earū Syn-
taxi, quam Deo auspice, postea trademus.

CONIVNCTI ONES.

Coniunctionum aliae sunt
simplices, ut bo/gdy/ /
z w l a s c z i . Enim, Praeser-
tim. Cōposita, ut bo/wicm/ /
Abowiem/ / a z w l a s c z i .
Alia connectunt orationem,
ut A/ Jl. siue Q/ te; wiec/
quod sape est expletium. Sae-
pe etiam pro tedy/ usurpa-
tur, ut Jesli nie tedy/
wiec o wedy. Item inter-
rogatum est negationē in-
cludens? ut Wieco cnos-

Differunt usū, A/ & Jl.
tametsi significatione conne-
niunt. At enim præterquā
quod coniungit, videtur in-
terrogatorius particulis acce-
dere, ut Brátá iu; o cie
opátryly/ á ia czó bede
miał: Vbi á interrogando
connectit. Nec licet hoc loco
usurpare i. Item nondici-
mus á to á owo/ Sed i to
i owo. Sed ista usus doce-
bit.

tá? wiec to biesiádá? Quasi dicas, minime. Et
q; quoq;. Przy tym gdy/ tedy/ skoro. Ujz/ /
wizli/ Que due collationem significant, ut złoto
lepse niż et niżli srebro/ melius aurum argen-
to, id est quā aurum. Inaczej mow niż pirs-
weyl aliter loquitur quā prius. Dicitur et nimi/ /
vt, Począkasz nim przyjade/ Expectabis diu-
s. priusquā redeo. Ulim sie pan vbierze ia sie
niem. Cibum ego sum psero anteq herus se orna-
rit dum se ornat.

Skoro/ est Latina cum primum. Vbi pri-
mam, simula

mum, simul, simulac, & simulatq. Przytyms
præterea vel ad hæc, vulgus post epistolarum sa-
lutationem ab hac particula ferè literas inchoare
solet. Aliæ coniungendo disiungunt, vt abo
álbo/ vel, aut, siue, seu. Quod etiam dicitur lu-
bet lubo. Pro quo etiam utimur Imperative ver-
bi salstantini badz/ vt, Badz krotko/ badz
dlugo/ id est, ábo krotko/ ábo dlugo.

Item, li additum distinctionibus, vt, Czarnowylis
Czarnili siue ruber, siue niger. Abo et Albos
Sæpe interrogationibus adhibentur, vt, Abo sie
ten chłop vpił/ num hic ebrius est. Quanquā in
oratione interdum usurpatuſ pro Snadz vel Po
dobno. Podobno/ vel Abo pan nie spos
sobnego zdrowia. Fortasse herus eger est.

Item Uli et Anil, nec, neq. Qui ex Latino in Po-
lonicum interpretantur, sæpius errant, harum Cō-
iunctionum vim non obseruantes. Vi quando, vel,
pro etiam capit, & intendit orationem interdum
per Coniunctionem copulatiuam. Il interdum per
chocia redditur. Vel rex ne salutauerit, I krol
by misie klaniat. Vel mibi oculum eruit.

Wytup mi chocia oko/ etiam oculum. Aliæ
aduersantur. Zásie/ et Zás/ quanquā sunt Ad-
uerbia, tamen pro aduersatiuis Cōiunctionibus u-
surpantur. Bá/ et Lepak/ hic adjiciuntur. Bá/
magis intendit orationem, & interdum est Aduer-
bium affirmandi. interdum aduersatur, vt, cum
dicimus

dicimus, **B**a niechce. Ego vero nolo. interdum explet orationem, sed semper præponitur. Lepak vero postponitur, et significat idem quod vero.

Ta Lepak/ Ale/ Lecz/ Sed Acz/ Aczkoł wiek. Choć/ Chocia/ Chociaż/ Jednak. przedsie, quæ interdum iunguntur, Licet.

Quanuis, Quanquam, Jednak. est tamen. quod etiam dicimus, Wzdy/ et A wzdy. Quod tame minuit interdum et pro saltem accipitur, vt, By wzdi pan był na mie laskaw/o datek bym nie dbał. &c.

Towhem/ et Tierzka/ Chybá. Imo, Nedum explicamus.

Nisi, Solum, videretur esse Aduerbiū, eius usus est diligenter obseruandus.

Causam aliæ reddunt, Gdyż. Bo/ Bowiem/ Abowiem. Ponieważ. Nam, enim, etenim, namq, quandoquidem. Przeto. Jsi/ Iże. Jesli/ Jesliże. Quoniam, Quia, quod, si. Jsi/ cum Jakol səpe commutatur, vt. Mielki dzik iąko sie nie wsciekt/ vel Jsi sie nie wsciekt.

Et ista adiunctiva Gdy. Alž. səpe significat ita, vt, Wnet w traby vderzyli/ až humialo w głowie. Abyl By/ Ile. Cum, Dum, vt Ne, Quatenus.

Inter rationandum istis utimur, Tedy/ (quod etiam est Aduerbiū temporis). Ergo, Igitur, Przeto/ Przetož/ A przetož. Ataki/ Owali/ Awali

Awa. Niākonicē. Quapropter, Proinde, Quā-
obrem, Deniq.

Quædam in oratione præponuntur, ut Sdys.
Bo/ & Abowiem. Quædam postponuntur, ut
Bowiem. Cætera faciliora.

INTERIE- CTIO.

Paucas habent Poloni Interiectiones. quarum
aliæ comminatiuæ, ut, Biāda/ & Biādāß.
Væ, cum tamen sit Nomen Substantium. Aliæ
dolorem significant, ut, Ach! Och! O! Vies
stotyß. Hei, Heu, Ah, O. quod et indignantis
est infandum. Risum alia, ut, Chá/ chá/ chás
Chy/ chy. Hø/ ho/ ho. Silentium, ut sit a-
pud Latinos. Polonice Cyt! ut in Aduerbijs di-
ximus. Reliquæ cum ex sermone quoti-
diano, tum ex lectione sunt
cognoscendæ.

FINIS.

31217

SYNTAXIS.

Nominum Constructio.

Quæ de Substantiis & Adiectiis
Relatiis & antecedentis constructione à Læ-
timis traduntur, in hac lingua per omnia obseruari
debent. quare de ijs nihil trademus. cum ea aliis
etiam linguis quibusdam sint communia, Ad cuius
rei cognitionem plurimum afferent momenti que
in Etymologia sum à nobis tradita, sine quibus, fru-
stra quis hæc in manus sum pserit. Quis autem igno-
ret dicendum esse, Dobry pan. Dobra pā-
ni. Dobre wino. Ron nálezion. Cnotá
nie przepłaczona. Przymierze Exempla Adiectiū
z gwałcone. Moja ręce. Twoj cum Substantiis, v-
pozytek. Właſte bydło. Zawždy bi comprehenduntur
tym pachnie gárnicz czym sie Paricipia & Prona-
s przodku umiązał abo ciego mina.
s przodku náwzwał. Czyj tho Item Relatiis & An-
kon. Páński. Czyja tho wieś. tecendentis, Interroga-
Oyczowska. Czyje to gumno? tiis & Redditius, iā
Moje. Romu nalezy stateczność. Staremu. Kto zámina per Nomenquām p
idzie. Kto mie prowadzi. Słis Verbam.
gá. Czo sie domá dzieje. Respondere possis.
Piże sie. Sed vſitarius est, alteram verborum for-
mam usurpare, Piże siedzą grája. Co their
myſlie

mysli: Ulic dobrego. Po czemu korzeczy
tar: Po dziesiąci groszy. Za coś ty ksiąszki
kupil: Za grosz. Ile kto pieniedzy ma w
skrzyni tyle y godności: abo tyle mu wie
rza.

AD MONITIO.

Interdum Relatium non respondet in genere
suo antecedenti. Ut in hoc REI versiculo: Ucie
bytaby żadna rzec; oczibych sie zatroskał.
Ubi oczibych positum est, pro očhorabych.
Sed illud rarius accidit.

Genitiui constructio.

Genitium asciscunt hæc et similia Nomina Ad-
iectiva. ut, Peter roſiego dobrego. Peter
wzadow. Świadom przysłych rzeszy.
Wzniecen dobrodziejsthwā / & Uiew-
dziecen łaski. Godzien et niegodzien mi-
łosci. Piien wzedu swego. Pewien smier-
ci y zdrowia. Bespieczeni wpadku. Uies-
bespieczen zdrowia. Pewien cęego. Wi-
nien et niewinien karania. Projen klopo-
tu. Syt chlebā. Et quæ sunt his affinia.

Huius loci sunt ista. Młodzieniec pięknych
obyczajow. Ćelek wielkiego rozumu.
Wielkiego záwolania. Panna nadob-
ney vrody.

Item Genitio iunguntur ista, ut, Tessno go.
Szkoła tego, &c. Adde, Trzeba / & Pos-
trzebā.

erzeba. Trzeba nam hetmānā. Potrzeba nam picniedzy. Genitio efferūtur quare pus significat, Ćāsu onego był wielki głod.
Ab his degenerant, Bogaty w pieniadzach
Perwny na nogii Wolen od frasunku. Od woyny.

Datiui constructio.

Hæc et alia quæ plurima Datiui iunguntur. Może być godzien Rzeczy pospolitey / id est, Idemus. Trudno mi. Occupatus sum. Dicimus etiā, Trudno to nā mie. Trudno to nań. Jemu to trudno. Dicitur et podobicū k u brātu / et podobien do brátā. Rájdemu dobremu życzliwy. Cnotliwy przyjaciel. Syn Oycu postuśny. Podobien bratus pro etiam dicunt; Chapiasie do brátā / Fratris similis, defacie intelligitur. Strasny wąskałkim. Srog nieprzyacielowi. Grozny / idem Silny / et Silen. Wistá brzegowí silna. Rowny. Wierny. Sklonny. pożyteczny. Szkodliwy. Spolny. Quæ omnia et alia prope infinita huius generis Datiuum adsciscunt.

Etcōposita ex przyl. ut, Przyrodny. Przystojny. Przytyległy. Przychylny.

Accusatiui & Ablatiui constructio.
Hi duo casus raro in oratione absq; verbo aut Pre-

M positione

positione ponuntur. Proinde in Verbis et præpositionibus eorum constructionem exequemur. Ablatio causa effertur nonnulla, ut Włoch rodem.
Skad rodem. Sed hæc rariora.

PRONOMINIS SYNTAXIS.

In Etymologia Pronominis, quædam ad Syntaxim pertinentia delibauimus accurate obseruanda. In Pronomine primitivo tertie personæ, Sie obseruandum est omnibus personis et numeris accommodari, ut in eius inflexione videre est. Stāram sie o sie. Stāray sie o sie. Stāra sie o sie. &c. Uiewiem o sobie. Uiewiesz o sobie. Uiewie o sobie. Uiewiem nic nā sie id est do siebie. Quod dum Latine quidam uno modo reddere conantur per Se, turpiter impingunt. Nam wielka iego tâskę przećiw sobie. Summam eius erga me benevolentiam agnoscō. pro quo barbari dicunt, erga se, Polonico idiomate decepti. Rādowali sie sobie. Robie soba. Eḡo meo corpore labore. Robiſſ soba. Tuo corpore. Robi soba. Suo corpore. Item, Nam s̄ob̄a co c̄synic. Multa mibi incumbunt negotia. Maſſ soba co c̄synic. Maſſ soba co c̄synic. Idē sciendum de Pronomine possessivo swoj. Uie damci swego miechaj id est, mego. posyc̄

pożyci mi swego konia. Wydał wszystki
swoie pieniadze. Reče dixeris, Day mi noż
swoy id est tuum cultellum. quod vſitatus est
quam Twoy. Nam swoicy māiechndſci
dosyć. non autem Moyey. cum tamen Moyl
vſitatum sit.

50

Swa/ pro Swoiā. Fæminini generis, abso-
lute interdum ponitur, vt, Rāzdy swa porze.
Ja w swa/ à ty w swa. Rāzdy w swa.
Subauditur autem Rzecz! vel aliquid simile.

Swoy/ interdum accipitur pro eo qui se alte-
ri opponat. Ut cum dicimus, Ja sie swego nie-
boie. Radby swego ubil.

Me/ et Twe/ contractum à Moie/ et two
ie/ usurpatur etiam absolute. vt, By w me. Si
in me a hoc esset potestate. By w twe. Si in tua.
By w iego. Si in eius. By w ich. Si hoc penes
ipos esset. Ulic stoizá me. Stoizá naſe.

Ich/ numeralibus et quibusdam adiectiuis et
Aduerbiis adiungitur. Dwá ich. Pieć ich.
Siedmí ich. Wiele ich. Mało ich. Siles
ich. Præponitur etiam in oratione. Nam ich
wiele. Widziałem ich niemáto. Intelligen-
dum autem aliquod substantium quod in oratio-
ne præcessit. Wypádły sárny z lása/ Wiele
ich bylo? Quot erant? Wy wiodt Krol czy-
stych ludzi na wojny/ à wiele ich zgine-
to, etc.

VERBORVM SYN, TAXIS.

Nos methodi gratia in Verborum Syntaxi ordinem Latinorum sequemur, quatenus linguae hu-
ius ratio & idiotismus feret.

Verbo personali finito præponitur nominatiuus
legitime cohæres. Ja c̄zytam. Ty c̄zytaſſ. On
c̄zyta.

Ante autem monuimus, ista Pronomina Ver-
bis non præponi, nisi discriminis & singularis cu-
iusdam demonstrationis causa. Ut si dicas, Thyſ
Panie nadzieia moiā. Tu Domine, & non a-
lius, ſpes mea es. Cnothā c̄zlowieka wſedys
zaleca. In quibusdam ſubauditur nominatiuus.
Ut, Moroia. Porwiedaia. Plota. Szem-
rza. Vbi intelligitur, homines. Et hæc Verba in
impersonalia tranſeunt. Et hæc absolute ponuntur
Grzmi. ſwita. Blyſtaſie. Mirzchaſie.
A Latinorum conſuetudine hæc differunt, & per-
sonali constructioni adſcribuntur: Ut, Idzie
deſſeſj. Pluit. Idzye ſnieg. Ningit. Idzye
grad. Grandinat. Wårznie. Eſt gelu.

Quæ figurate efferuntur cum Latinis conueni-
unt, paucis quibusdam exceptis. Collectiua notan-
da ſunt, quæ interdum non facile agnoscuntur. Ut
Lotroſtwo pro Lotrowie. Et Collectiua more
conſtruuntur. Ut, Lotroſtwo mu bebn̄
podbiſſaia. Reius in Zodiaco.

Verbi Substantiū & similiū constructio.

Hoc Verbum partim cum Latino sermone conuenit, partim suam peculiarem habet Syntaxim.
Bog iest najwietſze dobro. Deus est sumum bonum.

Pro nominatioꝝ usurpamus ablatiuum secundum et interdum eandem rem dupliciter efferimus.
Ociec moy iesth dobry gospodarz et do brym gospodarzem. Ten v mnie bogatym et bogaty. Quod dicendi genus non temere sed cum iudicio est usurpandum. Verba quæ his sunt affinia sic plane construuntur. Ut, Bráth twoy zostal Rástellanem. non autem Rásthellan. Wedzyesz v mnie wdziecñym gosciem. Czynisie pánem. Sstat sie glupim/ Madrym/ id est factus est. Swietym go zowa. et c. Obráli go Cesárzem. Uczy nili go Krolem. Eleganter subauditur Verbum Sum. Jeslim enotliroy. Jeslis dobry. de quibus supra diximus. Item, Moia to rzecj. Iest. Ulie mey tho głowy rozum. Ulie do tego mi teraz. s. iesth. Ulic mi do thego. Ulie dlugo mnie. Ulie dlugo páná/ s. bedzie. Non diu erit superstes herus. Interdum variatur constructio. Wedzie koniec tey rzecjy. Ulie bytby nigdy koniec. Ulie bytoby nigdy kon

gdy konicą. Pro Verbo substantiuo omnis perso-
na et viriusq; numeri impersonaliter, et quidem
frequentissime usurpatur. Uie māsz cum geni-
tiuo. Uie māsz piwā w kārczimie. Uie
māsz iuż nā swiecie komu wierzyć. Uie
māsz pānā domā. Uie bylo go. Uie māsz
ludzinā swiecie/ w sztytko zdziężalo. Et ob-
serua huius Verbi coniugationem cum verbo sub-
stantiuo conuenire, idq; in tertiiis personis singula-
ribus.

Genitiuum admittit sēpius. Jam iest dobrey
nādzieie. Czlowiek ten iest ostrego wzro-
ku/ Okrutnego serca/ wielkiego wzrostu.

Datiuum asciscit interdum: Iest mu dzyes
sieć lat. Bylo mu sto lat gdy umarł. Trzy
lata temu. Anno ab hinc tertio. Coż mu. Uie
mu. Subim. est. Item, Być mrozowi. Być
dzdzowi. Być śniegowi. Być mu w kār-
czie. Zal mu. Duschno mu. Trudno mu.
Mito mu. Uie mito mu. Rad mu. Uie
rad mu. et similia, quæ exponuntur varie, ob-
seruata cuiuslibet verbi significatione. Ut, Być
dzdzowi. Pluet et c. Być piżanicu w kārcz-
mie. Helluo cauponam adibit. Jeszcze mu być
czystym czlowiekiem. Verbum substantiu-
um aliquando indu significat. Ut, W swieto-
zárodzy bedzie w kostowney śacie. Gdy
śte ożenili, byl w hali asowej śubie. Ecli-
pticōs inter-

pticōs interdum dicimus. Ułā tym māło. Ułā
tym wiele. s. iesth/ vel należy. Ulicmido
tego/ s. iest. Nihil mihi cum hac re negotij.

Verba quædam apud Latinos gestum aut statū
aliquem significantia, Nominativum à tergo ha-
bent. quem Poloni vel per Aduerbum vel peri-
phrasē exponunt. Cormit securus. Spi bespiceñ
nie. Bibit ierunus. Pjē nā cęcjo. Incedit sordi-
datus. Plugāwo chodzi. Vbi notandum est,
verbū Chodzic/ pro in dui accipit. ut Latine in-
cedere. Itcubitum incenatus. Idzye spāc/ vel
kt. adzie sie nie wieczerzāiac/ vel nie wiec-
cerzawisz. Nocturnus obambulat. Po nocyc
chodzi/ & w nocyc/ et nocnym obyczāiem.
Quædam Verba pro nominatiō habent genitiūm
partem significantem, ut in his versibus.
Bom widział iedno kſiąże tu pod zam-
kiem w polu/ Ano sie zā nim wločzy dži-
wne go kākolu. id est, džiwny kākol. etc.

Verba Genitiūm iuncta.

Longum esset Verba omnia simplicia enumera-
re, quæ genitiūm postulant. Nos igitur paucis in-
præsentia erimus contenti, vſus reliqua ſappedita-
bit. Bronic. Vetare. Tueri. Tego nam bro-
ni summienie. Vjyc/ žājyc/ Vjywac. Vti.
Mjacač. Attrectare. Vcžyc. Docere. Litho-
m 4 wac.

wāc. Dolere. Quod et Lito mi tego dicitur.
Et zálowáć. Quod et Zal mi tego dicitur.
Strzedz. Cauere, Custodire, et Strzedz sie.
Waiyć sie. Andere. Waiyć. Aſtimare, Acca-
ſat, admitit. Leták sie. Bac sie. Timere.
Wiárowáć sie. Cauere. Chybíć. Aberrare.
Szukáć. Quarere. Nšcić sie. Vlisci.

Jáć sie. lungitur etiam accusatio cum Praepoſo-
zá. Jal sie tego / et Jal sie zá to. Aggredio.
Zyciýć. Optare. Poſyciýć. Mutuum dare et
accipere. Čekáć. Expectare.

Nylić. Aberrare, Fallere.

Boli mie głowá. Boli go serce.

Pátrzyć. Attendere, Inspicere.

Tkać sie. Tangere. Dzierżec sie. Retinere.

Inhærere alicui rei.

Zyciýć. Zadáć. Winſhowáć. Optare.

Slucháć. Audire. Vláwykać. Affuescere.

Verba composita Genitiuum admittentia.

Quae ex Od componuntur, interdum Genitiuo
iunguntur. Ut, Odſtaſil ſwey sprawiedli-
wości. A ſuo iure receſſit. Odmovíć komu
dobrodzieſtwá. Beneficium negare. Odrzeſ
ſie pijanstwá. Ebrietatem verbiſ conceptu re-
puadiare, uel abiurare, quod est Odprzyſiadz.
Oduciýć

Oduciyć sie ziego. Dedicere quod malum est.
Neq; tamen omnia Verba ex Od composita hanc
admittunt Syntaxim. Quae ex Od/ Dostac pie
niedzy. Pecuniam nancisci Doczekac scies
scia et doczekac sie. Post longam expectationem
felicitatem consequi. Ut paucis rem complebitur,
omnia verba ex Od composita genitivo iunguntur,
tamen si et alios admittant casus.

Quae ex Ula. Ulabyci Ulabywac. Acquirere,
Parare. Quod tamen non est perpetuum.
Ulakzywic rogow/ geby. Ulareyknać
ciego. Ulastarowic glorow. et quae passiva p
sie efferuntur Ulaiad i sie chleba.
Pozbawic kogo gardla.

Quædam ex Ula/ ut, Uladrabiono tego
lasi. Huius sylua bona pars excisa est.

Quæ ex Po/ plerunq; genitium asciscunt. Po
prawowac ciego. Quippiam resarcire. Po
ciagac. Attrahere. Pozwalam ram tego.
Hoc tibi concedo. Pozyć niepzyaciela. Ho
stem in potestatem redigere. Sed multo plura sunt
quæ Accusatio iunguntur.

Quæ ex Pod/ sapius hanc habent syntaxim.
Podeprzeć vbośtwą. Pauperem fulcire, eiq;
patrocinari. Alia infinita Accusatio iunguntur.

Quæ ex Przel/ interdum habent genitium. ut
Przebaciyć cudzich wystepkow. Ignosce
re. Przeplacić. ut, Przeplacić item tho su

End. Iniquo pretio pannum emi. Vnde Uieprze
placony cui nullum pretium aquari possit.
Przesiadlo nam tey biesiady. Pœnas luim
ob comessationem, et similia. Cætera Accusatiuos
asciscunt. Przestac zlosci. A vitiis sibi te pare.

Quæ ex Przy raro admittunt genitium, nisi
quando pars, non totum significatur, Przytojyci
et Przystawić swoego. De suo aliquid adiçere.
Przytłucze sie złego nasienia. Przystrze-
gac czego. Przyczynic. Przystuchać sie.
Przybywa frasunku. Przybywa nocy.

Quædam ex Wyk. vt. Wygrac zawodu.
Sed raro.

Quæ ex VI Sapientia Genitium asciscunt, vt,
Vlać winas konwie. Effundere vini aliquid
ex amphora. Uchodzić frasunku. Molestiam
vitare. Czci boemu wwlaczac. Famam alicu-
jus rodere.

Quæ ex Zal raro tamen accidunt. Zaniechac.
Zamieszkac obiadą. Zazyccostosz. Zapomnieć powinności.

Quæ ex Z Wiclefie przyjaciel zebralo. mul-
ti amici conuenerunt. Zbyc klopotu. Curas
abigere.

Regula, quam ego Partis nuncupo.

Hæc regula huius lingua est fere propria: ideo
non faci-

non facile à peregrinis percipi potest. Quoties autem pars alicuius rei non totum intelligitar, verbo adīn gi debet Genitiūs, ut, Day mi chlebā. Da mihi panem. Ualey piwā. Infunde zythum. Weźmi srebrā. Accipe argentum. Day mu se rá! Pieniedzy! etc. Dato illicaseum, Pecuniā. Złodziey wziawwszy pieniedzy vcieli. Ablata pecunia fur aufuit. In quibus omnibus intelligendum est hoc Genitiūo partem rei significari. Si enim dixeris. Day mi chleb! Syr! Pieniadze! Srebro. totum intelligendum erit, id est, Da mihi totum panem, integrum caseū, omnem pecuniā, totum argentum.

Regula Negationis.

Omnia verba Negatio qb⁹ pponitur, Genitiū admissunt, etiam si circa negationē aliis casib⁹ cōnectantur. Ucžynil rzecz siebie godna. Rem se dignam admisit. Ucie ucžynil iego co mro roskazano. Imperio non paruit. Ni am pie niadze. Ucie mam pieniedzy. Sunt mibi pecuniæ, pecunia careo. Sic Mam chleb! nie mam chlebā. Miat mu to zá zle. Ucie mial mu iego zá zle. Hoc in eo non reprehendit. Quod dicendi genus omnes fere peregrinos licet huius linguae non imperitos fugit.

Verba Datium admittentia.

In hoc

In hoc idiomate, sicut & apud Latinos, quodlibet fere verbum admettit Datiuum cum aliis easibus, ut, Przyczytac komu nauke wielka. Alicui eruditionem insignem tribuere. Dziś rādzi w bogim biora/ bogatym dawaia. Hodie fere spoliantur pauperes, ditantur opulentii. Zyczyc sobie sc̄escia. Sibi felicitatem optare. Zwierzamici zdrowia mego. Tibi salutem meam credo. Przypinac komu poprawo. Aliquem vrgere metaphora ab equis sumpta, qui ut expeditiores sint, arctius succinguntur. Et Wadzic komu. Alicui nocere. Szkodzić zdem, & sexenta huius generis.

Reperiatis tamen quædam verba, quorum proprius est Datius. Dzirwuite sie staleñsthwa ludzkiemu. Hominum miror vesaniam. Przypatruiet sie madrym ludziām / aby m z nich mogł brać przykład. Sapientes accurate intueor, vt eos imitari possim. Przysluchasz wam sie temu. Id ausculto. Sunt qui dicant, Wierzeto / meo iudicio non satis ap posite. Wie rze temu. Hoc credo. Wierze tobie. Tibi credo. His adde. Sluzerad kāzdemu / & kāzdemu sic rad záchowuie. De omnibus libens bene mereor. Vnde elegans vocabulum záchowanie. quod & obsequium & gratiam interpretari soleo. Ut si dicas, Ten ma wshed y dobre záchowanje. Hic apud omnes graciosus est. ac si dicasso

si dicas. Ma wielka łaskę v ludzi. Vel. obse-
quio multos sibi amicos peperit. Sed hæc parergos.
Solgowac̄ komu. Alicui indulgere, parere.
Pomocē Pomagac̄ komu. Iuuare quem-
piam. Zabieżeć czemu. Al cui rei occurrere.
Zastapić nieprzyjacielowi. Hosti infidias
ponere, vel de improviso aggredi. Ostapić ko-
mu. Alicui cedere. Rādze tobie. Tibi consu-
lo. Quanq̄ Przykrzyc̄ sie komu. Alicui esse te-
dio. Zagrāć komu. Illudere cui piam, quod
metaphorice pro molestiam fassere capitur. Hoc
verbū & alia q̄ plurima bifariam efferuntur.
Rādze tobie. Tibi consulo. Rādze sie ciebie.
Consulote. Z opilstwā mu przyszła rānia
moc. Exrapula morbum contraxit. & przys-
iąnań. Quanq̄ interdum hæc differunt. Przys-
niesiono nam dobra nowine. Allatus est ad
nos fælix nuntius. & przyniesiono do nas.
Daruieć ty ksiegi. Do tibi hunc librū. & Da-
ruiecie tymi ksiegami. Dono te libro. Bes-
dzie mi to ku pozytkowi & Przydzie mi
to s pozykiem. Hoc mihi erit lucro. Sed hæc
sunt propemodum infinita, & ab ipso vsu petenda.

Accusatiuus post Verbum.

Altius verbis subiectur accusatiuus, & hæc
regula nihil est facilius. Tametsi interdum occur-
runt locutiones altius in quibus, pro accusatiuo ge-
nitiuus po-

nitiuus ponitur. **N**a trzech synow. Tres ha-
bet filios &c. Exempla regularia infinita sunt:
Nisiue cnote. Amo virtutem. Zabil ges ná
obiad. Anserem in prandium mactauit. Roz-
dawam pieniadze. Pecuniam largior. Pię
wino. Bibo vinum. Minat miasto. Præte-
rit vrbem. Przeskoczył granicę. Metastrā-
filijt. Jam was cnote náuczył. Virtutem
vos docui, & hic est duplex Accusatiuus. A La-
tinis hæc differunt. **V**märlnagla śmiercia.
Repentina obiit morte. id est mortem. Interdum p
Accusatio vspatur Genitiuus post imperati-
num, vt, **D**ay mi nośi mieczą. & infinita
alia, attamen in aliis modis vspatur accusatiuus,
vt, **D**al mi nośi miecz; &c. Quod Latini hoc
loco de mensura aut spacio tradunt, nihil ad huius
linguae Syntaxim pertinent. **V**t, Adhuc absum à
Cracoviæ dñi vnius iter. Jeszcze do Brakos-
wá miam zdzién iázdy. ad Genitiuorum par-
tisconstructionem pertinet. Nam imienia ná
trzy mile. Präpositionis est constructio. Sic illa,
Ná wzwojs. **N**á & wzwojz. **N**á miejs. &c.
Vt, Jest tey wieże ná wzwojs 50. lokiet.
Turris huius altitudo est 50. cubitorum.
A Latinis hæc & similia differunt. Nam cie-
zá h̄ciesliwego. Te beatum iudico. Krije wy-
stepel przed thoba. Cælo te culpam. Proſſe
cie o thoi & proſſe tegó. Hoc à te peto. Py-
tam o ejás

tam o ejas y o mieysce. Quero tempus & lo-
cum, vel, de loco & tempore. Et, Pytam drogi.
De via interrogo, & Pytam sie o drodze.
Idem, Vbral sie w sárhe. Vestem induit, &
Obrok sáte. & contrarium, Zwlok. Exuit.
Obut sie w trzewiki. & Obut trzewiki.
Induit calceos. Dat mi swa corke zá zone.
Dedit ei filiam vxorem. Biore cie zá sedziego
vel, Dam sie ná cie. Samo te iudicem. Glos-
wá mie boli. Bok go boli. Doleo caput. Da-
lee latus, que duo videntur Synecdochice efferri.

Ablatiui cum Verbo constructio.

In Verbi substantiū constructione monuimus,
Ablatinum saepius pro Nominatioν surpari in
hac lingua, quod aliis linguis nunquam accidit, quod
sciam. Dicunt igitur Poloni. Uie bađ glupim
pro glupis id est, imprudens aut stultus ne esto.
Ue ynitgo pánem. Ad honores eum euexit,
vel ad opes. Zowiesie sláchicem. & mient
sie, pro ingenuo se venditat. Iesth prosthem
chtopenm/ plebeius est, vel priuatus. Uie czym
sie tym/ czymes nie iest. Quod non sis, esse no-
li. Vel, pro eo qui non sis, ne te vendites. &c.

Sunt et Verba infinita, quorum proprius fere
est Ablatiuus. Nos aliquot exempla subiecisse eri-
mus contenti. Plotkam sie mie paray. Quod
etiam dicitur, Uie baro sie. Nugis ne occupa-

tor, est enim paraciel et bawiciel occupari. Vnde Zabawia occupatio. Brzydzic sie zloscia. A malitia abhorrere. Uie obeyde sie na tydzień ośmia dziesiąt złotych. Brzbować osobami pokarmem. Et Deletum personarum et ciborum et cet. habere. Vnde Brak delectus et Motonymice, pro re qua habita delectu vilior est iudicata. Szafowac pieniadzmi. Pecuniam administrare, Distribuere, Dispensare. Inuenias tamen apud Picem as hoc verbum cum accusatiuo. Vi, Sobrą swe porządnie sfauiet. Sic Władaci Regere, Gubernare. Bog rosztykim wladnie. Deus regu omnia. Sobrze wozem kieruie. Scite currunt fletit. Mnich siali ludzmi. Monachus demeniat homines. Ludzmi moje kłamacze ale Bogiem nic. Mentiri hominibus facile est, at Deo non item sklamat inna. Me mendacio fefelit. Pachnie Roża. Rosam olet et Metaphorice, To porozem pachnie. Res suspendio dagna. Quam Metaphoram sanè elegantem habent et Galli, dicunt enim: Il sent la bart. Restim redoleat ad verbum. Vsiegi przypadly prohem. Situm libri contraxerunt. Kamiciem est snat. Lapidem torfit, iecut. Trwois soba. Animo perculsus est. Romu kijem/wiezieniem/etc. grozic. Alicui minari fustem, vincula. Alter, Cælum minatur pluuiam, Wydzdzowi et zanieslo sic

nioslo sie ná deszcz. et sexcenta huius generis.

Item passiva verba ablatiuum admittunt cum præpositionibus. Tametsi ut ante monui rarer sit passiuorum usus in hac lingua. Passiva autem hic intelligo, quæ circulocutione efferuntur. Jam iest od ciebie chwalon / & Bywam od ciebie chwalon / Proson. &c. A te laudor, rogor, uel inuitor. Wiele miezlego od ciebie podkalo. Multis à te incommodis sum afflicsus. Jam iest od niego bárzo pocieszon. Magna me affectit voluptate. Hoday aby pijanisto wo bylo od Krola s Polsti wywołane. Vtinam à Rege è Sarmatia prescribatur ebrietas. Od jadnego nie flyszan. A nemine auditus. Ziemia bywa zágrzaná / id est, zágrzewa sie od stonca. A sole terra calescit. Cir pie od niego / et mam przywde. Patior ab eo iniuriam. Wole od sasiadá byc lupon / nizli od nieprzyjaciela záprzedan. Malo à ciue spoliani, quam ab hoste venire.

Quæ instrumentum significant, ablatiuo iunguntur. Rijem go vbił. Bacillo hominem cecidit. Rázdegorátuy czym možesz. Omnibus quo possis opitulare. Záchowánim przijazní stoty bywa záchowaná. Obsequio retinetur amor.

Modum significantia, ablatiuum regunt. Teggo doriodl wielka biiegloscia. Rem peregi magnadexteritate. Fortalem rego dostal.

Id astu est assequutus. **V**yrzyſſ c̄zym cie pot-
Ea. **V**idebis quo, vel quomodo te excipiet.

Causa ablativo effertur. C̄zym sie to dziejeſ
iſſgo nie m. iſſ? Qui fit, quod abest. vel, quanam
eius absentiae causa est? Tametsi etiam genitivo hic
ſępe cum Præpositione vitimur. **Vt**, z mitoſci
endy to c̄zytie. Hoc virtutis amore facio. We-
ſeliſſie ſſwey prace. Labore ſuo latatur. **V-**
ſurpatur etiam in causa significanda Præpositio od
Vt, Od wielkiego ſrásunku/ ſchnie. Curis
macrēscit, exhaustur. Item præponimus interdū
Præpositionem Przed / **Vt**, Przed wielkim
doſtāthkiem iuſſie záponniat. Hominem
transuersum agunt nimię opes. Præpositio Dla
cum genitivo idem significat. Dla ſzych trud-
noſci/ nie moge c̄zám yieść. Ita ſum occu-
patus, vt interdum vix cibum ſumereliceat. Idem
significat Prze/ Prze niesposobne zdrowie.
Ob aduersam ualeſtudinem. Prze ſwe niedobrc
zdrowie niemoglem tego veſynic. Ad-
uersa me valetudo impedit, quominus id facerem.

Quæ Latinī hoc loco commemorant, cum Polo-
nico idiomate non conueniunt. **Vt**, Nostri conſi-
ſtantur graui pestilentia. Dicas Sarmatice, Jeſt
miedzy naſym iſrogie powiechrze/ abo
mor. Laborare febri. Nieć febre/ Ni febre
ſtekac/ Goracik/ Žimno. Laborare morbo,
Niemoc/ Chorowac, Laborare capite, et la-
borare pe-

*boreare pedibus, & ex pedibus. Vla glorweiyn. n.2
nogi niemoc. Quod etiam dicitur, Boli go
glorw. / Bola go nogi. Laborat ex capite, ex
pedibus.*

Quæ pretium significant, Ablatino rarius effe-
runtur. Rupit sobie kord zá swé wotajne
pieniaadze. Suis ipsius numis ensem emit, &
Wlasnemi pieniadzmi. Praeponitur inter-
dum Praepositio zá/ cum ablatino. Ut, zá naya-
mem zábit sastádá. Pretio vicinum interemitt.
& cum Praepositione z. cum Genitiuo. Z grosz-
sie zá dzien viednat. Paltus est vnius diei la-
borem affe, seu grossò, ut vulgus loquitur. Ja z
tego nie bede robist. Hoc pretio non locabo me-
am operam. Utiemáss nic drozßego! iáko to
co prosbámi kupuiem. Nihil carius constat
quam quod præcibus emitur, Stuzy zá pienias-
dze. zá co tobiemam stuzye.

Vie sto to imienie za sto grzywien. Hie
fundus centum minis non stat, vel non aequat cen-
tum minarum pretium. Wiele cie to kostuiet.
Quam i hoc emisti? Dziesiec grossy. A sibus de-
tem. To cie niemalo bedzie kostowalo.

*Hoc tibi paruo non stabit. Quod etiam dicunt,
Przyptaciſſ rego. Hoc loco fit mentio duorum
verborum, licere & liceri. Vt, Quanti hoc licet in
foro, id est venit. Po c̄emu to nā rynku.*

Licerians & licitarij est Polonice in rebus mercato

viiii, Dac/ Postapiē/ Ut, Zā dziesieć wież
nid w dāie złoty cęrwony. Captiuos decem
aureo licetur numo. Zā the kupia postepuię
sto złotych. Has merces centum florenis licitor.
Cenic autem est, pretium indicare. Ut, Dro-
go cenic suknio. Carum pro panno vel panni
pretium indicare.

Item verba hæc Stac/ & Urzed.āc/ cum præ-
positione & Accusatiuo iunguntur, & à Latina
Syntaxi differunt. Zā co ten to war sto. Quan-
ii hæ merces astimatur? Zā hæc grossy to prze-
dāie. Sex assibus hoc vendit. Item Wajyc sine
Præpositione, & respondet Verbo valeo. Aureus
numus Pannonicus duobus & quinquaginta assibus
valet. Cęrwony złothy wazy grossy piec
dziesiat y dwā. id est, Piecdziesiat y dwā
grossa. Quantu? Zā co? Po cjemiu? Tanti. Zā
co. Potemu. Dicimus etiam. Zytho iesth w
rychje pieniadzach iako toni. Tanti frumē
tum venit, quanti anno superiore. & Zā ty pie-
niadze. Eodem pretio. Pluris, Wiecey/ Dro-
żey. Wiecey mie to kostuię. Hoc pluris emi.
Drożeiem to kupil. Idem, constructione tamē
differunt. Minoris emi quam tu. Tanieiem kū-
pil niż ty. à Taniej id est leuiter, seu leui pre-
tio. Zā co zā to. Quoniam pretio, vel quantum uis
magno pretio. Ledā zā co. Viliissimo pretio.
Ablatiuos etiam ista cum præpositione asciscut.

Powscia

Powściągac sie od gniewu. Abstinere ab
ira. Hamowiac sie od zlego. Amalosibitē-
perare. Od kisiego bierze co może. Ab om-
nibus auferit quod potest. Ustapię komu zdro-
gi. Cedere alicui via. Jests Brakową do-
Wiedniu mil 50. Dista 50. miliaribus. A be-
sedomo. Ucie byc domą. Unde, Ucie bylo go-
domą aberat domo. et, Ucie był domą. W
miescie wedworce na rynku. in urbe, in
aula, in foro. Hinc Uciebytnoscia absentia, et
præsentia byttnoscia. quod frequentius circunlo-
quimur. Przy mnie to nigdy nie bywa. Id
nunquam sit in mea præsentia, vel, w byttnosci
mey/ &c. Jam iest rozny od niego. Diffe-
ro ab illo, quanquam differre interdum est. Od
kladac. S-yem odlozonoo. Dilata sunt Co-
mitia. Item, Idzie droga/ śrzdkiem. Ince-
dit via, it medio, que sine præpositione efferuntur.
Quædam bifariam proferri solent. Przestoczył
prog. Transiliyt limen. et, Skoczył przez
prog.

Temporis Nomina.

Varie ista apud Polonus efferuntur. Aliqua-
ndo enim Genitium habent: Tych czasow má-
to cnotyná swiecie. Rara inter mortales vir-
tus hac tempestate. Tego dniá umart. Eo die
ebyt. Tey godziny mi sie syn vrodził. Hac

boranatus est mihi filius. Interdum præponitur
Zá / Vt, Zá cjasow iego tho sie działo. Hoc
accidit eius sacerculo. Zá Krolá Zygmontá. Re-
gnante Sigismundo. Zá mnie tho nie bedzie.
Hoc non fiet me superstite. Zá niego. Eius tem-
pestate. Zá sywotá iego. Dum rixit, Eo viuen-
te. Aliquando cum Præpositione Wl & Accus.
Wony czásy wielki był pokoy. Ea tempesta
te summa pax vigebat, & po ten czás/ hoc tem-
pore. Po ty lítá. Zá krotkie látá. Hisce an-
nis. Paucis annis. Po thy dñi. Hisce diebus. W
dzien niedzielný/ & w niedziele. & ita de re
liquis. vt. W now Máiá bedzie strášne zá
ćmienie stóncá. Nouilunio Maij ingentem sol
palietur eclipsim. Wrok. Anno exacto, vel post
annum, quod etiam dicimus, po roku.

Differunt tamen hæc. Jest iess cže w swoich
leciech młodych. Est adhuc virenti ætate. Et,
Wrocil sic we trzy lítá. Anno tertio redijt.
Dicimus etiam. Był w mnie tymi czásy. Su-
periobus diebus apud me fuit. Rychlo potym.
Dlugo potym, paruo & longo post tempore.
Ode trzech lat w mnie nie był. & trzy lítá
temu iako w mnie nie był/ przez ty trzy
lítá w mnie nie był. Triennio ab hinc apud me
non fuit. W ten czás/ & tła ten czás. Hoc
tempore. Pod ten czás. Sub id tempus. O tym
czesie/ O tey dobie/ O te dob. Hoc tempore.
Hoc mo-

Hoc momento. Swá dni go nle bylo. Biduo
abfuit. Dziesięć lat z Moskwa walczymy.
Decem annos cum Moscho bellum gerimus. We
dnie y w noczy robi. Dies atq; noctes laborat.
Już trzy godziny ná dzien. Iam hora diei ter
tia. Pierwsza godziná w noc. Prima noctis ho
ra. Już mis piećdziesiąt lat. Est natus cir
citer quinquaginta annos. Quem almodum etiam dí
cimus. Nam z dziesięć złothych. Mibi sunt
circiter decem floreni, p quo etiam dicunt okolo.
Do trzech lat. Uli trzy lata. Ad triennium
et in triennium. Uli switaniu. Ipso diluculo.
Za kilka dni. Paucis diebus. Trzeciego dni
Márcia do mnie przyiechał. Ad me venie
tertio Martij die.

Locorum Nomina.

*Ad locum, Jechał z wojskiem do Wę
gier. Exercitum duxit in Pannoniam. Sic, Do
miastą/ do domu/ do zamku/ do wsi.*

*E loco, Wrocił się z Włoch/ ábo przyie
chał. Rediit ex Italia. Sic, Z miastą/z domu
z zamku/ ze wsi.*

*In loco, Niemiec chce/ ábo chce sie Niem
cowi w Wegrzech panować. Germanus in
Pannonia vult regnare. Jam iest w mieście.
Ide z miastą. Ide do miasta.*

Per locum. Ut, Uli Králow poiedziem.

Ibimus Cracouia. Lásem/ & ná lás. Borem
& ná bor/ & przez wies. Locorum Nomina
sine præpositionibus non usurpantur, præter dos-
má quod est Aduerbiu. Miešká w Brás-
kowie. Dagit Cracouie. Ucžyl sie we Włos-
zech. In Italia dedit operam literis. In epti qui-
dam Sarmatæ Latinissantes promiscue confundunt
vrbium & regionum nomina. Dicunt enim, Est I-
taliæ, pro est in Italia, & iuit Italianam, pro iuit in
Italianam: quia etiam dicunt, est Cracouie, iuit Pa-
narium. Sed hæc parergos.

Numeralia Nomina.

Quædam ad hanc rem pertinentia in Etymologia
delibauimus. Cæterum quod ad Cardinalia seu pri-
mitiva attinet. Ut, unus, Duo, Tres. Obseruan-
dum est in constructione, quid usus obtinuerit. Ut,
Chtop iednym Motem robi. V nobo ne fa-
cit opus agricola. Swiemá Wolmi/ Trze-
má/ & Trzemi Wolmi. Ćstermi wolmi.
Quæ sequuntur hanc habent Syntaxim: Piacya
Wolow. Szescia wolow. Siedmia wo-
low. Osnia Wolow. Dziewiacia Wo-
low. Dziesiacia Wolow. Sed hæc usus do-
cebit. Ad interrogationem Quot? wiele: ista No-
mina respondent. Quanquam Wiele Polonicum
latius patet, quam Quot Latinum. Significat enim
ut quantum. Wiele srebrá. Quantum argenti,

Wiele pánoro: Dwá. Wiele pań: Trzy.
Wie latz: sto.

Ordinalia respondent questioni Quotus, a, um-
pro quo Poloni propriam vocem nō habet. Sed ab-
utuntur nomine interrogatiuo. Ktory vt Quotus
in ordine, Ktory w rzedzie, Primus, Pierwszy
Secundus, W.ory. Tertius, Trzeci. etc.

Distributiua circunloquimur per Pol vt Po-
iedenkiem s kím czynic. Singulariter certa-
mme cum aliquo pugnare. Poiednyim / Singuli.
Po dwu/ Bini. Potrzech/ Terni. Po czte-
rzech/ Quaterni. Po piaci. Quini. Singulis da-
tus est annulus. Rādemu po pierścieniu dą-
no. Potrzech złotych sic nam wsyskimi
dostało. Singuli ternos florences accepimus. Po
dziesiąci. Deni. Podwudziestu/ Viceni. Po
trzydzięści. Triceni etc. Po stu/ Centeni. Po
tysiącu/ Milleni. Po wielu lat maja. Quot.
annos nati sunt singuli.

Obseruandum etiam huius linguae idioma. Dici-
mus enim, Dwá polegli/ & dwá ich pole-
glo. Duo ceciderunt. Dziesięć nászych zabi-
to/ a pieć rannych. Decem è nostris interempti,
quinq; autem vulnerati. Dwadziesiąt tysięcy
na placu zostało. Viginti milia in conflictu de-
syderata sunt. Non dices Sarmatice, Wiele sa.
Quot sunt. Sed, Wiele ich iest. Neg. e iam.
Wiele przyiechali. Quot aduenerunt. Sed.

N 5 . . . Wiele

Wiele ich przyech. ilo. Wiele ich pſe.
Quot bibunt. Et ita de reliquis.

Infinitius.

Latina Infinitiuū constructio in Polonico ser-
mone raro locum habet. Significauit mihi suis li-
bris, se eas ad me venturum. Pisał do mnie iż
iutroß v mnie bedzie. Aiunt eum esse Craco-
nia. Powiadáia iż iest w Krakowie. Quod
dici potest: powiadáia go być w Krako-
wie. Powiadáia o wielkim głodzie we
Włoszech. Aiunt Italiam magna laborare fa-
me. Ucie powiadayże go być v mnie. Cane
dicas eum apud me esse.

Prágne cie widzieć/ Stoba mowic. Cu-
piote videre, Te alloqui: pro quibus etiam dicūt,
Radbym sie stoba widzial/ & radbym
cie widzial. Radbych s toba mowit.
Mysle iecháć precz. In animo habeo peregre
proficisci. Musze mowic/ ki. dykaża. Iussus
loqui cogor. Ucie mogez zla żona mieszkac.
Cum mala uxore vivere nequeo. Oczę go spies-
wac/ Gracj Tancowac. Doceo hominem can-
care, ludere, saltare. Godzi sie mowic. Licet
loqui. Przystoi/ & stussze mu sie pānu vpo
korzyć. Aequum est ut herosit supplex. Trāfia
sie iecháć do miasta. Contingit urbem adire.

Godzi

Godzisie o tym wiedzieć. Id scire refert.
Strzeż sie by cie nie poznal być smętnym
Cauete tristem esse sentiat. Quod melius dicitur.
Strzeż sie aby po tobie smętku nie poznal
Żda się sobie madrym/ & być madrym.
Sibi sapiens videtur. Ucie przystoi mu być
śląchcicem. Non conuenit ei nobilitas. ~~W~~
~~U~~mie wifekō wolnoſ ale cnocliwym
być nie godzisie. Romæ cum liceam omnia non
licet esse probum. Juſ in am ejs iechac̄ stad
Tempus est hinc abeundi. Ucie dāic mu iechac̄
Non petitur eum proficiſci.

Præterea ut ame monui, infinitiuus pro futuro
ſaepē usurpatur. Ut, Choć złodziey raz y drwā
vcie cje/ przedſie mu gárdlo dāc. Fur lices
ſemel atq, iterum aufugerit, tamen capite pœnas liz
ei. & alia infinita huius generis. Item eclipticos
infinitiuo utimur in interrogatione. Ut, A iuſ iea
chac̄ pánic: Num proficisci tempus est? vel
Mene ire? subitel, iubes. A brac̄? Capiamne?
Qua phraſi utimur; cum de eare de qua agitur, p-
ceſſit oratio.

Latinorum more eleganter utimur infinitiuo in
narrationibus pro indicatiuo. Skoro przyiechā
łō Rycerstwo/ to brac̄/ to łupic/ &c. Vbi
aduenere milites, mox capere, & p̄dari, s. cœperūt.

De primitiuis & frequentatiuis, vide que
in Etymologia annotauimus, sum enim diligenter
obſer-

obseruanda, & distinguenda. *Vi*, *Dam*, *Da-*
wam. *Kozeznal*, *Kozeznawal*. *Wy-*
wiodł, *Wywodzil*, *Przywiodł*, *Przye-*
wodzil.

Impersonalia.

Antea demonstratum est, duplitem esse imper-
sonalium verborum terminationem. Aut enim ter-
tiam personam indicat, praesentis pluralis numeri mu-
tuantur. *Vt*, *a Miluie*, *Amo*, fit *Miluia*. *A-*
matur. Aut similia sunt passiuus, que particulam
sies adiunctam habent. *Vt*, *Godzi sie*, *Decet*.
Quibus adduntur hæc, & similia: *Trzebá* & *Po-*
trzebá, *vbi subauditur iest*, *Opus est*, *vel opor-*
itet, & *Teszno*, cum genitivo, *Tædet*. *Videntur*
& hæc impersonaliū habere formam: *O to idzie*.
De eo agitur. *Vt*, *à tym staneto*. *Sic constitutum*
est. Porro impersonalia verba casus suos habent in
constructione. Quæ ab actiuis oriuntur, constructione
onem habent interdum absolutam, & sine casu. *Vt*,
Wjedy miluia. *V biq, amatur*. *Vs ryntu sie*
bija. *In foro pugnatur*. *W Polscje sie o wiâ*
re sârza. quod actiuum non est. *In Sarmatia de*
Religione contenditur. *Casum hæc recipiunt*:
Rzymi sie bija. *Fustibus pugnatur*. *Złodzie-*
ja obiecha. *Fur suspendio necabitur*, & *sexcenta*
buiusmodi.

Quadam modo construuntur: *Vlie godzi*
sie cudze

sie cudzego pragnąć. Alienum concupiscere
non decet. Godzi sie kisiem u o dujsnym
zbawieniu wiedzieć. Omnes decet salutari do-
ctrina imbui. Vnde godzi sie abyś miał o tym
wiedzieć do czego nic nie masz. Non decet
eate scire quae ad te nihil attinent. Cum nominati-
um asciscit est personale. Ut, Tho mi sie nie
godzi vel Przystoi. Hoc me non decet, vel mi
bi non licet. In alia significatione: Vla to sie nie
godze. Ad hoc non sum idoneus. Then sie nā
wo yne godzi. Bello idoneus, aptus. Trzebaś
genituo interdum iungitur, ut ante docuimus.

Dokisdey rzeczy pilności trzebaś et pos-
trzebaś quod est nomen declinabile, et necessita-
tem significat. In omni re diligentia est opus.
Interdum verbum præcedit. Trzebaś sie temis
vczyć kdo chce vimieć. Eum literis operam da-
re oportet, qui doctus esse velit.

Impersonib[us] annumerari possunt, Vla[dy]y.
Decet, Conuenit. Cuius constructio est duplex. Vt
Vnie nalezy na dobrego człowieka zdrowia
dziać. Virum bonum fallere non decet. Vla[dy]y
kāżdemu cnocy pilnować. Virtutem colere
quenq[ue] decet. Et cum casu, To tobie et na cie
nalezy. Hoc te decet. Eiusdem significationis est
Przystoi. Sed datiuo tantum iungitur. Item ver-
bum substantiuum sape pro refert et interest pon-
tur, ecliptice tamen. Vt si quaras: Coś na tym
Subo

Sub. iest/ Latine, quid refert. Wiele n̄a tym.
Multum interest. Nalonā tym. Parui interest.
T ametsi pro interest aliquando dicimus Ula-
lejy/ & Przystoi/ Vt, Przystoi/ Eādemu
Boga chwalić. Interest omnium Deum cole-
re. Ualejv to Rzeczypōspolitey/ aby n̄a
uki byl yzachowāne. Reipub: refert conserua-
mliteras. Pro Ualejy/ & Przystoi/ Dicimus
interdum Iest/ cum genituo. Vt, Uie iest mo-
drego c̄stowiekā/ mowic̄ p̄zchliwie.
Non est sapientis temere loqui. Sapientis tamen ad-
dimus rzecz. Vt, Uie twoia to rzecz. Hocci-
bi non conuenit, vel, non tuum iest. &c. Uic mie-
do tego. Nihil mea refert. Coż tobie do tego
s. iest. Quid tua interest.

Zal mi tego/ & lido mitego/ usurpantur
Subaudiendo verbum (iest) pro paenitet, dolet,
miseret; pro quibus dicunt Zaluie/ Lituie. Te-
sido cum genituo, ut ante monui, significat tādet.
usurpant etiam hanc phrasin, Już mi sie tu u-
przykrzyto. Huius loci iam pertasum est, quod
personaliter offerūt, To mi sie mieysce vprzy-
krzyto. Wytyd miss. iest. Me pudet, cum Ge-
nituo.

Trāfia sie/ Przygadza sie/ Wywa/ sunt
fere Synonyma, & significant, Accidit, Euenit,
Contigit. Chce sie. Libet. Wolno s. iest. Go-
dzi sie. Licet. Zdasie. Placet. Lepiez s. iest.
Prastat

Præstat Aduerbium pro verbo. Varie exponitur
verbum vacat. Dicimus enim, Non mibi vacat,
Trudno mi. Omnibus vacat. Wyjyktim ta-
cioi &c. Dosyci Aduerbium, id est Satis, v-
sai patur pro verbo impersonali, Sufficit pro quo
figurate dicimus, Poty krys quod hactenus signi-
ficiat. Est enim Aduerbium loci. Constat mibi.
Wiem. Non constat inter omnes, Wie z g adz e-
ja sic wyjycy. Zgadzam sie z nim. Mibi
cum illo constat. Debet, Ma. Apparet, Znacz
infinitius est, &c.

De Aduerbio pauca.

Comparativa sic construuntur, vt, Lepiez spie-
wam niżli & niżty. Melius te cano. Superlati-
ua autem hoc modo. vt, Walepiez ze wjszth-
kich uczyńil Optime omnium fecit. & Wale-
piez uczyńil niż wjszcy. Item Comparatius
& Superlatiuss sui positivi constructionem sequen-
tur. Vt, Blisko miastā prope urbem. Blis-
zej miastā propius urbem. Wabliżej miastā
sta proxime urbem.

Dosyci & Mito genitio iunguntur. Dos-
yci wymorow/ a mało rozumu/ Satis elo-
quentia, sapientia parum. Partim, dicimus, Cies-
cia. Pridie, Dzień przed cum ablativo. Vt,
Dzień przed Wielkanocą/ Pridie Pascha.
Vulgua

Vulgus Romanum dicit Willia. Postridie, Vlás
záintrz / et admissit post ut, Vlázáintrz po
Wielkieynoczy Postridie Paschæ. Reliqua pete
ex superioribus.

De Coniunctione.

Differentiam A & I Coniunctionum copulati-
uarum vide in Etymologia.

Aby / Vie Ne, sic construuntur: Prose cie
aby tego nie c̄syni! Peto à te ne id facias.

Diciture et Zebȝ. Boie sie aby sie Ociec nie
roznemogt / Vereor ne pater in morbiu incidat,
pro aby et zebȝ. Ponitur sa pius simplex By. ut
ante docuimus. Bifariam dicimus. Vlie wat

Gdy / tempus. pie iż sie wroci / & Vlie wat

Jako / similiter. pie aby sie nie mial wroci!

vt, Jako i. quam. Non dubito quin reuertatur.

Chocia. Rajec ie châ! et Rajec a-

Boday. bys ie châ!. Iube ut proficisca-
ris, et proficisci.

vt, Jȝ. Boie sie iż sie nie ostoi / Metuo ut substet.

Quod uel Jȝ sie tobic ná zdrow u polepsyo/ras

Quia, iż. dem temu / Te conualuisse gaudeo. Cetera an-
te dicta sunt.

Quo ad, Jle vel Co vt, Jle / et Co bedzie
moglo byc / Quo ad eius fieri poterit.

De Præpo-

De Præpositione.

Quæ Præpositiones quibus iungantur casibus, dæ
xi in Etymologia. Sed mira est quarundam præpo
sitionum varietas, quæ multum negotij huiuslin
guæ imperitis facessit. Nos quo ad eius fieri pote
rit, rem perspicue explicabimus.

Dol. i. Ad, Podz do mnie/ Veni ad me, &
hac est propria significatio. Cæterum interdum la
tius patet eius uis. Ut cum dico: Ucie znam/ &
Ucie wiem nic do siebie/ Nullius rei mihi sum
conscius. Do siebie sta pâla nogâmi. De an
tipodibus, quisibi aduersa figunt uestigia. Dotes
go nie mam przekâzy/ Hac in re nullum sen
tio obstatulum. Ucie mam do ciebie żadney
winy/ Nulla in te culpo. Ostáržono mie
do páná. De me apud herum habita est conque
stio. Et si quæ sunt similia.

R/quoties pro Ru/ ponitur, consonantem præ
cedit Molam & cobie. Qua de re aliás à me di
flum est. Ru/ promiscuē tam vocabulis quā con
sonantibus præponitur. Ut, Ru iármárko wijs
Ad nundinas. Ru lásu/ ad syluam. quod etiam
versus significat. Ut si dicas, Jechat ku Krás
kowowi/ Craconiam versus profectus est. Ucie
enam sie ktemu/ Eonon inclinat animus.

V/ & Przy differunt, tametsi interdum con
funduntur. Ut, V Oyczâ mieška/ & przy

Gycu mieſkā/ Apud patrem habitat. Differunt
vt si dicas: Choć v Gyczā mieſkā/ a wždy
przy nim nie był gdy vmarł/ vel przy ię-
go śmierci/ Licei apud patrem degit, tamen ei
morienti non adfuit. Quod me pte dixeris: Uie był
v niego/ vel nie był v śmierci iego. Przy
thymem był/ Huic rei interfui. Był przy o-
biedzie/ prandio interfuit. Przy tobie/ te præ-
sente. Coram me, Przy minie to mowiono/
Hoc me præsente dictum est.

Przed/duplicem habet casum. Zāiac przede-
psý vciekā/ Fugit Lepus persequentes canes.
Przed śmiercia/ ante obitum. Przed świtā-
niem/ ante diliculum. Przed pánem/ Coram
hero, Hero præsente. Dicunt etiam: Powiem to
przed pánem/ hoc hero dicām. Ad verbūm, co-
ram hero. Nie wiem czd mam c̄synic przed
tym złym sasiādem/ hæro, adeo mihi mole-
stus est hic malus vicinus. vel, Ob malum vicinū,
et præ malo vicino, vehementer angor. Chtop
przed chwastem dobrze sie nie wścieczeſ
Præ tot herbis noxyjs parum abest quim rusticus in-
saniat. Nam droge przed soba/ Mihi est pe-
regrē profiscendum. In hac significatione iungū
tur ablatiuo. Quoties autem in motu significādo ad-
bibetur, habet accusatiuum. Ut si dicas, Uie no-
ha plotek przed kaptaną/ Nuge ad ponifi-
ces non deferuntur. Uie trzeba przed sie ledā
c̄jego

ęego braci Non quiduis aduertendum, aut in
animum recondendum est. Vel, non quiduis ten-
tandum aut aggrediendum. Unde elegans vox co-
posita ex tribus. Przed sie wziecie Conatus, ce-
ptum, Italice, impreha. Wyjedt przed miasto
Extra urbem egressus est. Przez cum accusa-
tivo, ut, Przedto propterea. Przez sive tru-
dnosci nie mogl przyjsc. Obsuas occupatio-
nes venire non potuit. Item, Nie mam nic
przez gością. Non est quod apponam hospites.
Przez Bog Opem implorantis est, per Deum, uel
pietatis indicium est. Przez cum genitivo, ut
Przez klopotu to nie bedzie. Haec res mole-
lestia non carebit. Et Synonima sunt, Przez bez
Procę / Oprocę / Krom / Kromia / O
krom / quæ omnia respondent præpositioni, Sine,
& genitium asciscunt. Przez etiam accusativo
iungitur, ut, Przez miasto per urbem. Przez
pole per agrum. Przez lás per syluam. Et no-
tandum discriminem inter Przez & Po Dicimus
enim. Przez plot przeskoczył se pem translit. -
Przez miasto poiedziem / Urbem traiciem.
Chodzi po mieście per urbem incedit, vagat-
ur. Przez pole Przez gore. Interdum usur-
patur pro. Za polem / Za gorą post agrum,
post montem ad verbum.

Przeciwo Aduersus, Contra, è regione, da-
giuum exigit. Przeciwo Bogu aduersus De-

um. Nieszkam przeciwko Ratuszowi
ē regione curiae habito. Sumitur et in bonam par-
tem pro in uel erga. Ut, Znam láskę ego prze-
ćwko sobie/ Noui hominis erga me benevolentia

Zá varia significat, quo sit ut varios quoq; ca-
sus habeat. Primum accusatio iungitur, et signi-
ficiat pro. Zá głowe dat sto grzywien/ Cae-
dem redemit, uel luit miniscutum. Oko zá okoj
Oculus pro oculo. List zá listh/ Ćiapká/ zá
ćiapkę/ Dobre zá dobre/ Złe zá zle/ et sex-
tenta huius modi. Nie mam eo robic/ Non est
quod laborem. Nam zá co pámu dziekowáć
Est quod hero agam gratias. Zá pieniadze w sy-
stekiego dostanieś. Wet zá wet. Poyde s-
toba zá leb/ tecum pugnabo. Zá pásy chodzic
Luttari. Wzialgo zá reke/ Manu ipsum ap-
prehendit. Nam zá tot Existimo. Deinde abla-
vuo iungitur, et significat post uel trans. Ut,
Nieszká za wiślą/ trans Isthulam habitat. Jsc
zá kím/ Sequi alterum. Zá miastem/ post vel
prope urbem. Psi mu zá vchem wyca/ pro-
verbium, quo significamus, aliquem in angustijs ner-
fari. ad verbum sonat, Eius aures allatrant canes.
Cum motui significando adhibetur, Accusatum habet. Ut, Jechał zá rzekę profectus est trans
fluum. Jest zá rzeką est trans flum. qui-
etem significat. Item dicimus, Przeczymie sie
zá kím/ alicuius nomine alterum rogare. Unde
Przeczymial deprecatio. Zá roszazanym/ pro

Vlărość kazanie / imperio. Zá prošba / pros
Vlă prošbe / vt, Vcžn to zá moia prošba
Zá moia przyczyna / Hoc meæ deprecationi
concede. Hoc merogante facito.

W/et Wz/duos admittunt casus. Cum quiete
tem designant, ablatio iunguntur. vt, Jest w do
miu/ Jest w mieście/ Pięce w karczmie/
Ma kotki w łbie. We dnie/ interdiu, W
nocy/ noctu, We spiaczki/ interdormiendum.
quod est aduerbiu, Sicut et Wrecz Cominus.

Quando motui adhibemur, accusatiū asciscunt.
Przyjal gościā w dom/ hospitē exceptit in æ
des. Poyde do ciebie w dom/ adibo tuas ædes.
Dal imu w gebe/ colaphū ei in flixir. Minic to
w leb/ prouerbiū, in meū caput hoc recidit. Vde
rzylí w sie/ in se mutuo irruerunt, uel impetum
fecerunt. Wpādli w błoto/ in cœnū deciderunt
Mowil mu w oczjy/ in os ei dixit.

W/interdum cum hoc casu tpi significando adhi
betur. vt, Wzieni nowego Lata/ Calen. Ia
nuarij. Ule godzi sie w święto robić/ die fe
sto opus facere ē nefas. Sed de his qdam antea deli
bauimus. Wdawa sie w rzecj cudzja/ negotijs
alienis se immiscet. Wrywa sie w czudzja po
wieść/ orationem alterius interrumpit.

Miedzy/ ablatiuum asciscit, cum quiete signifi
cat. vt, Rtho miedzy dobrym bywat/ be
dzie dobrym/ probus euadet, qui inter binos ver

satur. **Jest** zgodā miedzy sasiādy. **Miedzy**
mna/á miedzy roba. Quando motū significat,
accusatiū admittit. vt. **U**cie chodz miedzy pi-
iāne/ **T**emulentis nete adiungito.

Pod/ quietē significans, ablatiuum habet. **P**od
ziem/a/ **P**od niebem/ **P**od soba/ sub se. **V**n
de **P**odsobny/ equus quadrigarius qaurigā por-
rat. **F**ormulas iurandi sic interdū effingunt: **P**od
ma cnotha/ **P**od ma wiāra/ **P**od mym
zbawieniem/ quasi dicās meā virtutē, fidē, sa-
lutem iuro. **P**od wina/ multio inter posica, quod
vulgus ait, sub pœna. **P**od pokrywka/ sub spe-
rie uel in speciē. Quādo motū significat, accusatiū
habet. vt. **M**ostwicin/ **T**atāry pod sie pod
biti. **P**od moc swa/ **M**oschus Scytas subegit,
uel in suam rededit potestatem.

Peculiare est. **P**od ten cjas/ hoc tpe. Itē: **Z**ey
dzie sie ten kon̄ pod pánā/ equus h̄ic portando
hero apius. **P**odie zdek dobr̄y pod páchołkál
Mannus famulo idoneus. **U**cie przyjaciel sie
pod nas podsádz̄a.

Ulá/ quietē significas, cū ablatiuo, sup et in. **U**lá
Trz go-glowiel sup et in capite. **U**lá gorze/ sup monte
dziny na et in monte. **U**lá ziemī/ humi. Interdum ponit ut
drien. p W/ **U**lá miescie/ p w miescie/ in oppido.
Accusatiū asciscit in motu. vt, **P**oide nā cie iā
konā Tátarziná/ ego in te ruā uelut i in Scythā
Szedl nā miasto/ **U**lá pole/ iuit in vrbe, rus,
uel in agru. **U**cie mi nā to nie odpowiedzi al-

18

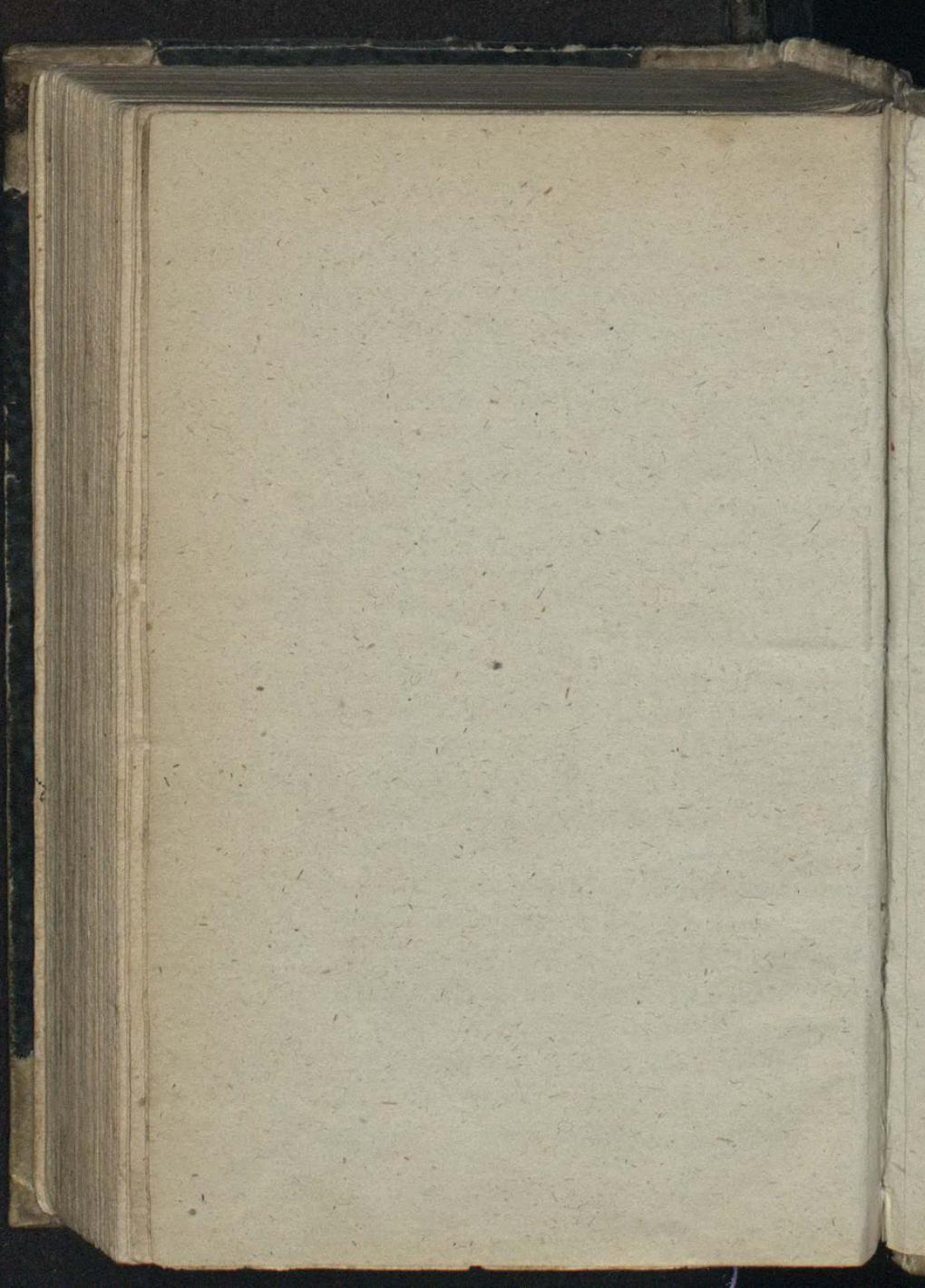
ad hæc ut Wydał swe pienias
dze ná fráški in nugas effudit pecuniam. Vlā
twe stowoo to včyňne/iuis uerbus fretus hoc fa-
ciā. Vlā moie prosbe včyń tho. To zle ná
mie wiedzie/inique hoc mibi obiecit. Prosbe cie
ná obiad. Trefil ná obiad/et w obiad/in-
uito te ad prandium. Tráfil ná głodnego pás-
chołká/vel ná chudzinel incidit in hominem
omniū indigū. Dáć ná wiare. Dáć ná borg
credere merces alicui,. vendere nō p̄senti pecunia.
vender à crédito Ital. Dáie sie ná cie/ ná twe
zdánie/ ná twoy rózsadek/ tuo arbitrio stare
volo. Przywiodł go ná hák/ puerbiū, in sum-
mas eū deduxit angustias. Szli chłopi ná ry-
by/ piscatū pfecit sunt. Et late patet in hoc genere
hæc particula. Poddzimy ná przepiórkis/ eamus
uenari Coturnices. Poszły dzieci ná grzyby/
pueri fungos collectum iuere.

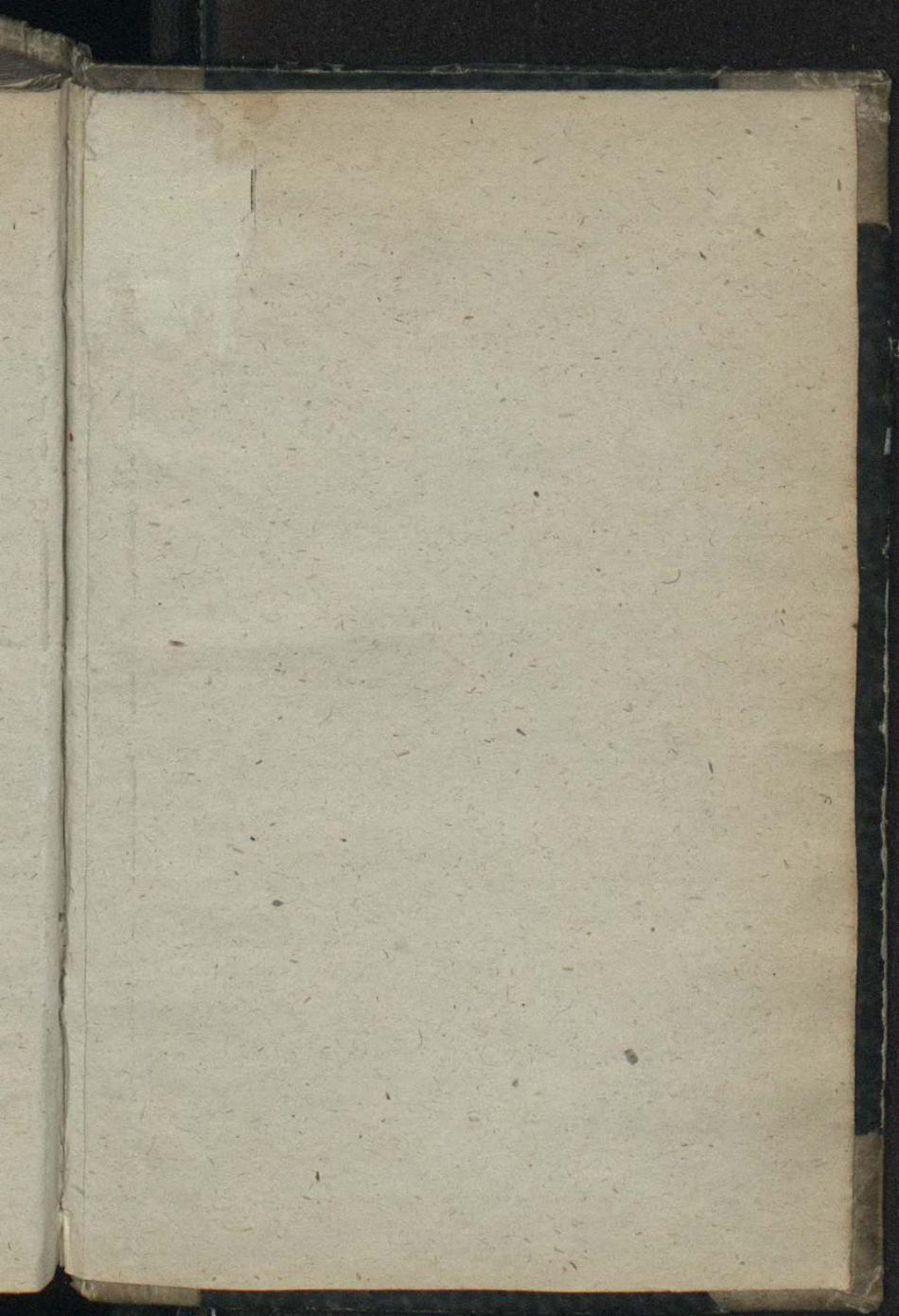
Vlād/ viriq̄ seruit casui. Quoties motū signifi-
cat accusatiuo iungitur. vt, Chwala tego nád
wózyciki inel supra oēs alios laude hic uehitur.
Huc adiungenda sunt: Vlād to/ pterea. Vlād os-
byczay/ pter soliu. Vlād rozum to iest/ hoc
supra imgeniu est. Quietē cum significat, ablatiu
asciscit. vt, Sto inád nim. Sto nád robos-
tiki/ ad uerbum, stat su p̄ eum, ille imminet, eum
diligent. obseruat, oparys instat. Ma nád so-
ba páná/ hero subiectus est, uel, dño sub
Vlād miastem moy dom siedzi domus.

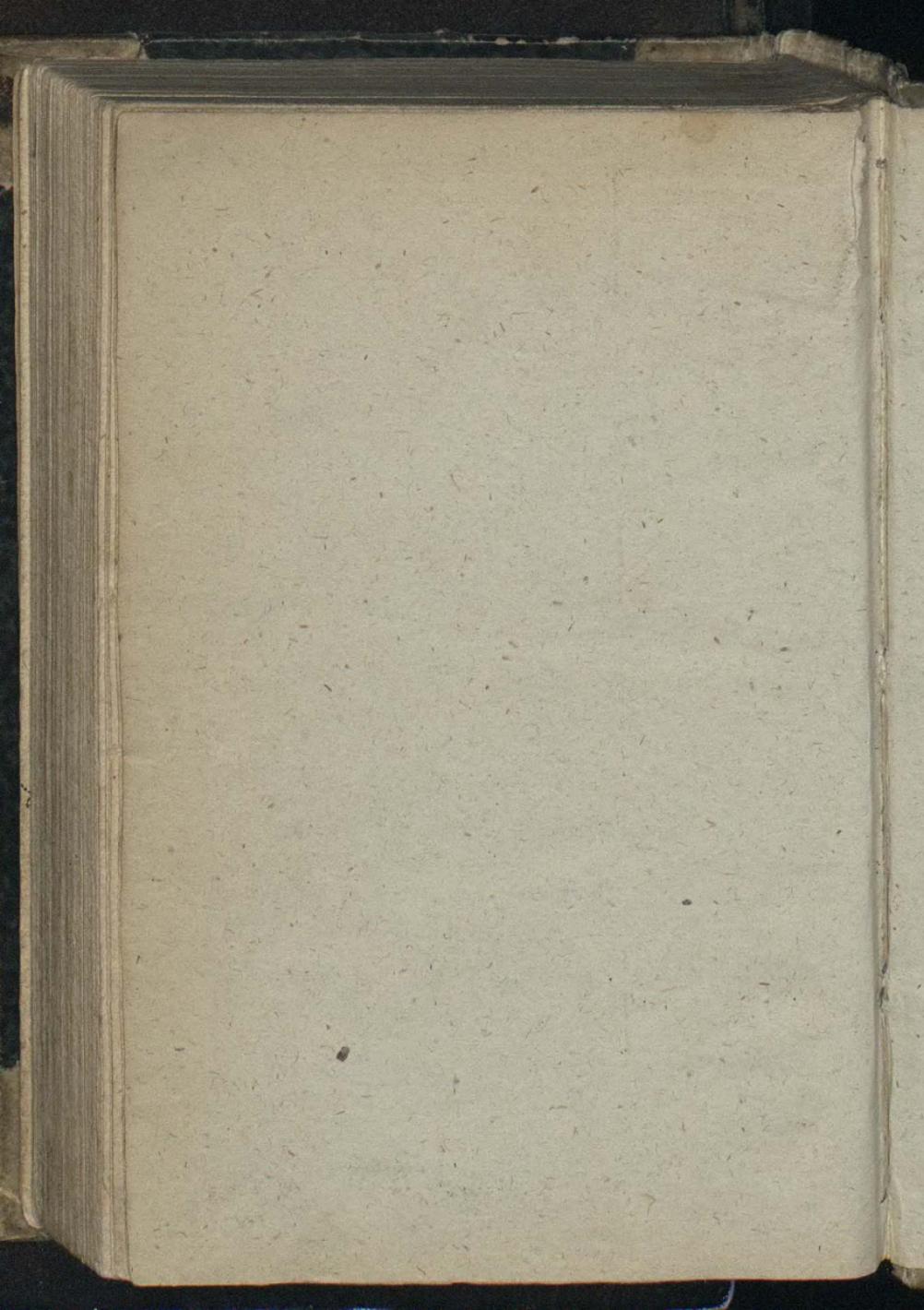
sicis, curbi imminet. Zmilius sie n. b. mta / mei
miserere. Wisi nad nim pomstai. Ultio illi
impendet. Po varie usurpatur, variamq; habet
costructionem. Interdū significat Tenuis, et accusati-
uoiungitur. vt. Po Kolānd/ genu tenus. Po pās
cīngulo tenus. Po v̄sy/ ad aures usq;. Po sy/ ha-
tēnus. Po Wissel/ ad Isthulam usq;. Interdū si-
gnificat id quod barbarē effertur, Pro. vt. Iuit pro
pane, quod latine dicitur, iuit petiū panē. vel, pa-
nis affrendi gratia, Szedl po chleb. Po czo
przyfiedl; cu us rei gratia uenit? Po cie/ accersi-
tum te. Jechal do Wegier po wino/ in Pan-
noniā vini emendi gratia pfectus est. Interdū si-
gnificat, Ex, et ablativo iungitur. vt, Ute chcs
po tobie ieduo sc̄yrosēi nihil aliud exte no-
lo, quā synceritatē. Wiele wział po żenie/ mul-
tū accepit dotis nomine, ad verbum, ex vxore. Ute
mi potym/ hac res miki plane est supuacanea.
hac re non indigeo. Znam po nim wielka mi-
łosć/ summā ex eo benevolentiam agnosco. ad uer-
bum latine, summam eius in me benevolentiam ex-
perior. Po tobie znam/ ze sic smęcisz! Extē
agnosco animi aegritudinē. Po interdū signifi-
cat, post. vi, Po tym/ postea, Po tobici post
te, Ponim/ post eum, Po obiedzie/ post pran-
dium, à prandio. Po sprawie/ rebus iam
transactis. Już po Seymies/ pemta
sunt Comitia. Już po nim/
mortuus est.

mei
illi
abes
tati-
dás
ba-
nsi-
pro
l, p.
c30
ersi-
an-
nsi-
hce
eno
mul
tic
nea-
mi
uer-
ex-
exte
risi-
post
oran
n

Young CD

